G M I N A
K A Z I M I E R Z B I S K U P I

ZMIANA
STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

TEKST ZMIANY STUDIUM

Załącznik nr 3
do Uchwały Nr
Rady Gminy Kazimierz Biskupi
z dnia .2018 r.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KAZIMIERZ BISKUPI
UCHWALONA UCHWAŁĄ NR RADY GMINY KAZIMIERZ BISKUPI , Z DNIA .2018 R.

Opracował zespół projektowy:
mgr inż. arch. Marian Lis - członek Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów w Poznaniu WP-0116
mgr Henryka Twardowska
mgr inż. Katarzyna Marszałek-Łabuda

SPIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE

1. Potrzeba opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kazimierz Biskupi..... 3
2. Podstawa opracowania zmiany studium..... 4
3. Materiały wyjściowe..... 4

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU

1. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu..... 5
2. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony..... 7
3. Stan środowiska przyrodniczego, w tym rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu , w tym krajobrazu kulturowego..... 8
4. Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej..... 17
5. Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym lub określenie przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych..... 21
6. Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrona ich zdrowia..... 22
7. Zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia 24
8. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy 26
   - 8.1. analiza ekonomiczna, środowiskowa i społeczna
   - 8.2. prognoza demograficzna
   - 8.3. możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej w także infrastruktury społecznej, służącej realizacji zadań własnych gminy
   - 8.4. bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.
9. Stan prawny gruntów..... 32
10. Występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych..... 34
11. Występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych..... 37
12. Występowanie udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla..... 38
13. Występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych..... 39
14. Stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami..... 40
15. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych 43
16. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej..... 43
17. Wnioski wynikające z oceny dotychczasowego zagospodarowania terenu..... 44

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego..... 47
2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego..... 48
3. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz wyłączone spod zabudowy 49
4. Obszary i zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrona przyrody , krajobrazu , w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk..... 62
5. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej..... 64
6. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej 66
7. Obszary na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym..... 70
8. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym , zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów zawierających zadania rządowe, służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym,..... 71
9. Obszary , dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej..... 72
10. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne..... 73
11. Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej..... 74
12. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz osuwania się mas ziemnych 76
13. Obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny..... 77
14. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. , o ochronie byłych hitlerowskich obozów zagłady 78
15. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji , rekultywacji lub remediacji..... 79
16. Obszary zdegradowane..... 79
17. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych 80
18. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie..... 81
19. Strefy polityki przestrzennej i główne kierunki rozwoju..... 82

IV. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA

USTALEŃ ZMIANY STUDIUM UAWARUNKOWAN I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WPROWADZENIE

Obowiązująca ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala dla studium funkcje dokumentu określającego politykę przestrzenną gminy.

Podstawowym celem opracowania studium jest :

- określenie długookresowej polityki przestrzennej na obszarze gminy, zgodnie ze strategią rozwoju gminy,
- sformułowanie kierunków zagospodarowania przestrzennego i zasad polityki przestrzennej gminy, uwzględniając ustalenia strategii rozwoju województwa zawarte w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,
- stworzenie podstaw do koordynowania planów miejscowych i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydanych bez planu,
- promocja rozwoju gminy.

Zakres opracowania studium, w ogólnym ujęciu, obejmuje część tekstową i graficzną, których problematyka zawiera :

- uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Uwaga: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, mimo uchwalenia, nie jest przepisem gminnym i nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

1. POTRZEBA OPRACOWANIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.

Nowa ustawa, o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, obowiązująca od 2003 r., podniosła rangę studium poprzez ustalenie, że zapis w studium jest wiążący przy sporządzaniu planów miejscowych. Sprzeczność ustaleń planu miejscowego z jakimkolwiek ustaleniem studium powoduje nieważność planu.

Ustawowa zmiana rangi studium oraz czas jaki upłynął od uchwalenia wcześniejszego opracowania, stanowią o potrzebie wykonania jego zmiany, uwzględniającej również przygotowanie ofert dla inwestycji celu publicznego, które mogą być dofinansowane z funduszy Unii Europejskiej.

Przedmiotem niniejszej zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kazimierz Biskupi jest ustalenie terenów pod kulturę fizyczną (sport i rekreacja) w miejscowości Kazimierz Biskupi, dopuszczenie na terenach zabudowy usługowej z w miejscowości Sokółki zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, powiększenie projektowanego terenu zabudowy produkcyjnej i usługowej w miejscowości Wola Łaszczowa, zmiana terenów zabudowy produkcyjnej i usługowej na cele zabudowy mieszkaniowej w miejscowości Kamienica, zmiana użytku leśnego w miejscowości Sokółki i korekta trasy projektowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400kV relacji Kromolice – Pątnów oraz uwzględnienie udokumentowanych złóż kopalin na terenie gminy Kazimierz Biskupi.

Aktualna zmiana dotyczy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą nr VI/76/2003, Rady Gminy Kazimierz Biskupi, z dnia 12 czerwca 2003 r. , zmienionego uchwałą nr XII/74/2011 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 21 lipca 2011 roku, uchwałą nr XLVIII/48/2014 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 28 sierpnia 2014 roku oraz uchwałą nr IX/60/15 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 27 maja 2015 roku.

2. PODSTAWA OPRACOWANIA ZMIANY STUDIUM.

1.Uchwała XXIV/206/16 Rady Gminy Kazimierz Biskupi, z dnia 31 maja 2016 r., w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kazimierz Biskupi,

2.Uchwała XLIII/359/17 Rady Gminy Kazimierz Biskupi, z dnia 29 czerwca 2017 r., w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kazimierz Biskupi w zakresie przebiegu linii 400kV relacji Kromolice – Pątnów wraz z pasem technologicznym w obrębie geodezyjnym Kamienica oraz wybranych terenów na obszarze gminy Kazimierz Biskupi,

3. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zmianami)
4. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1405).
5. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury, z dnia 28. 04. 2004 r., w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2004 roku, Nr 118, poz. 1233).

3. MATERIAŁY WYJŚCIOWE.

- mapy topograficzne w skali 1 : 10 000,
- mapy ewidencyjne w skali 1 : 5 000,
- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kazimierz Biskupi, zmiana studium Uchwała Nr IX/60/15 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 27 maja 2015 roku.
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
- Gmina Kazimierz Biskupi, opracowanie ekofizjograficzne,
- ~~strategia rozwoju gminy Kazimierz Biskupi, wyk. w 2000 r.,~~
- „Strategia Rozwoju Gminy Kazimierz Biskupi na lata 2015 - 2025"
- wnioski złożone do Urzędu Gminy , do uwzględnienia w projekcie zmiany studium,
- plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, uchwalony Uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa, z dn. 26.04.10 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 155/2010, poz. 2953),
- dane statystyczne WUS, Poznań .

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU

1. DOTYCHCZASOWE PRZEZNACZENIE , ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENU.

Gmina Kazimierz Biskupi położona jest w powiecie konińskim. Sąsiaduje ona z gminami : Konin, Kleczew, Ślesin, Golina, Ostrowite i Słupca.

Podstawowe informacje :

* powierzchnia gminy - 108 km2
* liczba ludności / UG, grudzień 2016 r. / - 11.474 os.
* liczba sołectw - 18
* pow. użytków rolnych - 5.812 ha / 01.01. 2016 r. /
* pow. gruntów leśnych - 3.440 ha / 01. 01. 2016 r. /
* grunty pod wodami - 338 ha. / 01.01. 2016 r. /

W gospodarce Wielkopolski powiat koniński wraz z gminami powiatów: tureckiego kolskiego i słupeckiego, został zaliczony do „wschodniego obszaru problemowego", na którym występują konflikty pomiędzy powierzchniową eksploatacją węgla brunatnego i produkcją energii elektrycznej , a wysokimi walorami rekreacyjnymi.

Przestrzenne zagospodarowanie gminy jest odzwierciedleniem głównych funkcji poszczególnych rejonów gminy.

Obejmuje ono :

- tereny intensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowościach : Posada, Sokółki, Wola Łaszczowa, Włodzimirów i Wieruszew,
- tereny cenne pod względem przyrodniczym, objęte prawną ochroną w zakresie zachowania krajobrazu oraz rezerwatów przyrody,
- tereny rolnicze, w tym zrekultywowane rolniczo, w miejscowościach : Dobrosołowo, Anielewo, Bochlewo, Nieświastów i Kamienica,
- tereny pogórnicze oraz będące w trakcie rekultywacji.

Siedziba gminy, Kazimierz Biskupi / 4,3 tys. os./ w XVI w. był ważnym, miejskim, ośrodkiem kulturalnym. Występowały tutaj: plac targowy, ratusz, kościół parafialny, dwór oraz 4 kaplice związane z kultem św. Pięciu Braci Męczenników Polskich.

Na początku XIX w. Kazimierz B. był aktywnym ośrodkiem przemysłu sukienniczego.

W okresie powojennym Kazimierz B. posiadał zachowany, bez większych zniszczeń, układ przestrzenny. Rozwój miejscowości następował powoli, w ramach tradycyjnych form.

Rozpoczęcie eksploatacji węgla brunatnego w 1962 r. spowodowało istotne zmiany zarówno w układzie przestrzennym wsi jak i gminy.

Pierwszy wkop odkrywki „Kazimierz" umiejscowiono w odległości 1,5 km od zabudowań Kazimierza Biskupiego, w miejscu osuszonego wcześniej jeziora.

Aktualnie , na terenie gminy, eksploatacja złóż węgla została zakończona.

Prowadzona przez kilkadziesiąt lat działalność kopalni spowodowała nieodwracalne zmiany polegające na zniszczeniu , w obszarach eksploatacji, pokrywy glebowej, dotychczasowej sieci cieków i wód powierzchniowych, powstanie nowych form morfologicznych, tj. zwałowisk zewnętrznych i wyrobisk końcowych. Ponadto funkcjonowanie kompleksu paliwowo-energetycznego w Koninie spowodowało budowę obiektów technicznych oraz sieci elektroenergetycznych wysokiego napięcia.

Konsekwencją robót górniczych jest rekultywacja terenów poeksploatacyjnych w kierunku rolnym, leśnym i wodnym, mająca na celu przywracanie części gruntów do użytkowania rolniczego i leśnego, odtwarzanie cieków powierzchniowych oraz zwiększenie walorów krajobrazowych, które mogą przyczynić się do rozwoju gospodarczego gminy.

W ramach łagodzenia szkód górniczych wszystkie miejscowości w gminie są zwodociągowane. Funkcjonuje oczyszczalnia ścieków w Kazimierzu Biskupim, która obsługuje również mieszkańców Włodzimirowa, Wieruszewa, Nieświastowa i Posady / ok. 44 % mieszkańców gminy /. Ponadto do punktu zlewnego przy oczyszczalni dowożone są ścieki z indywidualnych zbiorników bezodpływowych.

Przez teren gminy przebiegają linie elektroenergetyczne najwyższych i wysokich napięć, tj. 400 kV, 220 kV i 110 kV.

Sieć dróg tworzą : droga wojewódzka nr 264, relacji Konin - Kazimierz Biskupi - Kleczew , osiem dróg powiatowych i drogi gminne.

W Kazimierzu Biskupim jest lotnisko sportowe, służące głównie celom szkoleniowym.

Sieć osadniczą gminy tworzy 18 sołectwa, w tym Kazimierz Biskupi, który skupia ok. 37 % ludności gminy. Funkcje pozostałych jednostek oraz charakter ich zabudowy nawiązują do położenia względem terenów górniczych i urządzeń związanych z robotami górniczymi.

Grunty wsi: Kamienica, Jóźwin, Nieświastów, Komorowo, Kozarzewek, północna część Kazimierz Biskupiego, zostały przekształcone przez kopalnię, obecnie trwa ich rekultywacja. Zabudowa mieszkaniowa ograniczona jest tutaj do niewielkich przestrzeni.

Miejscowości : Kazimierz Biskupi, Posada, Sokółki, Wola Łaszczowa, Wieruszew, Włodzimirów, ze względu na krajobraz i dostępność do miejsc pracy w Koninie, charakteryzują się dużą atrakcyjnością dla zabudowy jednorodzinnej.

Enklawy obszarów rolniczych, otoczone terenami pogórniczymi, występują w miejscowościach : Dobrosołowo, Anielewo i Kozarzew.

W strukturze wielkościowej – 70 % stanowią gospodarstwa rolne 1,0 - 5,0 ha.

Wszystkie miejscowości są zwodociągowane, a z kanalizacji sanitarnej korzysta ok. 80 % mieszkańców.

Na terenie gminy funkcjonują, m.in. :

- przedszkola, w : Dobrosołowie i Kazimierzu Biskupim,
- szkoła podstawowa w Kazimierzu Biskupim,
- zespoły szkolno-przedszkolne w Kozarzewie, Sokółkach i Dobrosołowie,
- niepubliczny zakład opieki zdrowotnej w Kazimierzu Biskupim oraz punkty medyczne w Kazimierzu Biskupim, Dobrosołowie i Posadzie,
- dom kultury, kościół parafialny i wyższe seminarium księży misjonarzy w Kazimierzu Biskupim,
- kościół w Dobrosołowie, Posadzie i Bieniszewie,
- hala sportowa, stadion, lotnisko w Kazimierzu Biskupim.

Podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców jest praca w kopalni oraz w zakładach produkcyjnych miasta Konina, w tym: elektrowni i hucie aluminium.

2. STAN ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGI JEGO OCHRONY.

Eksploatacja węgla metodą odkrywkową spowodowała zmiany w konfiguracji terenu, zniszczenie szaty roślinnej i zmiany w sieci hydrograficznej, a w gospodarce gminy – przekształcenie znacznych obszarów przestrzeni rolniczej w przemysłową .

Rekultywacja terenów zdegradowanych pozostawia ślady działalności górniczej.

Ład przestrzenny kształtowany jest poprzez realizację miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, których ustalenia każdorazowo są uzgadniane z władzami górniczymi.

Istniejąca zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa i usługowa lokalizowana jest przy drogach powiatowych oraz gminnych. W większości są to budynki jedno lub dwukondygnacyjne, z dachami skośnymi dwuspadowymi. Sporadycznie występują budynki z dachami płaskimi, powstałe w latach 80-tych.

Celem odciążenia zabytkowej części Kazimierza Biskupiego od ponadnormatywnego hałasu z drogi wojewódzkiej, wybudowano obwodnicę od strony wschodniej.

Programy rekultywacji gruntów pogórniczych uwzględniają wcześniejsze przygotowanie tych terenów dla potrzeb, np., składowisk odpadów komunalnych, zbiorników wodnych czy obiektów sportowych. Jednak podstawowymi kierunkami są : rolnictwo i leśnictwo.

„Odejście" kopalni poza teren gminy stwarza szansę na zmniejszanie się zasięgu leja depresji do całkowitego zaniku. Ten fakt może się przyczynić do powstania zupełnie nowych warunków, w ramach nowych obszarów, często o ujemnych skutkach. Regeneracja wód podziemnych może spowodować podmakanie pól oraz zmianę kierunków infiltracji wód opadowych i podziemnych.

3. STAN ŚRODOWISKA, W TYM ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU , W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.

3.1. Stan środowiska.

Podstawowym materiałem wyjściowym dla przedstawienia problematyki przyrodniczej jest opracowanie ekofizjograficzne, które składa się z części kartograficznej i tekstowej.

Na mapach w skali 1 : 25 000 przedstawiono ocenę ekofizjograficzną terenu oraz strukturę przyrodniczo-funkcjonalną.

Część opisowa zawiera, m.in. :

1. ogólną charakterystykę gminy pod względem przyrodniczym,
2. diagnozę stanu i funkcjonowania środowiska,
3. ocenę przydatności środowiska dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania obszaru.

Do niniejszego opisu przyjęto podstawowe wnioski wynikające z w/w opracowania oraz zawarte w studium uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego gminy, uchwalonym w 2003 r.

Ogólna charakterystyka gminy pod względem przyrodniczym.

Podstawową formą morfologiczną jest wysoczyzna morenowa płaska, poprzecinana rynnami erozyjnymi o dominujących, południkowych, kierunkach / Dobrosołowo, Bochlewo, Kozarzew /.

Pod względem przyrodniczym obszar gminy można podzielić na rejony :

a) południowo – zachodni, wchodzący w skład Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

b) centralny, zajęty przez tereny pogórnicze i będące w trakcie rekultywacji,

c) pozostałe tereny, tworzące enklawy osiedleńczo-rolne pomiędzy obszarami wymienionymi wcześniej.

Południowo-zachodni rejon gminy, ze względu na charakter i stan szaty roślinnej, zbiorniki wodne i walory estetyczno-widokowe włączony został do Powidzko – Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Granice obszaru na terenie gminy, wg zał. nr 2 do Uchwały Nr 53 WRN w Koninie, z dn. 29.01.1986 r., wyznacza linia poprowadzona wzdłuż drogi przechodzącej przez Miłaczew – Koziegłowy – Przytuki – Dobrosołowo, stąd drogą do Kozarzewa. Za wsią skręca w drogę polną dochodzącą do jez. Gosławskiego, dalej prowadzi wzdłuż szosy do Woli Łaszczowej, obejmując lasy koło Ludwikowa. Tutaj skręca na zachód w polną drogę omijając Sokółki i Olesin, dochodzi do doliny Warty w rejonie Kolonii Kraśnica.

Ogólna powierzchnia Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru wynosi 46 000 ha, z tego na terenie gminy – ok. 3.000 ha / 6 % /.

Na podstawie waloryzacji przyrodniczej wymienionego terenu wytypowano pojedyncze obszary, wymagające wyższej formy ochrony. Są to cztery rezerwaty : „Mielno", „Bieniszew", „Pustelnik" i „Sokółki", których łączna powierzchnia wynosi ok. 580 ha.

* rezerwat „Mielno" / 94 ha /, obejmuje jezioro Mielno wraz z otaczającym lasem i łąkami.
* rezerwat „Bieniszew" / 144,4 ha /, obejmuje kilka małych jeziorek śródleśnych oraz las liściasty, w tym dorodne dęby, wśród nich drzewa pomnikowe.
* rezerwat „Sokółki" / 240,0 ha /, obejmuje lasy grądowe oraz łęgowe.
* rezerwat „Pustelnik" / 100,25 ha /, obejmuje lasy łęgowe oraz grądowe.

Dużą część Puszczy Bieniaszewskiej stanowi obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Puszcza Bieniaszewska PLH300011 Puszcza Bieniszewska – NATURA 2000 Dyrektywa Siedliskowa.

Obszar o powierzchni 953,96 ha , w większości położony na terenie 4 rezerwatów przyrody: Bieniszew, Sokółki, Pustelnik i Mielno. Niemal cały obszar pokrywają dobrze zachowane lasy grądowe oraz łęgi, niewielkie powierzchnie zajmują acydofilne i świetliste dąbrowy. Pośród nich położone są trzy eutroficzne zbiorniki wodne, nad brzegami których rozwijają się rozległe połacie eutroficznych szuwarów i mechowisk. Łącznie stwierdzono tu występowanie 8 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Cenna ostoja florystyczna. Występuje tutaj co najmniej 12 gatunków rzadkich w skali kraju bądź regionu.

Ponadto na terenie gminy występują pojedyncze drzewa objęte ochroną jako pomniki przyrody.

Lesistość gminy wynosi 31 %, a wskaźnik ten dla powiatu = 16%, województwa wlkp. = 23 %.

Lasy tworzą zwarty kompleks zaliczany do lasów ochronnych i pełnią funkcje zaplecza turystyczno-rekreacyjnego przede wszystkim dla mieszkańców Konina.

Powierzchniowa eksploatacja węgla na terenie gminy trwała od 1962 r. (O/Jóźwin, O/Kazimierz Płd, O/Kazimierz Płn. / . Obejmowała ona , m.in. :

- zbieranie nadkładu z nad złoża i gromadzenie go na zwałowiskach zewnętrznych / Nieświastów, północno-wschodnia część Kazimierza Biskupiego, Kamienica, Wola Łaszczowa /,
- wkop eksploatacji węgla oraz zwałowisko wewnętrzne,
- wyrobisko końcowe / Kozarzewek /, rekultywacja wodna.

Wydobywanie węgla brunatnego miało decydujący wpływ na przeobrażenia środowiska przyrodniczego, które obejmują, m.in. : zniszczenie warstwy glebowej w granicach obszaru górniczego, zmiany stosunków wodnych, w tym obniżenie poziomu wód głębinowych oraz zmiany sieci hydrograficznej, zmiany budowy geomorfologicznej w wyniku utworzenia sztucznych form terenowych znacznie wyniesionych ponad otaczający teren / zwałowiska zewnętrzne / i tworzenie sztucznych zbiorników wodnych w wyrobiskach końcowych.

Wieloletnia eksploatacja złóż węgla spowodowała, m.in. : przekształcanie się świata roślinnego i zwierzęcego na terenach objętych działalnością górniczą, nasilenie procesów erozyjnych i powstanie leja depresyjnego / wspólnego dla odkrywek „Pątnów", „Jóźwin" i „Kazimierz „ / wspólnego dla poziomu wód czwartorzędowych i trzeciorzędowych.

Istotnym problemem związanym z eksploatacją węgla jest rekultywacja zdegradowanych terenów.

Decyzje w sprawie ustalania kierunków rekultywacji podejmuje starosta powiatu. Z dotychczasowej praktyki wynika, że wyrobiska końcowe przeznacza się na zbiorniki wodne, a na pozostałych gruntach poeksploatacyjnych prowadzi się rekultywację rolną i leśną.

Dla przykładu :

- zwałowisko zewnętrzne O/Kazimierz w Nieświastowie / dł. = 1,5 km, szer. = 1,0 km, wys. 50 m npt / zrekultywowano i przywrócono rolnictwu,
- zwałowisko zewnętrzne O/Pątnów i O/Jóźwin w Kazimierzu Biskupim – w ramach rekultywacji wydzielono lotnisko, ogródki działkowe, skarpy zalesiono, a pozostały teren przywrócono rolnictwu,
- zwałowisko w Kamienicy / dł. = 2,5 km, szer. = 1,5 km. wys. = 60 m npt / - zalesiono,
- wyrobisko końcowe O/Kazimierz Płd. jest zazwałowane gruntami nadkładowymi z O/Kazimierz Płn., a w południowej części, w rejonie Kozarzewka, zgodnie z decyzją o kierunkach rekultywacji, utworzono sztuczny zbiornik wodny o pow. ok. 110 ha.

Pozostałe tereny , w aspekcie przyrodniczym, przed rozpoczęciem eksploatacji, zajęte były przez pola uprawne, lasy i łąki oraz sieć osadniczą i drogową. Odkrywkowa eksploatacja węgla, a wcześniej prace przygotowawcze, doprowadziły do likwidacji, m.in. istniejącej zabudowy, wyrębu lasów oraz zmian w sieci hydrograficznej.

Prowadzona rekultywacja rolna, leśna i wodna umożliwia ponowne zagospodarowanie terenów poeksploatacyjnych. Są to jednak tereny trwale przekształcone / zmienione cechy konfiguracyjne, nie selektywne wypełnianie wyrobiska urobkiem, a przez to utrudniony proces stabilizacji stosunków wodnych / i odtworzenie zniszczonych wartości będzie procesem trudnym i długotrwałym.

Powstaje nowa sytuacja morfologiczna i geologiczna, a po ustaniu prac odwodnieniowych złoża – również nowa sieć hydrograficzna i ponowne wykształcanie się poziomów wód podziemnych.

Rejon gminy zajęty jest przez 18 sołectw, z których największymi pod względem liczby mieszkańców są Kazimierz Biskupi i Posada – Sokółki. Dla tych miejscowości główną funkcją jest mieszkalnictwo zarówno dla mieszkańców wysiedlonych z terenów zajmowanych przez kopalnię jak również dla Konina. Dla pozostałych sołectw – główną funkcją jest rolnictwo, bazujące na dobrych glebach kl. III i IV.

3.2. Rolnicza i leśna przestrzeń produkcyjna.

Wg danych Urzędu Gminy z dn. 01.01.2016 r. ogólna powierzchnia użytków rolnych wynosi 5.812 ha, a w strukturze użytkowania : 54 % zajmują użytki rolne, 31 % - lasy, 15 % - pozostałe grunty i nieużytki.

A) Rolnictwo

Udział użytków rolnych w ogólnej powierzchni gminy wynosi 54 %.

W układzie przestrzennym gminy rolnictwo występuje pomiędzy terenami zajętymi przez kopalnię węgla brunatnego / aktualnie będącymi w trakcie rekultywacji jak i tymi już zrekultywowanymi /, a terenami Puszczy Bieniszewskiej, zajętymi przez lasy, w tym rezerwaty przyrody.

Rolnictwo bazuje na dobrych glebach, a wskaźnik rolniczej przestrzeni produkcyjnej wynosi 62,6 punktów / Wielkopolska = 63,4 pkt, kraj = 65,3 pkt. /.

Gleby wysokich klas bonitacyjnych / kl. III i IV /, zaliczane głównie do kompleksu żytniego dobrego (5) zajmują ok. 45 % ogólnej powierzchni gruntów ornych .

Duży udział w rolniczej przestrzeni produkcyjnej zajmują zrekultywowane tereny pogórnicze, położone w obrębie wyrobiska wewnętrznego / północna część gminy /. Jednak z uwagi na zmiany w budowie geologicznej i stosunkach wodnych, deformacje powierzchniowe oraz osiadanie gruntów – przywracanie funkcji rolniczej jest procesem trudnym i długotrwałym.

W przypadku małej ilości opadów grunty pokopalniane ulegają szybkiemu przesuszaniu i spękaniu, a przy większych opadach – ulegają podtopieniu.

Ponadto osuszanie złoża węgla doprowadziło do powstania leja depresyjnego, tj. do obniżenia przepływów wody w istniejących rzeczkach / Struga Biskupia i Struga Kleczewska /, do częściowych przełożeń koryt tych rzeczek oraz do budowania kanałów, odprowadzających wody z osuszanego złoża.

Wymienione zmiany stosunków wodnych mają wpływ na produkcję rolną.

Aktualnie / styczeń, 2016 r. / na terenie gminy funkcjonuje 886 gospodarstw rolnych. Średnia powierzchnia gospodarstwa wynosi 7,5 ha, a w strukturze wielkościowej dominuje grupa 1,0 ~ 10,0 ha, której udział w ogólnej liczbie wynosi 88 %.

B) Leśnictwo.

Udział gruntów leśnych w ogólnej powierzchni gminy wynosi 31 % / = 3.440 ha /. Powierzchnie leśne tworzą zwarty kompleks zajmujący południowo-zachodnią część gminy oraz zrekultywowane tereny pokopalniane we wschodniej części gminy.

Kompleks leśny w południowo-zachodniej części gminy, stanowiący resztki dawnych lasów kazimierzowskich, nazywany Puszczą Bieniszewską, włączony został do Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Ogólna powierzchnia tego obszaru wynosi 460 km2, z tego na terenie gminy = ok.30 km2. Krajobraz Puszczy Bieniszewskiej charakteryzuje się dużym urozmaiceniem i zróżnicowaniem siedlisk roślinnych oraz małymi , śródlądowymi jeziorkami : Pustelnik, Wściekłe, Skąpe, Mielno. Wymienione jeziora wraz z otaczającymi je lasami i łąkami uznano za rezerwaty przyrody : „Bieniszew", „Mielno", „Pustelnik oraz „Sokółki" i objęto prawną ochroną w celu zabezpieczenia miejsc licznego występowania gatunków roślin i zwierząt zagrożonych wyginięciem. Ponadto znajduje się tutaj klasztor pustelniczy oo. Kamedułów.

Wymieniony obszar leśny włączony jest do strefy lasów ochronnych. Stanowi on zaplecze turystyczno-rekreacyjne dla mieszkańców gminy i Konina.

Drzewostan lasów jest urozmaicony. Oprócz sosny występują tutaj gatunki liściaste, charakterystyczne dla dąbrowy świetlistej, grądu, łęgów, w tym: jesion, olsza, klon, buk i dąb. Wśród dębów występują okazy uznane za pomniki przyrody.

3.3. Zasoby wodne .

A) wody powierzchniowe .

Wody powierzchniowe reprezentowane są przez :

- Strugę Biskupią wraz z dopływem – Strugą Kleczewską,
- sztuczne kanały i rowy wybudowane dla potrzeb odprowadzania wód pozyskiwanych z osuszania złoża węgla brunatnego,
- jez. Głodowskie / na granicy z gm. Golina /,
- zachodni brzeg jez. Gosławskiego, będący granicą administracyjną z m. Koninem,
- zbiornik w Kozarzewku,

Naturalna dolina Strugi Biskupiej prowadziła przez teren gminy, od jej granicy z gm. Ostrowite i Kleczew, przez centralny obszar gminy do jez. Gosławskiego. Postępująca eksploatacja złóż węgla była powodem zmian koryta tej rzeczki, dostosowując je do kształtu wyrobisk.

Struga Kleczewska płynie z północy / m. Kleczew / na południe, we wschodnim rejonie Kamienicy.

Badania wody przez WIOŚ w Poznaniu w 2013 r w Strudze Biskupiej do wpływu do jez. Gosławskiego w JCWP wykazały:

Klasa elementów biologicznych - II

Klasa elementów fizykochemicznych – potencjał poniżej dobrego

Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Kanały i rowy, wodami kopalnianymi, zasilają wymienione rzeczki, powodując kilkakrotny wzrost średnich, rocznych przepływów.

W ramach rekultywacji wyrobisk końcowych, zarówno w O/Kazimierz Płn. jak i O/Kazimierz Płd., planuje się zasilanie wodami Strugi Biskupiej oraz wodami pokopalnianymi utworzonych sztucznych zbiorników.

Jezioro Głodowskie stanowi końcowy odcinek rynny goplańskiej i jest elementem krajobrazu chronionego. Po zaprzestaniu odprowadzania wód kopalnianych z O/Kazimierz Płd. / 1997 r. /, obserwuje się szybką degradację jeziora połączoną z obniżaniem się zwierciadła wody . Rynna jeziora zajmuje wyraźne obniżenie terenowe, biegnące na północny wschód, do jez. Gosławskiego. Najniższe fragmenty tego obniżenia zajmują niewielkie jeziorka śródleśne : Skąpe, Wściekłe, Mielno i Pustelnik, które podobnie jak jez. Głodowskie, wykazują cechy „starzenia się „ .

Jezioro Gosławskie jest odbiornikiem wód Strugi Biskupiej . Wody jeziora włączone są do procesów technologicznych (chłodniczych) elektrowni „Pątnów „, usytuowanej przy granicy gminy z m. Koninem. Powoduje to stały wzrost temperatury wody i eutrofizację jeziora.

Miejscowość Kazimierz Biskupi leży na obszarze JCW PLRW60002318345299 – o nazwie Struga Biskupia do wpływu do jez. Gosławskiego, status – silnie zmieniona, ocena stanu – umiarkowany, ocena ryzyka – zagrożona.

Wola Łaszczowa i Sokółki leżą na obszarze JCWPLRW600018349 o nazwie Kanał Ślesiński od jez. Pątnowskiego do ujścia, status sztuczna, ocena stanu słaby, ocena ryzyka zagrożona.

B) wody podziemne.

Prawie cały obszar gminy znajduje się w zasięgu szkodliwych wpływów robót górniczych, określanym jako „teren górniczy".

Długotrwałe osuszanie eksploatowanego złoża węgla spowodowało zmiany nie tylko w wodach powierzchniowych ale również w poziomie zalegania wód podziemnych. Skutkiem funkcjonowania systemu odwadniającego jest „lej depresji", czyli obszar z obniżonym poziomem zalegania wód podziemnych. Jego zasięg w utworach trzeciorzędowych ma kształt zbliżony do koła o promieniu 10 ~ 11 km. Zmiany stosunków wodnych w utworach czwartorzędowych sięgały 200 ~ 600 m od granic odkrywki (wkopu).

Wody podziemne na terenie gminy Kazimierz Biskupi należą do JCW PLGW650064.

Wg danych zawartych w „ Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry" stan ilościowy JCW podziemnych na terenie gminy Kazimierz Biskupi jest zły, a stan chemiczny JCW podziemnych jest dobry,

Wyniki badania wód podziemnych opublikowanych przez WIOŚ Poznań w r.2013 w punkcie pomiarowym w Woli Podłężnej gmina Kramsk w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych wykazały klasę V (wg badań PIG).

3.4. Powietrze atmosferyczne

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu opublikował w Internecie „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2013".

Ocenę przeprowadzono z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Ocenę dokonano na podstawie pomiarów automatycznych i manualnych.

Ocenę wykonano w odniesieniu do nowego układu stref i zmienionych poziomów substancji w oparciu o ustawę – Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy2008/50/WE i dyrektywy2004/107/WE.

Według nowego podziału strefę stanowi aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, powinno być zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych,
- klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe.

- Klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego
- Klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości

Gminę Kazimierz Biskupi zaliczono do strefy wielkopolskiej.

Tabela 9. Klasyfikacja stref z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

Nazwa strefy	Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji										
	$N0_2$	SO_2	CO	C_6H_6	pył FM10	BaP	As	Cd	Ni	Pb	0_3
strefa konińsko-kolska	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	A

Ocena jakości powietrza odniesionych do ochrony roślin.

Ocena pod kątem zawartości dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu – zaliczono do strefę do klasy A, pod względem ozonu do klasy C.

Tabela 13. Klasyfikacja stref z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony roślin

Nazwa strefy	Symbol Masy strefy dla poszczególnych substancji		
	NOs	SO_2	0_3
strefa konińsko-kolska	A	A	A

Wyniki pomiarów jakości powietrza metodą automatyczną w 2013 roku /według W1OS/

Adres stacji	Mierzone zanieczyszczenia (µg/m 1							
	NO_x	NO_2	NO_2	SO_2	SO_2	SO_2	CO	benzen
okres	1 rok	1 godz.	Irok	1 godz.	24	Irok	8 godz.	Irok
Konin ul. Wyszyńskiego	15,4	106,7	16,2	138,2	33,2		1892,5	

Omawiany obszar pozbawiony jest przemysłu. Występujące na nim niewielkie obiekty usługowe, a także paleniska domowe mają stosunkowo niewielki wpływ na zanieczyszczenie powietrza .

Miejscowym źródłem zanieczyszczeń są indywidualne kotłownie domowe oraz paleniska kuchenne i ogrzewania piecowego.

Kotłownie lokalne są źródłem takich zanieczyszczeń jak dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, ksylen, węglowodory aromatyczne, węglowodory alifatyczne, benzoapiren, sadza, pył zawieszony, pył ogółem.

Obecnie dominującym paliwem stosowanym do ogrzewania są paliwa stałe głównie węgiel. Coraz częściej źródła ciepła są modernizowane w kierunku stosowania paliw niskoemisyjnych jak gazu i paliw ciekłych. Jest to tendencja trwała. Czynnikiem sprzyjającym jest polityka państwa i poprawa stanu gospodarki.

Ważnym czynnikiem sprzyjającym ochronie powietrza atmosferycznego jest termomodernizacja obiektów budowlanych, która pośrednio prowadzi do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Podstawowym źródłem zanieczyszczenia powietrza poza terenami zainwestowania jest emisja niezorganizowana z odkrytych, pozbawionych roślin powierzchni, którą stanowią rekultywowane części zwałowisk.

Intensywność pylenia z terenów rekultywowanych zależna jest zespołu czynników meteorologicznych (opadów, nasłonecznienia i temperatury) oraz lokalnych warunków anemometrycznych (częstości, kierunków i prędkości wiatrów).

Sąsiedztwo kompleksu paliwowo – energetycznego poza granicami gminy w Koninie – elektrownie „Konin" i „Pątnów" powoduje zanieczyszczenie powietrza

atmosferycznego pyłami i związkami fluoru oraz siarki. Ma to wpływ na uszkadzanie lasów, degradację gleb, jakość roślin oraz warunki aerosanitarne gminy.

3.5. Klimat akustyczny

Klimat akustyczny zależy od zagospodarowania i użytkowania rozpatrywanego obszaru. Obszar opracowania jest użytkowany w 50 % rolniczo i ma stosunkowo dobrze rozwiniętą sieć dróg łączącą poszczególne miejscowości.

Klimat akustyczny na obszarze gminy Kazimierz Biskupi kształtowany jest głównie przez środki transportu oraz maszyny rolnicze, a jego natężenie zależy od pory roku i cyklu prac polowych. Największe natężenie hałasu występuje na terenach położonych w pobliżu obiektów użyteczności publicznej i zakładów rzemieślniczych, wszędzie tam gdzie jest wzmożony ruch środków transportu.
Hałas od środków transportu drogowego jest bezpośrednio związany z przebiegiem dróg i ma zasięg lokalny. Przez teren gminy przechodzi droga wojewódzka nr 264. Pomiar natężenia ruchu wykonany w 2015 r wykazał średni dobowy ruch 6022 (250 poj./h) pojazdy na odcinku Kazimierz Biskupi – Kleczew i 7818 (325 poj./h) pojazdy na odcinku Konin – Kazimierz Biskupi. Brak pomiaru hałasu na tym odcinku drogi.
Korzystając z wykresu zależności równoważnego poziomu dźwięku (L_{Aeq}) od natężenia ruchu i odległości odbiorcy od krawędzi jezdni (źródło – internet) to na odcinku Konin – Kazimierz Biskupi ruch pojazdów o natężeniu ruchu 220 poj /h generuje poziom dźwięku:
- w odległości 100 m od krawędzi drogi – 50 dB
- w odległości 50 m od krawędzi drogi – 55 dB
- w odległości 20 m od krawędzi drogi – 60 dB
- w odległości 10 m od krawędzi drogi – 65 dB

Wynika z tego, ze aby zachować obowiązujące przepisy tj. 60 dB w dzień i 50 dB w porze nocnej teren zabudowy mieszkaniowej należy lokalizować w odległości co najmniej 100 m od krawędzi jezdni.

Lotnisko sportowe zlokalizowane jest w północnej części miejscowości Kazimierz Biskupi na terenach pogórniczych zwałowiska zewnętrznego. Między zabudową mieszkaniową a lotniskiem znajdują się tereny zalesione w ramach rekultywacji oraz tereny sportu i ogródki działkowe. Lotnisko ma niewielkie szanse na rozwój, ponieważ zlokalizowane zostało na terenie nasypowym i nie może tu być używany cięższy sprzęt. Z powodu ograniczonych środków na zakup paliwa lotniczego i jego dostawę z Bydgoszczy lotnisko jest wykorzystywane jedynie okazjonalnie. W Programie Ochrony Środowiska gminy Kazimierz Biskupi lotnisko nie jest wymieniane jako źródło hałasu. Na terenie Aeroklubu bazuje obecnie 7 szybowców i 3 samoloty. Loty odbywają się głównie w sezonie lotniczym od początku czerwca do września.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ustalono obowiązek ochrony przed hałasem terenów podlegających ochronie akustycznej na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. (Dz.U. nr 120 poz 826).

3.6. Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

A) środowisko przyrodnicze.

Obszar gminy jest dość zróżnicowany pod względem przyrodniczym, od południowej części, gdzie występują najwyższe, pod względem przyrodniczym, wartości / Puszcza Bieniszewska /, przez wschodnią i centralną część, charakteryzującą się zdegradowanym środowiskiem przyrodniczym, do pozostałych terenów, w zachodniej i środkowej części gminy, zajętych przez rolnictwo, zarówno to „naturalne" jak również bazujące na gruntach pokopalnianych, zrekultywowanych w kierunku rolnym.

W ramach krajowego programu ochrony obszarów o cechach środowiska zbliżonych do stanu naturalnego, południowa część gminy włączona została do

Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Jego ogólna powierzchnia wynosi 460 km2, z tego na terenie gminy Kazimierz Biskupi ok. 30 km2.

Wykorzystanie gospodarcze powyższego obszaru powinno być podporządkowane celom ochrony środowiska i zamierzonej rekreacji, zgodnie z ustanowionymi zasadami zagospodarowania. Zasady te nie prowadzą do zmian, które miałyby istotne znaczenie dla gospodarczego wykorzystania terenów. Ograniczenia dotyczące planowania, przemysłu, urbanistyki oraz gospodarki rolnej, sprowadzają się do przestrzegania zasad racjonalnego prowadzenia tej działalności w sposób nie powodujący degradacji naturalnych walorów przyrodniczych środowiska.

Wieloletnia eksploatacja złoża węgla brunatnego spowodowała przekształcenia rzeźby terenu, zmiany w budowie geologicznej i stosunkach wodnych, degradację gleb i szaty roślinnej oraz modyfikację klimatu lokalnego.

Przygotowanie terenu do eksploatacji złoża metodą odkrywkową obejmowało, m.in. :

* wyłączenie z użytkowania dużych powierzchni / likwidacja sieci osadniczej, infrastruktury technicznej, zmiana koryt cieków wodnych, itp. /,
* usuwanie nadkładu z nad złoża i gromadzenie go na tzw. „zwałowisku zewnętrznym" / Kazimierz Biskupi, Nieświastów, Kamienica /,
* wkop eksploatacyjny i tworzenie „zwałowisk wewnętrznych" z nadkładów zbieranych w trakcie postępu robót górniczych,
* tworzenie „wyrobiska końcowego", najczęściej przeznaczonego do rekultywacji wodnej / Kozarzewek /.

Odtwarzanie zniszczonych wartości przyrodniczych oraz poprawa jego stanu jest procesem trudnym i długotrwałym.

Na podstawie dotychczasowych prac prowadzonych na wcześniej wyeksploatowanych złożach, koszty rekultywacji 1 ha wynoszą:
/ dane z 2015 r. /,

1. w kierunku rolnym : - 20.000 zł, - czas rekultywacji 1 ~ 2 lata,
2. w kierunku leśnym : - 30.000 zł,- czas rekultywacji 3 ~ 4 lata,
3. w kierunku wodnym : - koszty uzależnione są od czasu zalewania zbiornika wodą.

~~Kierunki rekultywacji określa starosta powiatu. Na terenie gminy grunty pokopalniane rekultywowane są w kierunkach : rolnym, leśnym i wodnym.~~
Rekultywacja gruntów pokopalnianych na terenie gminy została zakończona.

B) krajobraz kulturowy.

Na mapie woj. wielkopolskiego przedstawiającej problematykę środowiska kulturowego, gmina Kazimierz Biskupi położona jest na trasie Piastowskiej Drogi Romańskiej (Konin – Gniezno) stanowiącej część ogólnoeuropejskiego projektu „Romanesque Europe" prowadzącego przez miejscowości, gdzie zachowały się elementy architektury i sztuki romańskiej) oraz w pobliżu Szlaku Cysterskiego (Ląd – Gniezno).

Historia tego terenu datuje się od XVI w. i dotyczy przede wszystkim Kazimierza Biskupiego, który w średniowieczu był miastem lokacyjnym, z kościołem, dworem i ratuszem oraz z 4 kaplicami związanymi z kultem św. Pięciu Braci Męczenników Polskich.

Na terenie bagiennym, przy jez. Bieniszew, znajdował się dwór / XV ~ XVII w. /, zwany Starostwem wraz z umocnieniem drewniano - ziemnym.

Na początku XIX w. Kazimierz Biskupi był ośrodkiem przemysłu sukienniczego, a otaczający teren rozwijał się bazując na naturalnych walorach przyrodniczych.

Zasadnicze zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej nastąpiły w połowie XX w. / od 1962 r. / - kiedy przystąpiono do budowy kopalni węgla brunatnego. Przed rozpoczęciem eksploatacji węgla teren gminy zajęty był przez pola uprawne, lasy i łąki oraz rozproszoną sieć osadniczą i drogową. Odkrywkowa eksploatacja węgla, a wcześniej prace przygotowawcze, obejmujące m.in. likwidację istniejącej zabudowy,

wyrąb lasów, zmiany w sieci hydrograficznej – doprowadziła do zmian zarówno w krajobrazie gminy jak również we wszystkich komponentach środowiska przyrodniczego.

Kazimierz Biskupi stał się ośrodkiem koncentracji zabudowy mieszkaniowej dla mieszkańców przesiedlanych z terenów objętych działalnością górniczą. Obok domów jednorodzinnych budowano również bloki mieszkalne.

W równinnym krajobrazie gminy powstały zwałowiska zewnętrzne o wymiarach : dł. = 1,5 ~ 2,5 km, szer. = 1,0 ~ 1,5 km, wys. = ok. 50 ~ 60 m npt, korytarze linii energetycznych wysokich napięć, kanały odprowadzające wodę z osuszanego złoża węgla i inne obiekty związane z robotami górniczymi.

Rekultywacja terenów pogórniczych tworzy nowy krajobraz gminy , nową sieć hydrograficzną i nowe struktury geologiczne.

4. STAN DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Wykaz obiektów zabytkowych gminy zgodnie z „Gminnym Programem Opieki nad Zabytkami Gminy Kazimierz Biskupi „ :

BIENISZEW :

1. zespół klasztorny Kamedułów :
   a) kościół par. p.w. Narodzenia NMP,mur., 1747-1781 (na miejscu poprzedniego drewn. z 1672 r.),
   Rej.Zab.: A-21/326, z dn. 3.10.1949 r.
   b) 1 erem, mur. (pierwotnie drewn.), 1664, rekonstr. 1975 r.,
   c) 5 eremów, mur. (pierwotnie drewn.), 1664, rekonstr. l. 80-te XX w.
   d) dom nowicjatu, mur. K. XVIII w., rekonstr. l. 80-te XX w.,
   e) dom gościnny I (2 skrzydła), później stajnia i obora, ob. cele i furta, mur., ok. 1780, remont 1939, l. 50 i 80-te XX w., 1993,
   Rej.Zab.: A-72/55, z dn. 5.02.1965 r.
   f) dom gościnny II „forasterium", mur., k. XVIII /?/,
   g) kuchnia, mur., k. XVIII /?/, rekonstr. l.80-te XX w.
   h) 2 bramy wewnętrzne, mur., k. XVIII /?/, rekonstr. l.80-te XX w.
   i) brama wjazdowa, mur. 1 poł. XVIII, przebud. 1925 i 1938,
   Rej. Zab.A-72/55, z dn, 5.02.1965 r.,
   j) obora, ob. magazyn, mur., 2 poł. XVIII,
   k) stodoła, drewn. – mur., 2 poł. XVIII,
   l) stolarnia, mur. Ok. l. 80-tych XX w.,
   ł) ogrodzenie, mur., k. XVIII /?/, rekonstr. l.80-te XX w.

BOROWE

1. gajówka, mur., ok. 1910 r.,

CZĄSTKÓW FOLWARK

1. obora w zespole folwarcznym, mur., ok. 1880,

DĘBÓWKA

1. dom nr 9, glin., ok. 1880 r.,

DOBROSOŁOWO

1. plebania rzym.-kat., mur., 1908., remont.,
2. cmentarz par. rzym.-kat., 1 poł. XIX w., czynny,
3. dom nr 1, mur., 2 poł. XIX w.
4. dom nr 2, glin.-mur., ok. 1890 r.,
5. dom nr 48, mur., ok. 1880 r.,
6. dom nr 53, glin.-mur., 2 poł. XIX w.
7. dom nr 54, glin.-mur. 2 poł. XIX w.
8. dom nr 79, mur., ok. 1880 r.

JÓŻWIN

1. dom nr 13, glin., 1938 R.
2. obora w zagrodzie nr 9, mur., ok. 1910 r.

KAMIENICA MAJĄTEK

1. zespół folwarczny :
   a) rządcówka, mur., pocz. XX w.,
   b) czworak, ob. dom nr 3, mur. ok. 1900,
   c) obora I, mur. pocz. XX w, przebud. 1997 ,
   d) obora II, mur. pocz. XX w.,
   e) chlew, mur., pocz. XX w.

KAZIMIERZ BISKUPI:

1. układ urbanistyczny, XIII ~ XIX,
Rej. Zab.: 477/Wlkp/A, z dn. 16.03.2007 r.,
2. zespół kościoła par. p.w. św. Marcina :
a) kościół , mur., pocz. XII, przebud. z częściowym pozostawieniem murów romańskich w apsydzie, dobud. zakrystii i skarbczyka , zniszczony przez Szwedów 1656, spalony 1729, odbud. i dobud. fasady zach. i kruchty 1859, restaur. 1898-1911, remont. 1994-1995, 1999,
Rej. Zab.: A-69/51, z dn. 1.02.1965 r.
b) kapliczka / przeniesiona z dworu /, mur.-kam., XIX/XX,
c) ogrodzenie z bramą, mur. k. XIX, odbud. l. 60-te XX,
d) ogrodzenie z bramą, mur. k. XIX, odbud. l. 60-te XX,
Rej. Zab.: A-68/50, z dn. 1.02.1965 r.
3. zespół cmentarza par. rzym.-kat. :
a) kościół p.w. św. Izaaka, drewn., 1640, restaur. 1783, ok. 1820 i 1902, remont. 1983,
Rej.Zab.:A-67/49, z dn. 1.02.1965 ,
b) cmentarz, 1 poł. XIX, czynny,
Rej.Zab.A-518/259, z dn. 14.06.1995 r. (*dwie kwatery pn.-zach.),*
4. zespół klasztorny Bernardynów, ob. Misjonarzy św. Rodziny :
a) kościół p.w. Pięciu Braci Męczenników, mur. 1514-1518, dobud. kaplicy św. Anny ,1536, bud. chóru muzycznego, 1606, zniszczony przez Szwedów, 1656, odbud. k. XVIII, restaur. 1898 i 1918, remont. 1623,1723, 1945, 1970-1973,
Rej. Zab.:A-70/52, z dn. 1.02.1965 r.,
b) klasztor, mur., 1514-1520, zniszczony przez Szwedów, 1656, bud. wieży, 1692, odbud. k. XVIII, przebud. zakrystii i skarbca pocz. XIX, przebud. skrzydła wsch. i pn., 1921-1923, restaur. 1898 i ok. 1918, remont. 1751, 1921-1923, 1925, 1945, 1965-1979, 1988,
Rej. Zab.:A-70/52, z dn. 1.02.1965 r.,
c) skrzydło północne, mur.,1621-1624, przebud. parteru 1921-1923, remont. 1723, 1967, 1981-1986,
Rej.Zab.:A-70/52, z dn. 1.02.1965 r.,
d) krużganki, mur., 1760-1761, remont. 1818, 1893,
Rej.Zab.: 70/52, z dn. 1.02.1965 r.,
e) dzwonnica, szach., 1760-1761, remont., 1818,1893,
Rej. Zab.: 70/52, z dn. 1.02.1965 r.,
f) ogrodzenie z bramą, mur., k. XVIII,

ul. Bagno :
5. dom, nr 4, mur. 1935,

ul. Kilińskiego :
6. dom nr 1, mur. 1882,
7. dom nr 3, glin.-mur., 1 ćw. XX,

ul. Klasztorna:
8. dom, nr 3, mur., 1 ćw. XX,
9. dom, nr 10, mur., XIX/XX,
10. dom nr 13a, mur., 1 ćw. XX w.

ul. Kościelna :
11. dom, nr 2, mur. 2 poł. XIX,
12. dom, nr 5, mur. l. 30 XX w.,
13. dom, nr 9, mur. pocz. XX w.,

ul. Kościuszki :
14. dom, nr 1, mur. 1910,
15. dom, nr 4, mur. pocz. XX w.

ul. Łososia :
16. dom, nr 2, mur., XIX/XX,
17. dom, nr 6, mur. ok. 1925,
18. dom, nr 10, mur. 1 ćw. XX w.,
19. dom, nr 11, mur., 1916,
20. dom, nr 13, mur., 2 poł. XIX,
21. dom, nr 14, mur., ok. 1934,
22. dom, nr 20, mur., ok. 1928,
23. dom, nr 27, mur. 1 ćw. XX w.,
24. dom, nr 29, mur. 1 ćw. XX w.,
25. dom, nr 31, mur., 1 ćw. XX,
26. dom, nr 33, mur., XIX/XX,
27. dom, nr 39, mur. 1 ćw. XX w.,

ul. Niepodległości :
28. dom, nr 1, mur. 1 ćw. XX w.,
29. dom, nr 3, mur. 1 ćw. XX w.,
30. dom, nr 5, mur., 1 ćw. XX,
31. dom, nr 8, mur. XIX/XX,

ul. Polna :
32. dom, nr 2a, mur. 1 ćw. XX w.,

ul. Wąska :
33. dom, nr 2, mur. 1 ćw. XX w.,

ul. Węglewska :
34. dom, nr 1, mur., 1 ćw. XX,
35. dom, nr 2, mur., XIX/XX,

pl. Wolności :
36. dom, nr 1, mur., 1934,
37. dom, nr 4, mur., XIX/XX,
38. dom, nr 5, mur., XIX/XX,
39. dom, nr 6, mur., XIX/XX,
40. dom, nr 7, mur.,, 1 ćw. XX,
41. dom, nr 8, mur., 1 ćw. XX,
42. dom, nr 11, mur., pocz. XX w,
43. dom, nr 13, mur., k. XIX w.,
44. dom, nr 14, mur., k. XIX w.
45. dom, nr 15, mur., XIX/XX w.,
46. dom, nr 17, drewn.-mur., k. XIX,
47. dom, nr 21, mur., 2 poł. XIX,

KOZARZEW
1. chlew w zagrodzie nr 1, mur., 1933,
2. stodoła w zagrodzie nr 1, mur., 1933,
3. dom, nr 2, glin. 1938 r.,

MARANTÓW
1.zespół leśniczówki,
   a) leśniczówka, mur., 1956 r.
   b) budynek gospodarczy, mur., 1956 r.

NIEŚWIASTÓW
1. dom, nr 33, mur., ok. 1897,

NIEŚWIASTÓW GORZELNIA
1. pozostałości zespołu folwarcznego :
    a) spichlerz ob. dom, mur. ok. 1880,
    b) gorzelnia, mur., ok. 1850,

POSADA
1. kapliczka, mur., ok. 1910,
2. zespół pałacowy :
    a) pałac, mur., 2 poł. XIX, remont. 1987-1990,
    Rej.Zab.: A-385/127, z dn. 2.09.1985 r.,
    b) park krajobrazowy, 2 poł. XIX,
    Rej. Zab.: A-385/127, z dn. 2.09.1985 r.,

SMUCZYN
1. leśniczówka, mur., 1932 r.

SOKÓŁKI
1. kapliczka, mur., 1948,

TOKARKI I
1. zagroda nr 16
    a) obora, glin.-mur., ok. 1930,
    b) dom, mur., ok. 1940

WIERZCHY
1. dom, nr 6, mur., ok. 1910,

WŁODZIMIRÓW
1. zagroda nr 15 :
    a) dom, mur., ok. 1920,
    b) obora, glin., ok. 1920,

WOLA ŁASZCZOWA
1. dom, nr 8, glin., 1 ćw. XX w.,
2. dom, nr 30, mur., 1 ćw. XX w.,

Wymienione obiekty i obszary podlegają ochronie konserwatorskiej, a zasady ochrony podano w rozdz. III, pkt 5 „ obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej „ .

5. REKOMENDACJA I WNIOSKI ZAWARTE W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIE PRZEZ AUDYT KRAJOBRAZOWY GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH

Audyt krajobrazowy sporządza Zarząd Województwa, a uchwala Sejmik Województwa . Celem opracowania audytu jest zapewnienie właściwej ochrony krajobrazów i możliwości ich kształtowania oraz konieczność zachowania krajobrazów będących źródłem tożsamości narodu polskiego.

Aktualnie dla woj. wielkopolskiego nie ma opracowanego audytu krajobrazowego.

Problematyka o której mowa , zawarta jest w części dot. środowiska przyrodniczego oraz stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków .

6. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONA ICH ZDROWIA

6.1. Zagadnienia demograficzno-ludnościowe oraz sieć osadnicza.

A) ludność :

rok	**2009**	**2012**	**2013**	**2014**	**2016**
l. ludności	10 984	11 186	11 285	11 388	11 474

* liczba ludności w poszczególnych grupach wiekowych :
  - przedprodukcyjnej = 2.732 os. = 24 %,
  - produkcyjnej = 7.173 os. = 63 %,
  - poprodukcyjnej = 1.480 os. = 13 %.

* liczba ludności w wieku nieprodukcyjnym, na 100 osób w wieku produkcyjnym wynosi 58,7 % .

* wskaźnik przyrostu naturalnego wynosi 2,07 .

B) rynek pracy (dane GUS XII.2016) /bez osób prowadzących indywidualne gospodarstwa rolne /.

W gminie Kazimierz Biskupi na 1000 mieszkańców pracuje 93 osób . 47,3% wszystkich pracujących ogółem stanowią kobiety, a 52,7% mężczyźni.

Bezrobocie rejestrowane w gminie Kazimierz Biskupi wynosiło w 2016 roku 12,7% (16,1% wśród kobiet i 9,8% wśród mężczyzn).

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gminie Kazimierz Biskupi wynosi 3 335,85 PLN, co odpowiada 77.70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w Polsce.

Wśród aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Kazimierz Biskupi 1 338 osób wyjeżdża do pracy do innych gmin, a 478 pracujących przyjeżdża do pracy spoza gminy - tak więc saldo przyjazdów i wyjazdów do pracy wynosi -860.

45,4% aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Kazimierz Biskupi pracuje w sektorze rolniczym (rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo), 25,5% w przemyśle i budownictwie, a 13,8% w sektorze usługowym (handel, naprawa pojazdów, transport, zakwaterowanie i gastronomia, informacja i komunikacja) oraz 0,5% pracuje w sektorze finansowym (działalność finansowa i ubezpieczeniowa, obsługa rynku nieruchomości).

Po zakończeniu działalności zakładu górniczego na terenie gminy główną funkcją gospodarczą gminy jest działalności gospodarcza i rolnictwo.

Zakłady przemysłowe, w których pracują mieszkańcy gminy to przede wszystkim kopalnia węgla brunatnego, zakłady związane z górnictwem i miejscowe instytucje.

Na terenie gminy prowadzi swoją działalności ponad 300 podmiotów gospodarczych.

W gospodarce rolnej dominuje sektor prywatny reprezentowany przez ok. 900 gospodarstw, w liczbie których ok. 68 % / 603 / zajmują gospodarstwa do 5,0 ha.

C) sieć osadnicza.

Sieć osadniczą gminy tworzy 18 sołectw. Do największych, pod względem liczby ludności, należą : Kazimierz Biskupi, Posada, Dobrosołowo i Nieświastów.

Zabudowa poszczególnych sołectw jest zróżnicowana, w zależności od położenia w układzie przestrzenno-funkcjonalnym gminy.

W południowo-wschodniej części gminy, w granicach obszaru chronionego krajobrazu oraz na jego obrzeżach, położone są sołectwa: Cząstków, Tokarki, Daninów, Sokółki, Kozarzew, Kozarzewek, Kazimierz Biskupi, Wieruszew , Posada i Wola Łaszczowa.

Na tych terenach, obok zabudowy zagrodowej występuje zabudowa jednorodzinna oraz ekskluzywne zespoły mieszkaniowe o wysokim standardzie zagospodarowania.

Na terenach pogórniczych i w ich sąsiedztwie położone są sołectwa: Kamienica, Nieświastów, Komorowo i Bochlewo. Gospodarowanie na tych terenach obejmuje, m.in. rekultywowanie zdewastowanych terenów. Zmiany w ukształtowaniu powierzchni, wynikające z robót górniczych, m.in.: zwałowisko zewnętrzne odkrywki, które podniosło teren o ok. 50 m, Struga Biskupia ze zmienionym korytem, zagłębienia do ok. 50 m ppt – są atrakcją dla określonej grupy turystów.

Na terenach rolniczych, pomiędzy terenami pogórniczymi, położone są sołectwa : Anielewo i Dobrosołowo. Obok funkcji rolniczej tereny te tworzą tzw. "pasy buforowe" pomiędzy obszarami cennymi przyrodniczo a terenami zdegradowanymi.

Faktycznym centrum usługowo-handlowym jest siedziba gminy.

W Kazimierzu Biskupim zlokalizowane są: urząd gminny, dom kultury, biblioteka, kościoły, seminarium duchowne, obiekty zabytkowe, sieć sklepów, restauracja, przedszkole, szkoła podstawowa, gimnazjum, lotnisko sportowe służące przede wszystkim celom szkoleniowym.

Atrakcyjne tereny dla zabudowy jednorodzinnej oraz dogodne połączenia z Koninem, sprzyjają rozwojowi tej wsi.

Poza siedzibą gminy, duże zainteresowanie inwestorów dotyczy terenów budowlanych w Posadzie, Włodzimirowie i Wieruszewie.

Pozostałe jednostki pełnią funkcje osiedleńczo-rolne.

6.2. Warunki i jakość życia mieszkańców.

a) sytuacja mieszkaniowa

Sytuację mieszkaniową ilustruje poniższe zestawienie :
- liczba mieszkań = 2.940,
- liczba izb = 12.758,
- pow. użytkowa mieszkań = 259,3 tys. m²
- przeciętna liczba izb w mieszkaniu = 4,33
- przeciętna liczba osób na 1 mieszkanie = 3,8
- przeciętna liczba osób na 1 izbę = 0,86
- średnia pow. użytkowa1 mieszkania = 110 m² – 120 m²
- przeciętna pow. użytkowa na 1 osobę = 22,8 m²
- liczba budynków oddanych do użytkowania w 2016 r = 37
- liczba budynków oddanych do użytkowania w 2017 r = 10 .

Gmina jest zwodociągowana w 100 %. Oczyszczalnia ścieków funkcjonuje w Kazimierzu Biskupim, a siecią kanalizacji sanitarnej objęte są: Kazimierz Biskupi, Włodzimirów, Wieruszew, Posada, Kozarzew, Kozarzewek, Sokółki, Wola Łaszczowa, Dębówka i Radwaniec.

Ścieki w pozostałych miejscowościach gromadzone są w bezodpływowych zbiornikach i wywożone do punktu zlewnego przy oczyszczalni lub odprowadzane do przydomowych oczyszczalni ścieków.

Odpady komunalne wywożone są poza granice gminy.

b) wyposażenie w usługi i zakłady przemysłowe.

Sieć usług na terenie gminy, z zakresu oświaty, kultury, handlu i drobnego rzemiosła jest zadowalająca. Występujące na terenie gminy podmioty gospodarcze świadczą swoje usługi na rzecz rynku lokalnego.

c) turystyka.

Ocena stanu środowiska pod względem turystycznym wypada dla gminy korzystnie. Tereny leśne zajmują ok. 3.440 ha, a lesistość gminy wynosi 31 % . Lasy tworzą zwarty kompleks w południowej części gminy, a ze względu na ich walory przyrodnicze

utworzony został obszar chronionego krajobrazu. Celem ustalenia prawnej ochrony jest zachowanie cennych obszarów przyrodniczych przed zniszczeniem bądź degradacją.

Walorami przyrodniczo-turystycznymi są: rezerwaty przyrody : „Mielno," „Sokółki," „ Bieniszew" i „ Pustelnik", szlaki turystyczne / czarny i zielony / oraz pomniki przyrody. Kompleksom leśnym towarzyszą, na obrzeżach gminy, jez. Głodowskie i jez. Gosławskie.

Jez. Głodowskie stanowi końcowy odcinek rynny goplańskiej. W okresie letnim wykorzystywane jest do celów rekreacyjnych.

Jez. Gosławskie włączone zostało do procesów technologicznych konińskich elektrowni / układ chłodzenia /, a zmiany termiczne i hydrologiczne spowodowane tą funkcją wyłączyły je z użytkowania rekreacyjnego.

Zrekultywowane tereny pogórnicze mogą przyczynić się do rozwoju funkcji wypoczynkowo-rekreacyjnych. ~~w oparciu o planowane sztuczne zbiorniki wodne w bliskim sąsiedztwie kompleksów leśnych.~~

7. ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA.

~~Zagrożenie bezpieczeństwa ludności i jej mienia może wynikać z następujących zdarzeń :~~

~~– zasięg leja depresji wywołanego odwodnieniem odkrywek.~~

~~Zmienia się on w zależności od przesuwania się frontu robót górniczych. Zanikanie leja depresji może przyczynić się do powstania zupełnie nowych warunków hydrograficznych, w tym utworzenia nowych poziomów wodonośnych, a co się z tym łączy – podmakaniem pól i zmianą kierunków infiltracji wód opadowych i podziemnych.~~

~~- wypadki na drogach, szczególnie drodze wojewódzkiej nr 264 Konin – Kleczew,~~

~~– wypadki pojazdów transportujących materiały toksyczne i wybuchowe drogami wojewódzkimi,~~

~~- pylenie z przesuszonych okresowo powierzchni składowiska odpadów paleniskowych z elektrowni oraz migracja rozpuszczonych w wodzie nadosadowej substancji chemicznych do wód podziemnych i powierzchniowych. Jedynym zabezpieczeniem przed infiltracją wód zanieczyszczonych do podłoża jest prawidłowo prowadzona eksploatacja i utrzymanie wody nadosadowej w odkrywce na rzędnej zbliżonej do poziomu wód gruntowych.~~

~~W celu kontroli środowiska wodnego w rejonie składowiska odpadów z elektrowni oraz w rejonie odparowalnika „Linowiec", prowadzone są systematyczne badania jakości wód podziemnych i powierzchniowych oraz pomiary poziomów stabilizacji wód. Wyniki badań stanowią podstawę do określania wpływu wód nadosadowych infiltrujących ze składowiska na stan i jakość środowiska wodnego oraz określenia takich warunków eksploatacji, które umożliwią ograniczenie zagrożeń.~~

1. Zagrożenia powodzią.
   Na terenie gminy Kazimierz Biskupi nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi.
2. Zagrożenia biologiczne i chemiczne.
   Bezpośredni nadzór nad rozprzestrzenianiem się chorób pochodzenia zwierzęcego sprawuje Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w Poznaniu.
   Najczęściej występującą chorobą tego typu jest wścieklizna.
   Mieszkańcy powiadamiani są o pojawieniu się wścieklizny na terenie gminy, w przypadku otrzymania takiej informacji od Powiatowego Inspektora Weterynarii. Na terenach zapowietrzonych i zagrożonych wścieklizną ustawiane są odpowiednie tablice ostrzegawcze.
   Pylenie z przesuszonych okresowo powierzchni składowiska odpadów paleniskowych z elektrowni oraz migracja rozpuszczonych w wodzie nadosadowej substancji chemicznych do wód podziemnych i powierzchniowych. Jedynym zabezpieczeniem przed infiltracją wód zanieczyszczonych do podłoża jest prawidłowo prowadzona eksploatacja i utrzymanie wody nadosadowej w odkrywce na rzędnej zbliżonej do poziomu wód gruntowych.
   W celu kontroli środowiska wodnego w rejonie składowiska odpadów z elektrowni oraz w rejonie odparowalnika „Linowiec", prowadzone są systematyczne badania jakości wód podziemnych i powierzchniowych oraz pomiary poziomów stabilizacji wód. Wyniki badań stanowią podstawę do określania wpływu wód nadosadowych infiltrujących ze składowiska na stan i jakość środowiska wodnego oraz określenia takich warunków eksploatacji, które umożliwią ograniczenie zagrożeń.
2. Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym.
   Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są:
   - elektroenergetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
   - stacje radiowe i telewizyjne,
   - łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
   - stacje radiolokacji i radionawigacji.

   Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie, co spowodowane jest burzliwym po roku 1990 rozwojem radiokomunikacji oraz powstawaniem coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych.

3. Zagrożenie poważną awarią.

Na terenie Gminy Kazimierz Biskupi nie funkcjonują zakłady o zwiększonym ryzyku albo zakłady o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Największe, potencjalne zagrożenie na terenie gminy stanowi drodze wojewódzkiej nr 264 Konin – Kleczew i możliwości kolizji samochodów przewożących substancje niebezpieczne.

8. POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY.

W układzie przestrzennym województwa, gmina Kazimierz Biskupi wchodzi w skład Wschodniego Obszaru Problemowego , na terenie którego „ występują konflikty pomiędzy powierzchniową eksploatacją węgla brunatnego i produkcją energii elektrycznej , a wysokimi walorami rekreacyjnymi tego terenu. Obszar ten obejmuje powiat koniński oraz gminy powiatów : tureckiego, kolskiego i słupeckiego. Przywrócenie terenom pokopalnianym wartości użytkowej, a przede wszystkim równowagi w środowisku przyrodniczym, polegać powinno na ich rekultywacji i rewitalizacji ."

Odkrywkowa eksploatacja węgla prowadzona na terenie gminy od 1962 r. do 2001 r. oznaczała, m.in. :

- zajęcie ponad połowy powierzchni gminy pod działalność górniczą i degradację środowiska przyrodniczego,
- zmniejszenie powierzchni gruntów rolnych i leśnych,
- likwidację sieci osadniczej oraz infrastruktury technicznej występującej w granicach obszaru górniczego,
- wzrost liczby ludności gminy / głównie w Kazimierzu Biskupim i Posadzie / oraz stopy życiowej mieszkańców / zatrudnienie w przemyśle paliwowo-energetycznym /,
- zdominowanie gospodarki regionu przez przemysł paliwowo-energetyczny i metalurgiczny.

Wyczerpywanie się zasobów węgla i brak jednoznacznej polityki władz centralnych w sprawie przyszłości produkcji energii elektrycznej uniemożliwia , w skali regionu, wybranie jednego z wariantów :

A) kontynuowanie przez elektrownie i kopalnie działań zmierzających do wydłużenia ich funkcjonowania,

B) równoległe przygotowanie programów ograniczania i likwidacji zakładów , uwzględniających zagospodarowanie pozostającego majątku pod kątem zatrudnienia pracowników likwidowanych zakładów.

W przypadku gwałtownego zerwania więzi przemysłu paliwowo-energetycznego z lokalnym otoczeniem może dla znacznych obszarów regionu oznaczać „zapaść gospodarczą", a dla dużej liczby ludności – obniżenie poziomu życia do stanu ubóstwa.

Rekultywacja terenów poeksploatacyjnych ~~oraz gruntów zdewastowanych jest procesem trudnym i długotrwałym.~~ na terenie gminy została zakończona.

Aktualnie głównym źródłem utrzymania mieszkańców gminy są usługi, przemysł oraz rolnictwo.

Czynnikami aktywizującymi gospodarkę gminy może być sąsiedztwo Konina, dogodne połączenie komunikacyjne z gminą Stare Miasto i zakładami pracy lokalizowanymi w rejonie węzła „Modła" na autostradzie oraz walory środowiska przyrodniczego i zasoby kulturowe .

Sytuacja społeczno-gospodarcza gminy oraz możliwości jej rozwoju zostały przedstawione w „*Strategii Rozwoju Gminy Kazimierz Biskupi na lata 2015 - 2025"* ~~sporządzonej w 2000 r.~~

W wymienionym opracowaniu szczególną uwagę zwraca się na potrzebę wykorzystania walorów środowiska i zasobów kultury dla celów turystycznych w połączeniu z sąsiednimi gminami.

Ponadto Rada Gminy dokonała oceny aktualności obowiązujących opracowań urbanistycznych pod kątem realizacji wniosków inwestorów w sprawie lokalizacji zamierzonych inwestycji, w wyniku której postanowiono zmienić, w pierwszej kolejności, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy ~~z 2003 r.,~~ uchwalonego uchwałą nr VI/76/2003, Rady Gminy Kazimierz Biskupi, z dnia 12 czerwca 2003 r. , zmienionego uchwałą nr XII/74/2011 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 21 lipca 2011 roku, uchwałą nr XLVIII/48/2014 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 28 sierpnia 2014 roku oraz uchwałą nr IX/60/15 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 27 maja 2015 roku.

8.1. Analiza ekonomiczna, środowiskowa i społeczna

Analiza środowiskowa została przeprowadzona w rozdziałach 2. *Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony* oraz 3. *Stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego*.

Analiza społeczna i prognozy demograficzne zostały przeprowadzone w rozdziale 6. *Warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrona ich zdrowia*.

Walory środowiska przyrodniczego i zasoby kulturowe gminy nie są konkurencyjne w stosunku do najatrakcyjniejszych rejonów województwa.

Usytuowanie gminy w bezpośrednim sąsiedztwie miasta jest czynnikiem aktywizującym (dostępność do rynku pracy) jak i hamującym rozwój gospodarczy (bliskość miasta w znacznym stopniu ogranicza rozwój funkcji usługowych na terenie gminy).

Czynnikiem aktywizującym jest bliskie położenie miasta Konin.

Strategia ~~Plan Rozwoju Lokalnego~~ Gminy Kazimierz Biskupi określa braki i problemy hamujące rozwój gospodarczy gminy. Zalicza do nich, m.in. :

- brak dużych inwestorów zewnętrznych,
- niewystarczająca ilość uzbrojonych terenów do aktywizacji gospodarczej
- słaba jakość infrastruktury drogowej
- ~~brak kapitału inwestycyjnego,~~
- ~~wysokie koszty własne i niska rentowność firm,~~
- wysokie bezrobocie,
- ~~małe gospodarstwa rolne (do 5 ha – ponad połowa ogólnej liczby gospodarstw),~~
- ~~problemy ze zbytem płodów rolnych.~~

Wskaźniki dotyczące warunków i jakości życia mieszkańców gminy zostały przedstawione w rozdziale 6. Na terenie gminy nie ma dużych zakładów przemysłowych, dominują małe i średnie przedsiębiorstwa. Większość podmiotów gospodarczych stanowią małe firmy usługowo - handlowe. Działalność rolnicza jest rozdrobniona na małe gospodarstwa.

Zgodnie z projektem wydatków budżetu gminy na 2017 rok, gmina ma możliwości sfinansowania podstawowych zadań dla sprawnego funkcjonowania jednostki. Ale projekt uchwały budżetowej nie zaspokaja wszystkich potrzeb zgłoszonych przez jednostki organizacyjne i mieszkańców gminy.

W Wieloletniej prognozie Finansowej Gminy Kazimierz Biskupi na lata 2015 – 2020 zaplanowano wydatki na infrastrukturę komunikacyjną – drogi, ulice i chodniki, oraz na infrastrukturę techniczną wodociągową i kanalizacyjną.

Również w zakresie infrastruktury społecznej planowane kwoty zapewnią jej dalsze funkcjonowanie. Gmina nie ma środków na dynamiczny rozwój infrastruktury. Nie przewiduje się również wystąpienia takich potrzeb. Nie ma potrzeby uruchamiana nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową położonych z dala od jednostek osadniczych. Natomiast w przypadku zabudowy przemysłowo-usługowej, dodatkowe wsparcie finansowe może pojawić się ze strony inwestora.

8.2. Prognoza demograficzna.

rok	**2009**	**2012**	**2013**	**2014**	**2016**	**2046**
l. ludności	10 984	11 186	11 285	11 388	11 474	13 400

Sytuacja demograficzna gminy Kazimierz Biskupi ulega ciągłym przekształceniom. Zmiany struktury wiekowej, zmniejszanie się liczby mieszkańców w wieku przedprodukcyjnym oraz spadek liczby urodzeń prowadzi do starzenia się społeczeństwa. Określono trend liniowy dla liczby mieszkańców, na przestrzeni branych pod uwagę lat, co umożliwiło obliczenie prognozowanej liczby ludności. Biorąc pod

uwagę, że w latach 2002 – 2016 liczba ludności wzrosła, w prognozie również zakłada się wzrost liczby ludności.
Przyrost ludności w latach 2002 – 2016 wyniósł 15,29 %.
Analiza demograficzna za lata 2009 – 2016 wykazuje przyrost ludności o ok. 400 mieszkańców – średnio 100 mieszkańców/rok. Związane jest to z bliskim sąsiedztwem miasta Konina, którego mieszkańcy wyprowadzają się na tereny sąsiadujące z miastem, w tym na teren gminy Kazimierz Biskupi. Dotyczy to szczególnie terenów w miejscowościach Sokółki, Posada i Włodzimirów.
Biorąc pod uwagę perspektywę 30 lat z uwzględnieniem niepewności procesów rozwojowych z tolerancją 30%, liczba mieszkańców gminy w 2046 roku osiągnie ok. 13 400.
Prognozowany wzrost liczby ludności na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a–c ustawy opizp w stosunku do 2016 roku o ok. 3000 osób.

8.3. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służącej realizacji zadań własnych gminy.

Zgodnie z projektem wydatków budżetu gminy na rok 2017, gmina ma możliwości sfinansowania podstawowych zadań dla sprawnego funkcjonowania jednostki.

W zakresie infrastruktury społecznej planowane kwoty zapewnią dalsze jej funkcjonowanie.

W budżecie gminy na rok 2017 przewidziano środki na oświatę w kwocie 13 751 327 zł.

W budżecie gminy na rok 2017 przewidziano środki na kulturę w kwocie 1 750 957 zł.

Gmina jest zwodociągowana w 100 %. Oczyszczalnia ścieków funkcjonuje w Kazimierzu Biskupim, a siecią kanalizacji sanitarnej objęte są: Kazimierz Biskupi, Włodzimirów, Wieruszew, Posada, Kozarzew, Kozarzewek, Sokółki, Wola Łaszczowa, Dębówka i Radwaniec.

Ścieki w pozostałych miejscowościach gromadzone są w bezodpływowych zbiornikach i wywożone do punktu zlewnego przy oczyszczalni.
W budżecie gminy na rok 2017 przewidziano środki na sieć wodociągowo-kanalizacyjną w kwocie 699 908 zł.
Sieć drogową gminy tworzą droga wojewódzka 264 Konin - Kleczew, drogi powiatowe i gminne.
W budżecie gminy na rok 2017 przewidziano środki na utrzymanie i budowę dróg w kwocie 5 633 590 zł.

8.4. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

W szacunku chłonności terenów przyjęto następujące założenia dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:
- średnia powierzchnia działki – 1000 m2,
- 30% powierzchni terenów zostanie przeznaczone pod lokalny układ komunikacyjny, zieleń towarzyszącą i usługi,
- jeden budynek mieszkalny na działce,
- jedno mieszkanie na budynek mieszkalny,
- średnio 3,5 osoby na mieszkanie (35 osób/ha)
- 25 m² powierzchni użytkowej w budynku mieszkalnym na osobę (stan obecny)
- 30 m² powierzchni użytkowej w budynku mieszkalnym na osobę (2045 r.)

W szacunku chłonności terenów przyjęto następujące założenia dla zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych
- średnia powierzchnia działki – 3000 m2,
- 10% powierzchni terenów zostanie przeznaczone pod lokalny układ komunikacyjny, zieleń towarzyszącą i usługi,
- jeden budynek mieszkalny w granicach siedliska,
- jedno mieszkanie na budynek mieszkalny,

- średnio 3,5 osoby na mieszkanie (stan obecny)
- średnio 4 osoby na mieszkanie (prognozowane na 2035 r.)
- 30 m² powierzchni użytkowej w budynku mieszkalnym na osobę
- 1000 m² powierzchni użytkowej wszystkich budynków w granicach siedliska

W szacunku chłonności terenów przyjęto następujące założenia dla zabudowy letniskowej i rekreacyjnej:

- średnia powierzchnia działki – 650 m2,
- 10% powierzchni terenów zostanie przeznaczone pod lokalny układ komunikacyjny, zieleń towarzyszącą i usługi,
- jeden budynek rekreacji indywidualnej na działce,
- średnio 4 osoby na budynek
- 25 m² powierzchni użytkowej w budynku letniskowym na osobę

W szacunku chłonności terenów przyjęto następujące założenia dla zabudowy usługowej:

- średni wskaźnik intensywności zabudowy 0,8

8.4.1. Szacowane maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

Prognozowany wzrost liczby ludności na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a–c ustawy opizp w stosunku do 2016 roku o ok. 3000 osób. W zabudowie zagrodowej w gospodarstwach rolnych przyjęto wzrost liczby gospodarstw o 2% (120 osób). Pozostała liczba ludności z prognozowanego jej wzrostu, stanowić będzie mieszkańców budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Przeznaczenie terenu	Powierzchnia terenu ha	Powierzchnia użytkowa m²	Chłonność demograficzna
Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne z dopuszczeniem usług	85	105 000	3000 osób (35 osób/ha)
Tereny usług i zabudowy produkcyjnej	5	40 000	Zabudowa usługowa może być realizowana również przez osoby z poza gminy
zabudowa letniskowa i rekreacyjna	5	7 500	300 osób oferta dla osób z poza gminy
razem	95	152 500	

8.4.2. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej

Rolnicze użytkowanie gleb na obszarze gminy przyczyniło się do wykształcenia układów zabudowy w postaci ulicówek w większości wsi na terenie gminy. Miejscowości te w wielu przypadkach nie posiadają elementów centrotwórczych i nie tworzą struktur zwartej zabudowy. Zabudowa na ich terenie jest ekstensywna, często lokalizowana po jednej stronie ulicy. Istniejące obszary zwartej zabudowy w dużej mierze mogą zostać

uzupełnione nową zabudową bez konieczności podjęcia przez gminę znaczących inwestycji w infrastrukturę techniczną.
W analizie chłonności wyznaczono łącznie ok. 448 ha obszarów zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej przeznaczonej pod zabudowę zagrodową w gospodarstwach rolnych, mieszkaniową jednorodzinną i usługową, co stanowi 4,2 % powierzchni gminy.
Ze względu na rolniczy charakter gminy, tereny te w 75 % są już zabudowane w większości zabudową zagrodową w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych. Dopełnienie zabudową wyznaczonych obszarów zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej na powierzchni ok. 122 ha doprowadzi do powstania spójnych i funkcjonalnych jednostek osadniczych.
Przewiduje się zapotrzebowanie na nową powierzchnię usługową w wielkości 5% obszarów zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej możliwych do zabudowy. W zabudowę tę wliczono także budynki związane z indywidualną działalnością gospodarczą mieszkańców. Ze względu na układ zabudowy w postaci ulicówek 20% powierzchni terenów zostanie przeznaczone pod lokalny układ komunikacyjny i zieleń towarzyszącą.
Przyjmując w/w procentowy podział terenów, pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną przeznaczone jest ok. 92 ha, a pod zabudowę usługową ok. 6 ha.
Na terenie gminy nie ma wyraźnie wykształconych obszarów przemysłowo-usługowych. Z tego względu nie uwzględniono tej funkcji w obliczeniach chłonności istniejących obszarów o zwartej strukturze. Istnieje potrzeba wyznaczenia terenów pod takie funkcje w gminie.

Przeznaczenie terenu		**Powierzchnia ha**	**Powierzchnia użytkowa m²**	**Chłonność demograficzna**
Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne i zabudowa usługowa		98	160 000	
W tym	zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	92	112 000	3200 osób (35 osób/ha)
	Zabudowa usługowa	6	48 000	

Zestawienie tabelaryczne terenów możliwych do przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniowo-usługową w granicach w pełni wykształconej zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej

8.4.3. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej

Na terenie gminy Kazimierz Biskupi obowiązują 172 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, z tego 7 planów nie dotyczyło przeznaczenia terenów pod zabudowę.
Uchwalone w 2005 roku 153 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego obejmują obszary pojedynczych działek i są już zrealizowane.
Większość miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest opracowana dla terenów położonych w obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej
Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego terenów położonych poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej pod zabudowę mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługową przeznaczają ok. 32 ha i ok. 5,o ha pod zabudowę usługowa i produkcyjna.

Przeznaczenie terenu	**Powierzchnia terenu ha**	**Powierzchnia użytkowa m²**	**Uwagi**
Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne i zabudowa mieszkaniowo-usługowa	32	39 200	Chłonność demograficzna 1 120 osób (35 osób/ha)
Zabudowa usługowa i produkcyjna	5	40 000	

Tereny przeznaczone pod zabudowę w miejscowych planach.

8.4.4. Porównanie zapotrzebowania gminy na nową zabudowę z aktualnymi możliwościami.

Przeznaczenie terenu	**Zapotrzebowanie na 2046 rok**	**Chłonność obszarów o zwartej strukturze**	**Chłonność terenów objętych mpzp**	**Chłonność aktualna razem**
Budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne z dopuszczeniem usług	**105 000**	112 000	39 200	**151 200**
Tereny usług i zabudowy produkcyjnej	**40 000**	48 000	40 000	**88 000**

Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę w 2045 roku (wyrażone w powierzchni użytkowej) z aktualną chłonnością terenów

Zapotrzebowanie gminy na nową zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, prognozując na 2046 rok (105 000 m² powierzchni użytkowej zabudowy mieszkaniowej), zostanie całkowicie zaspokojone przez uzupełnienie zabudowy na istniejących obszarach zwartych struktur funkcjonalno-przestrzennych oraz na terenach już wyznaczonych w dotychczasowym studium. W projekcie zmiany Studium na terenach zabudowy usługowej na obszarze zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Sokółki dopuszczono zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i w obszarze zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej miejscowości Kamienica terenu dotychczas przeznaczone pod zabudowę produkcyjną i usługową przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Dopełnienie zabudową mieszkaniową obszarów zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wyznaczone w obowiązujących miejscowych planach

zagospodarowania przestrzennego zaspokoją zapotrzebowanie na nowe tereny zabudowy mieszkaniowej wynikające z prognozy demograficznej gminy. Ze względu na niewielki przyrost liczby ludności oraz całkowicie wystarczającą powierzchnie terenów możliwych do zabudowy w obrębie istniejących jednostek osadniczych nie przewiduje się znaczącego wzrostu kosztów dla Gminy z tytułu zaopatrzenia mieszkańców w niezbędną infrastrukturę techniczną i społeczną oraz w sieci komunikacyjne. Aktualna struktura funkcjonalno-przestrzenna oraz możliwości finansowe Gminy z dużym prawdopodobieństwem sprostają zapotrzebowaniu na nową zabudowę. Racjonalne wprowadzanie nowej zabudowy pomoże uzupełnić strukturę istniejących jednostek osadniczych i przyczyni się do zwiększenia ładu przestrzennego gminy. Uwzględniono również wnioski dotyczące zabudowy rekreacji indywidualnej, która stanowi ofertę dla ludności z poza gminy i nie jest związana z prognozą demograficzną gminy.

9. STAN PRAWNY GRUNTÓW.

Użytkowanie gruntów, wg grup rejestrowych oraz strukturę władania przedstawiono w poniższej tabeli.

Stan prawny gruntów
/ 01.01.2016 r. /

Lp	Grupa rejestrowa	Pow. ogólna gruntów ha	Użytki rolne ha	Grunty leśne ha	Grunty zabudow-wane i zurbanizo-wane ha	Grunty pod wodami ha	Nie-użytki ha	Tereny różne
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Grunty SP z wyłączeniem gruntów przekazanych w Użytkowanie wieczyste	4.537	746	3.213	135	241	151	51
2	Grunty SP przekazane w użytkowanie wieczyste	594	203	38	229	82	0	42
3	Grunty spółek SP, przeds. państw. i innych państw. osób prawnych	61	5	14	34	2	0	6
4	Grunty gmin i związków międzygminnych z wyłączeniem gruntów przekaz.anych w użytkow. wieczyste	328	149	17	136	0	16	10
5	Grunty gmin i związków międzygmin. przekaz. w użytkow. wieczyste	7	2	1	4	0	0	0
6	Grunty, które są własnością osób prawnych oraz grunty, których właściciele są nieznani	0	0	0	0	0	0	0
7	Grunty osób fizycznych	5.092	4.638	149	175	11	107	10
8	Grunty spółdzielni	52	43	1	5	0	0	3
9	Grunty kościołów i związk. wyznaniowych	32	21	4	7	0	0	0
10	Wspólnoty gruntowe	6	3	0	0	0	3	0
11	Grunty powiatów z wyłącz. gruntów przeka zanych w użytkowanie	14	0	0	14	0	0	0
12	Grunty powiatów przekaz. w użytkowanie wieczyste	0	0	0	0	0	0	0
13	Grunty województw z wyłącz. gruntów przekaz. w użytkowanie.	14	0	0	14	0	0	0
14	Grunty województw przekaz. w użytkowanie wieczyste	0	0	0	0	0	0	0

15	Grunty będące przed-miotem własn. i władania osób niewymienionych w pkt:1 ~ 14	24	2	3	16	0	0	3
	Pow. gm. ewidenc.	10.761	5.812	3.440	769	338	277	125
	Pow. gm. geodez.	10.765	5.815	3.441	769	338	277	125

10. WYSTĘPOWANIE OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.

Na podstawie przepisów odrębnych ochroną prawną objęto poniższe obiekty i tereny :

* **Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH300011 Puszcza Bieniszewska – NATURA 2000 Dyrektywa Siedliskowa**
Obszar o powierzchni 953,96 ha , w większości położony na terenie 4 rezerwatów przyrody: Bieniszew, Sokółki, Pustelnik i Mielno. W całości na terenie Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Zwarty kompleks, bardzo dobrze zachowanych żyznych lasów liściastych różnych typów, szczególnie cennych jako rezerwuar genów w krajobrazie podlegającym bardzo intensywnej, wielkopowierzchniowo działającej antropopresji (nieopodal położone są rozległe zwałowiska zewnętrzne i wewnętrzne kopalni węgla brunatnego, obecnie zrekultywowane).
Niemal cały obszar pokrywają dobrze zachowane lasy grądowe oraz łęgi, niewielkie powierzchnie zajmują acydofilne i świetliste dąbrowy. Pośród nich położone są trzy eutroficzne zbiorniki wodne, nad brzegami których rozwijają się rozległe połacie eutroficznych szuwarów i mechowisk. Łącznie stwierdzono tu występowanie 8 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Cenna ostoja florystyczna. Występuje tutaj co najmniej 12 gatunków rzadkich w skali kraju bądź regionu.

* **Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu**
Obszar o powierzchni 46.000 ha częściowo obejmujący tereny położone w granicach gminy Kazimierz Biskupi (ok. 3.000 ha), utworzony na podstawie uchwały Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie, z dn. 29. 01. 1986 r., „w celu ochrony obszarów o cechach środowiska zbliżonych do stanu naturalnego oraz konieczności zapewnienia społeczeństwu niezbędnych dla regeneracji sił w środowisku reprezentującym korzystne dla rozwoju turystyki i wypoczynku"

* **Rezerwat przyrody Bieniszew** – leśny rezerwat przyrody znajdujący się na terenie gminy Kazimierz Biskupi, powiatu konińskiego (województwo wielkopolskie).
Położony ok. 9 km na północny zachód od Konina.
Powierzchnia: 144,4 ha
Utworzony w 1996 r. celu zachowania fragmentu lasu reprezentującego fitocenozę świetlistej dąbrowy (Potentillo albae-Quercetum) i środkowoeuropejskiej mokrej dąbrowy trzęślicowej (Molinio caeruleae-Quercetum roboris). Spotykany jest tu również zespół grądu ubogiego, rosnącego w najbardziej zróżnicowanym pod względem rzeźby terenu fragmencie Puszczy Bieniszewskiej. Obecnie dąbrowy występują w zubożałej postaci, w drzewostanie dominuje dąb bezszypułkowy (Quercus petraea), miejscami z domieszką sosny zwyczajnej (Pinus sylvestris), w poszyciu leszczyny (Corylus avellana), rzadko buka (Fagus sylvatica) i jałowca pospolitego (Juniperus communis). Runo jest bogate, zawiera kilka gatunków prawnie chronionych:

lilia złotogłów (Lilium martagon)
kopytnik pospolity (Asarum europaeum)
konwalia majowa (Convallaria majalis)
kalina koralowa (Viburnum opulus)
kruszyna pospolita (Frangula alnus)
oraz liczne nie objęte ochroną prawną gatunki:
konwalijka dwulistna (Maiantheum bifolium)
przylaszczka pospolita (Hepatica nobilis)
groszek czerniejący (Lathyrus niger)
dziurawiec skąpolistny (Hypericum montanum)
pszeniec zwyczajny (Melampyrum pratense)
turzyca pigułkowata (Carex pilulifera)

W części południowej znajduje się kilka jeziorek śródleśnych, w tym jezioro Wściekłe, w pobliżu którego znajduje się fragment łęgu olszowego ze starymi olszami i czeremchą, które na skutek ogólnego przesuszenia całego terenu ewoluują w kierunku grądu.
Podstawa prawna
Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia14 czerwca 1996 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1996 r. Nr 39 poz. 385)
Obwieszczenie Woj. Wielkopolskiego z dnia 4 października 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r.(Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 123 poz. 2401)"

* **Rezerwat przyrody Mielno** - leśny rezerwat przyrody położony w gminie Kazimierz Biskupi, powiecie konińskim (województwo wielkopolskie). Znajduje się na terenie Puszczy Bieniszewskiej i obejmuje on jezioro Mielno wraz z otaczającym je lasem i łąkami.
Rezerwat powstał w 1957 roku i ma łączną powierzchnię 94,43 ha.
Pierwotnie miał chronić miejsca lęgowe ptactwa wodnego oraz reliktowe stanowisko brzozy niskiej – pierwsza obok brzozy karłowatej pojawiła się na terenie Polski w okresie późnoglacjalnym w strefie bezdrzewnej tundry. Jednak ze względu na obniżenie się poziomu wód gruntowych zaczyna zanikać. Obecnie obserwuje się proces "starzenia się" jeziora i sukcesje zbiorowisk roślinnych w jego obrębie w kierunku torfowiska. Wraz ze wzrostem trofii zbiornika zaczynają tu pojawiać się takie gatunki jak: osoka aloesowata (Stratiotes aloides), żabiściek pływający (Hydrocharis morsus-ranae) oraz lepiennik Loesela (Liparis loeseli). W rezerwacie występują 24 gatunki drzew (w tym pomnikowy okaz dębu szypułkowego o obwodzie 550 cm i wysokości 20 m) i 19 gatunków krzewów.
Podstawa prawna
Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 września 1957 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1957 r. Nr 85, Poz. 513) Obwieszczenie Wojewody Wielkopolskiego z dn. 4.10.2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody utworzonych do dn. 31.12.1998 r.

* **Rezerwat przyrody Pustelnik** - rezerwat przyrody w gminie Kazimierz Biskupi, powiat koniński, województwo wielkopolskie.
Jest najmłodszym z obiektów chronionych w Puszczy Bieniszewskiej.
Data utworzenia: 1997. Powierzchnia: 100,25 ha
Cel ochrony: fragment naturalnych lasów liściastych łęgowych oraz grądowych.
Podstawowym celem ochrony jest zbliżony do naturalnego fragment lasów łęgowych i grądowych. Występują tu fitocenozy rzadkiego w Wielkopolsce łęgu jarzmiankowo-jesionowego, grądu środkowoeuropejskiego oraz zbiorowiska z brzozą omszoną.
Łęg jarzmiankowo-jesionowy jest bogatą w gatunki fitocenozą, wykazującą przywiązanie do źródliskowych obszarów wododziałowych na terenach pojezierzy.
Warstwę drzew tworzą: jesion z domieszką jaworu, brzoza brodawkowata, grab, dąb bezszypułkowy z domieszką sosny zwyczajnej. Na warstwę krzewów składają się: leszczyna, dereń, lipa drobnolistna, grab, świerk, jarząb, kruszyna pospolita.
Runo jest bardzo bogate, spotkać tu można:

jarzmianka większa (Astrantia maior)
szczyr trwały (Mercurialis perennis)
wawrzynek wilczełyko (Daphne mezereum)
dzwonek pokrzywolistny (Campanula trachelium)
miodunka ćma (Pulmonaria obscura)
jaskier kosmaty (Ranunculus lanuginosus)
kokoryczka wielokwiatowa (Polygonatum multiflorum)
kopytnik pospolity (Asarum europaeum)
gajowiec żółty (Lamiastrum galeobdolon)
marzanka wonna (Galium odoratum)
perłówka zwisła (Melica nutans)
przylaszczka pospolita 9Hepatica nobilis)
lilia złotogłów (Lilium martagon)

kalina koralowa (Viburnum opulus)
kruszyna pospolita (Frangula alnus)
konwalia majowa (Convallaria majalis)
grążel żółty (Nuphar luteum)
grzybienie białe (Nymphaea alba)
porzeczka czarna (Ribes nigrum)
bluszcz pospolity (Hedera helix)

Tak bogate pod względem florystycznym lasy, będące siedliskiem wielu interesujących i prawnie chronionych gatunków są coraz rzadziej spotykane. Rezerwat przyrody Pustelnik obejmuje różne elementy krajobrazu, przyrody i kultury. Stanowi mozaikę lasów, śródleśnych jezior i polan. Na jego obszarze znajduje się wzgórze, na którym w 1663 roku powstała pustelnia kamedułów.

* **Rezerwat przyrody Sokółki**, utworzony w 1996, powierzchnia 240,00 ha.

Największy z rezerwatów Puszczy Bieniszewskiej stanowi pozostałość dawnych Lasów Kazimierzowskich.

Dominujące fitocenozy, to Galio silvatici-Carpinetum (grąd środkowoeuropejski) oraz łęgi: łęg jesionowo-olszowy i łęg jarzmiankowo-jesionowy. Lasy te charakteryzują się dobrze wykształconym podszytem (grab, klon, buk) i dość bogatym runem.

Spotkać tu można:

kopytnik pospolity (Asarum europaeum)
lilia złotogłów (Lilium martagon)
pierwiosnek lekarski (Primula veris. Primula officinalis)
kalina koralowa (Viburnum opulus)
marzanka wonna (Galium odoratum)
bluszcz pospolity (Hedera helix)
wawrzynek wilczełyko (Daphne mezereum)
konwalia majowa (Convallaria majalis)

* pomniki przyrody : dęby szypułkowe w : Leśnictwie Bieniszew / przy rezerwacie „Mielno"/, Głodowie / leśnictwo Głodów /, Wygodzie / leśnictwo Kazimierz Biskupi /,

* głaz narzutowy w Kazimierzu Biskupim : wys. 1 m, dł. 1,5 m, z wyrytym napisem „Patkul 1707",

* obiekty i tereny zabytkowe wpisane do rejestru zabytków.

Ponadto, zgodnie z postanowieniami ustaw:
- o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- o ochronie przyrody,
- o ochronie środowiska,

ochronie podlegają :

- gleby klas I-III,
- tereny leśne,
- zadrzewienia i zarośla łęgowe na glebach pochodzenia organicznego,
- stanowiska roślin chronionych i rzadkich,
- ostoje ptactwa i innych zwierząt.

Na terenie gminy nie występują użytki ekologiczne.

11. WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.

Na terenie gminy nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych.

Najstarsze, kredowe, utwory reprezentowane są przez margle, utwory trzeciorzędowe – przez piaski mioceńskie / podwęglowe / oraz iły poznańskie, a utwory czwartorzędowe – przez piaski i żwiry oraz gliny zwałowe.

12. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN , ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH ORAZ UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA

1. węgiel brunatny:
   a) złoże „Pątnów I „ kod złoża (w syst. MIDAS) WB 427, eksploatacja zaniechana

2. kruszywo naturalne:
   a) złoże „Władzimirów I" nr złoża 7990 - kruszywo naturalne, złoże wyeksploatowane, złoże zostało wykreślone z ewidencji złóż, a zasoby bilansowe kruszywa naturalnego skreślone z „Bilansu zasobów kopalin w Polsce" ;
   b) złoże „Władzimirów" nr złoża 3372 - kruszywo naturalne, eksploatacja złoża zaniechana ;
   c) złoże „Sokółki" nr złoża 9086 - kruszywo naturalne, piaski, złoże wyeksploatowane, a teren zrekultywowano w kierunku rolnym, złoże zostało wykreślone z ewidencji złóż, a zasoby bilansowe kruszywa naturalnego skreślone z „Bilansu zasobów kopalin w Polsce" ;
   d) złoże „Przyjma" nr złoża 1092 - kruszywo naturalne, piaski.
   e) złoże „Dobrosołowo" nr złoża 17747 - kruszywo naturalne, piaski.

3. ił:

złoże „Kazimierz Biskupi", udokumentowane zasoby wynosiły 85 095 m3, złoże zalegało w nadkładach O/Kazimierz Płd. I zostało wyeksploatowane w trakcie jego zdejmowania. Surowiec został złożony oddzielnie i może być przydatny do produkcji wyrobów ceramicznych.

4. wody podziemne:

Ponad połowa obszaru gminy znajduje się w zasięgu leja depresji, spowodowanego działalnością górniczą. Ujęcia wody dla potrzeb gminnej sieci wodociągowej czerpią wody kredowe z głębokości ok. 60 m ppt.

13. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.

Dla złoża węgla brunatnego na terenie gminy wyznaczono :

1. teren górniczy „Pątnów " – zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Nr Gosm/1537/93,z dn.30. 08.93 r.,
   teren górniczy – przestrzeń objęta przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego, w ogólnych zarysach pokrywa się z zasięgiem leja depresji.

2. obszar górniczy – zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki Nr VMF/3048/61, z dn. 12.07.61 r. oraz zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Nr Gosm / 1537/93, z dn. 30.08.93 r.
   obszar górniczy –przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny oraz prowadzenia robót górniczych związanych z wykonywaniem koncesji.

Mimo, że eksploatacja węgla na terenie gminy została zakończona, w/w obszary zostały utrzymane w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego woj. wielkopolskiego .

14. STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI.

1. Komunikacja

Na terenie gminy występują :

a) droga wojewódzka :
nr 264 Konin – Kleczew.

b) drogi powiatowe :
nr 3054P (Szyszkowo) granica powiatu konińskiego – Dobrosołowo – droga powiatowa 3225P,
nr 3060P (Kamień) granica powiatu konińskiego – Radwaniec – Dębówka – Kozarzew – droga powiatowa 3230P,
nr 3222P droga wojewódzka 264 – Wola Łaszczowa – Wieruszew – granica miasta Konina (Gosławice),
nr 3223Pdroga wojewódzka 264 – Kamienica Majątek – granica miasta Konina (Pątnów)
nr 3225P droga wojewódzka 263 – Dobrosołowo – Cząstków – Takarki – Radwaniec – droga powiatowa 3060P,
nr 3226P droga powiatowa 3225P – Dobrosołowo – Anielew – Bochlewo – Nieświastów – droga powiatowa 3227P,
nr 3227P droga powiatowa 3230P – Warznia – Nieświastów – Kazimierz Biskupi – droga powiatowa 3230P,
nr 3230P droga krajowa 92 – Golina – Adamów – Kozarzew – Kazimierz Biskupi – droga wojewódzka 264,
nr 3232P droga powiatowa 3230P – Kazimierz Biskupi – Rosocha Kolonia – Kawnice - droga powiatowa 3231P,

c) drogi gminne.

Wszystkie drogi wymagają modernizacji – rozbudowy i przebudowy, dostosowującej je do aktualnych natężeń ruchu i potrzeb rozwojowych gminy.

W zakresie dróg wojewódzkich i powiatowych jest to zadanie inwestycyjne o znaczeniu ponadlokalnym.

W zakresie dróg gminnych jest to inwestycja celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Drogi gminne wymagają rozbudowy i przebudowy oraz wykonania nawierzchni, dostosowującej ich parametry do zwiększonego obciążenia ruchem, w tym m.in. zapewnienia możliwości bezpiecznej komunikacji rowerowej, pieszej , przebudowy skrzyżowań, zjazdów publicznych i przejść dla pieszych, uzupełnienia pasami zieleni wysokiej i niskiej.

Odcinki dróg zmieniane przez KWB będą przywracane w większości po starym przebiegu.

d) górnicze linie kolejowe, obsługujące funkcjonowanie kopalni. (aktualnie demontowane a teren rekultywowany)

e) trasy rowerowe
Aktualnie brak urządzonych tras rowerowych.

f) lotnisko sportowe w Kazimierzu Biskupim, służące głównie celom szkoleniowym.

2. sieć wodociągowa

Mieszkańcy gminy w 100% korzystają z sieci wodociągowej.
Ujęcia wody znajdują się we wsiach : Anielewo, Tokarki Kol., Bochlewo Drugie, Kozarzew, Wieruszew, Kazimierz Biskupi, Sokółki, Posada.

Kamienica zasilana jest z ujęcia wody na terenie gminy Ślesin.
Długość sieci wodociągowej wynosi 197,45 km, a liczba przyłączy do budynków mieszkalnych = 2937.

3. sieć kanalizacyjna

W Kazimierzu Biskupim funkcjonuje oczyszczalnia ścieków, a siecią kanalizacyjną objęto: Kazimierz Biskupi, Włodzimirów, Wieruszew, Posadę, Kozarzewie, Kozarzewku, Sokółkach, Woli Łaszczowej, Nieświastowie, Dębówce i Radwańcu.
Ścieki w pozostałych miejscowościach gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych i wywożone do punktu zlewnego przy oczyszczalni
ścieków.
Długość sieci kanalizacyjnej wynosi 94,16 km, a liczba przyłączy do budynków mieszkalnych = 2054.
Zbiorcza sieć kanalizacji deszczowej znajduje się w Kazimierzu Biskupim i Posadzie.

4. gospodarka odpadami komunalnymi

Istniejące do niedawna składowisko odpadów komunalnych w rejonie Kazimierz Biskupiego zostało zamknięte. Aktualnie odpady komunalne wywożone są poza granice gminy.

5. elektroenergetyka

a) elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Na terenie gminy znajdują się następujące obiekty krajowej sieci przesyłowej :

* fragment stacji elektroenergetycznej 220/110 kV „Pątnów",
* fragment jednotorowej linii o napięciu 220 kV : Konin – Plewiska,
. fragment jednotorowej linii o napięciu 220 kV : Pątnów – Czerwonak,
- fragment linii o napięciu 400 kv : Pątnów- Kromolice

Wzdłuż linii 400 kV i 220 kV obowiązują pasy technologiczne o szerokości 70 m / po 35 m od osi linii w obu kierunkach /, dla których obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania ich terenu.
Dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym obowiązują następujące ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania:

1. W pasie technologicznym linii:
   - nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi, w indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii, na warunkach przez siebie określonych,
   - należy uzgadniać warunki lokalizacji wszelkich obiektów z właścicielem linii,
   - nie należy sadzić roślinności wysokiej pod linią i w odległości po 16,5 metra od osi linii w obu kierunkach.
2. Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową lub zagrodową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela linii.
3. Wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu w obrębie pasa technologicznego linii i w jego najbliższym sąsiedztwie powinny być opiniowane przez właściciela linii.
4. Zalesienia terenów rolnych w pasie technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew i krzewów.
5. Lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacje paliw i stref zagrożonych wybuchem w bezpośrednim sąsiedztwie pasów technologicznych wymaga uzgodnienia z właścicielem linii.

Wymienione linie elektroenergetyczne są ważnymi elementami sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego, umożliwiające przesył mocy do elektroenergetycznych stacji 220/110 kV. Z tych stacji energia elektryczna dosyłana jest

, poprzez sieć dystrybucyjną / obiekty o napięciu 110 kV i niższym / , między innymi do odbiorców znajdujących się na terenie gminy Kazimierz Biskupi.

b) elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna

Na terenie gminy znajdują się następujące obiekty sieci dystrybucyjnej :

* linie napowietrzne wysokiego napięci WN 110 kV :
110 kV – El. Pątnów – Witkowo,
110 kV – El. Pątnów – Mogilno,
110 kV – El. Pątnów – stacja transformatorowa 110/30 kV,KWB „Konin" – Kazimierz Biskupi,

- linie napowietrzne średniego napięcia SN 30 kV (własność KWB „Konin") i 15 kV (własność ENERGA – OPERATOR S.A.),

* linie napowietrzne niskiego napięcia nn 0,4 kV oraz stacje transformatorowe, które wprowadzają określone ograniczenia w zabudowie.
Dla poszczególnych rodzajów linii obowiązują pasy terenu, dla których obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania . Szerokości pasów wynoszą :
- 110 kV – 15 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 30 kV - 10 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 15 kV - 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 0,4 kV - 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,

Uwaga : wskaźniki dot. zagospodarowania terenów podano w rozdz. III pkt 3, ppkt 2.

6. energetyka gazowa

Przez teren gminy nie przebiega przesyłowa sieć gazowa wysokiego ciśnienia .
Na terenie gminy występuje sieć gazowa średniego ciśnienia .

7. energetyka odnawialna

Aktualnie w budowie są elektrownie wiatrowe , w miejscowości Komorowo i Stefanowo.

8. łączność bezprzewodowa

Na terenie gminy są zlokalizowane stacje bazowe telefonii komórkowej.

15. ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego zalicza gminę Kazimierz Biskupi do Wschodniego Obszaru Problemowego. Wymaga on przywrócenia terenom pokopalnianym wartości użytkowej, a przede wszystkim równowagi w środowisku przyrodniczym . Rewitalizacji technicznej powinna towarzyszyć rewitalizacja funkcjonalna. Określenie nowego sposobu zagospodarowania powinno w maksymalnym stopniu wykorzystywać lokalny potencjał oraz możliwości swobodnego kształtowania rzeźby terenu.

Aktualnie, brak sprecyzowanej polityki energetycznej państwa i wyczerpywanie się zasobów węgla brunatnego, uniemożliwiają opracowanie koncepcji rozwoju przestrzennego przygranicznych stref konińskiego okręgu przemysłowego i określenie zadań ponadlokalnych służących jej realizacji.

16. WYMAGANIA DOTYCZĄCE OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

Teren gminy znajduje się poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

17. WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z OCENY DOTYCHCZASOWEGO ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA.

Przestrzenne zagospodarowanie gminy podporządkowane zostało górnictwu węgla brunatnego, które przez ok. 40 lat było wiodącą funkcją gospodarczą.

Przed rozpoczęciem eksploatacji węgla teren gminy zajęty był przez zwarty kompleks leśny w południowej części gminy i tereny rolnicze w pozostałej części.

Sieć osadnicza rozwijała się bazując na naturalnych walorach przyrodniczych.

Zmiany gospodarcze jakie nastąpiły po rozpoczęciu eksploatacji węgla / lata 60 – te XX w. /, dotyczyły przede wszystkim terenów rolniczych i sieci osadniczej.

Obszar górniczy ustanowiony dla złoża „Pątnów III „ (pole Kazimierz Płd. i pole Kazimierz Płn.) wynosi 85 km2 (pow. gminy ~108 km2).

Likwidacja sieci osadniczej na terenach objętych działalnością górniczą spowodowała istotne zmiany w dotychczasowym układzie funkcjonalnym. Dla mieszkańców, chcących pozostać w gminie, wyznaczono nowe tereny mieszkaniowe, głównie w Kazimierzu Biskupim, później w Posadzie.

Rolnictwo przestało być funkcją wiodącą, a podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców stało się górnictwo i praca w zakładach przemysłowych Konina.

Ład przestrzenny kształtowany był na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, których ustalenia każdorazowo uzgadniane były z Okręgowym Urzędem Górniczym.

Aktualnie eksploatacja węgla prowadzona jest poza granicami gminy, a na terenie gminy wykonano rekultywację terenów pogórniczych . Odtworzono, w miarę możliwości, te elementy zagospodarowania , które zostały przerwane lub zniszczone przez działalność górniczą.

Z pierwotnych dwóch stref funkcjonalnych, tj. leśnej i rolniczej, kształtowane są trzy, tj. :

1) leśna, prawnie chroniona jako element Powidzko - Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, powiększona o tereny pogórnicze zrekultywowane w kierunku leśnym,
2) rolnicza, ograniczona do centralnej części gminy / Nieświastów – Kozarzew – Dobrosołowo – Komorowo /,
3) mieszkaniowa, którą tworzy Kazimierz Biskupi oraz rejon wsi: Posada, Sokółki, Wieruszew.

Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu jest elementem krajowego systemu obszarów chronionych, który poprzez lokalne korytarze ekologiczne łączy się z innymi ogniwami sieci ekologicznej, tj. z Goplańsko-Kujawskim i Złotogórskim Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz z Doliną Warty, która jest obszarem o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania układu przyrodniczego, a mianowicie – obszarem należącym do europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000, obszar specjalnej ochrony ptaków „Dolina Środkowej Warty" (PLB300002) oraz obszar mający znaczenie dla wspólnoty Natura 2000 „Ostoja Nadwarciańska (PLH300009).

Walory przyrodnicze gminy wzbogacone zabytkami i sztucznymi zbiornikami wodnymi, które planowane są w wyrobiskach końcowych, powstałych po wyeksploatowaniu złoża węgla, stwarzają możliwości do rozwoju funkcji turystycznej, a w rejonie Posady i Sokółek – pośrednio do budowy ekskluzywnych zespołów mieszkaniowych o wysokim standardzie zagospodarowania.

Rolnictwo – to przede wszystkim prywatne gospodarstwa rolne, wśród których 68 % zajmują te o powierzchni do 5,0 ha. Średnia powierzchnia gospodarstwa wynosi 7,5 ha.

Rolnicza przestrzeń obejmuje tereny, które zawsze były i są rolnicze oraz tereny, które na czas eksploatacji węgla zostały wyłączone z rolniczego użytkowania i po jej zakończeniu ponownie przywracane do pierwotnej funkcji.

Rozwój mieszkalnictwa w wybranych miejscowościach wynika z atrakcyjności terenów pod względem przyrodniczym i dobrej dostępności komunikacyjnej do pracy oraz usług w strefie Konina.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Funkcjonalno – przestrzenne kierunki rozwoju gminy opracowano na podstawie uwarunkowań stanu istniejącego i możliwości rozwoju.

Do opracowania wykorzystano informacje zawarte w :

-planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, uchwalonym Uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa, z dn. 26.04.10 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 155/2010, poz. 2953),

- strategii rozwoju gminy,
- opracowaniu ekofizjograficznym,
- wnioskach zgłoszonych przez mieszkańców gminy i zainteresowane jednostki.

1. USTALENIA PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO.

Wymieniony plan nie ma rangi prawa miejscowego – jednak jego ustalenia muszą być uwzględnione w studiach uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego gmin.

a) struktura funkcjonalno-przestrzenna

Na podstawie analizy zróżnicowanych warunków przyrodniczych, powiązań funkcjonalnych i sytuacji gospodarczej, wyznaczono strefy (obszary) zróżnicowanej polityki przestrzennej, w ramach których winna być prowadzona odmienna polityka przestrzenna.

Gmina Kazimierz Biskupi zaliczona została do „strefy wielofunkcyjnego rozwoju terenów otwartych , które obejmują tereny o warunkach niesprzyjających intensywnej produkcji rolnej, niekwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych i tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Oprócz rolnictwa, konieczne jest wspieranie działalności pozarolniczej i usługowej, aktywizacji lokalnego potencjału kulturowego i społecznego, w tym z wykorzystaniem lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego. Wielofunkcyjność tych stref , wynikająca z istniejącego zagospodarowania , jak i potencjalnych możliwości rozwoju przestrzennego, stanowi podstawę dla dalszego ich rozwoju. Rejony charakteryzujące się mniejszą przydatnością dla produkcji rolniczej powinny stanowić potencjalne obszary prowadzenia polityki zwiększenia lesistości. Jedną z możliwości rozwoju w tej strefie jest zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Rozwój tego rodzaju działalności musi uwzględniać istniejące uwarunkowania dotyczące ochrony przyrody, kultury i krajobrazu".

W zakresie polityki przestrzennej byłe „konińsko-tureckie zagłębie węglowe" zaliczone zostało do „wschodniego obszaru problemowego", na terenie którego występują konflikty pomiędzy odkrywkową eksploatacją węgla brunatnego i produkcją energii elektrycznej, a wysokimi walorami rekreacyjnymi tego terenu. Obszar ten obejmuje powiat koniński oraz gminy powiatów: tureckiego, kolskiego i słupeckiego. Przywracanie terenom pokopalnianym wartości użytkowej, a przede wszystkim równowagi w środowisku przyrodniczym, polegać powinno na ich rekultywacji i rewitalizacji.

2. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO

Aktualnie, w układzie przestrzennym gminy trwałymi elementami przestrzennymi są:

* Puszcza Bieniszewska,
* tereny pogórnicze, w tym: zwałowiska zewnętrzne i wyrobiska końcowe,
* tereny rolnicze, będące enklawami pomiędzy w/w elementami,
* tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w południowo-wschodniej części gminy oraz w siedzibie gminy.

Pod względem gospodarczym następuje „wyciszenie" dominującej do niedawna funkcji przemysłowej i preferowanie rozwoju funkcji rolniczej oraz rekreacyjnej.

W strategii rozwoju województwa wielkopolskiego (2000 r.) wymienia się, że „koniński okręg przemysłowy zostanie poddany rosnącej presji rynku energii elektrycznej. Niezbędne na tym terenie nowe miejsca pracy mogą powstać w wyniku stworzenia korzystnych warunków do lokalizowania inwestycji o dużym zapotrzebowaniu na energię, które jednocześnie nie wpływają w sposób szkodliwy na zdrowie ludzi". Postuluje się stworzenie powiatowych programów uzdrawiania rynku pracy na terenach największego bezrobocia i zagrożeń jego wzrostu. Z programów tych powinny wynikać informacje o nadwyżkach zasobów pracy, dla których nie ma szans zatrudnienia na miejscu, informacje te byłyby podstawą do programowania wewnątrz wojewódzkich migracji ludności.

Rolnictwo, nie tylko w gminie, straciło swoją pozycję jako najsilniejszy dział gospodarki i nie można spodziewać się, że ją odzyska. Jednak nadal stanowić będzie istotne źródło utrzymania i wyżywienia mieszkańców.

Rekreacja traktowana jest - z jednej strony – jako działalność gospodarcza aktywizująca życie, z drugiej – jako niezbywalne prawo każdego mieszkańca do wypoczynku i do korzystania ze środowiska przyrodniczego.

W skali regionu wschodniej Wielkopolski, występujące na terenie gminy walory przyrodniczo-krajobrazowe i kulturowe wpisane zostały w wojewódzki (również krajowy) system powiązań przyrodniczych, a w strategii rozwoju gminy przedstawione zostały konkretne oferty do realizacji.

Wymienione kierunki zmian zostały zapisane w studium z 2003 r. , a kontynuację ich realizacji przyjęto również do niniejszego opracowania.

Audyt krajobrazowy sporządza Zarząd Województwa, a uchwala Sejmik Województwa .
Celem opracowania audytu jest zapewnienie właściwej ochrony krajobrazów i możliwości ich kształtowania oraz konieczność zachowania krajobrazów będących źródłem tożsamości narodu polskiego.
Aktualnie dla woj. wielkopolskiego nie ma opracowanego audytu krajobrazowego.
Problematyka o której mowa , zawarta jest w części dot. środowiska przyrodniczego oraz stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków .

3. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ ORAZ WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY.

1. Parametry układu komunikacji kołowej:

1.1 droga krajowa nr 25, Kalisz - Inowrocław, **GP** – ruchu głównego przyspieszonego. Krotki fragment drogi krajowej nr 25 budowanej po nowym przebiegu.

Tereny wymagające ochrony akustycznej należy sytuować w odległości gwarantującej zachowanie na tych terenach dopuszczalnych poziomów hałasu (poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania drogi) lub w odległości mniejszej przy zastosowaniu skutecznych środków ograniczających emisję hałasu co najmniej do poziomów dopuszczalnych określonych w przepisach odrębnych.

Obsługa komunikacyjna terenów położonych przy tej drodze możliwa jest wyłącznie poprzez układ dróg zbiorczych i lokalnych z włączeniem do drogi krajowej na istniejących skrzyżowaniach przy zachowaniu odpowiednich odległości pomiędzy nimi. Wyklucza się możliwość tworzenia bezpośrednich włączeń do drogi krajowej.

Dla prowadzenia infrastruktury technicznej / kanalizacja sanitarna, wodociąg, sieć energetyczna, gazowa, itp. /, niezwiązanej z funkcjonowaniem drogi, zarezerwować należy teren poza pasem drogowym drogi krajowej.

Sporządzając projekt planu zagospodarowania należy kierować się „warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie „ – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, z dnia 02 marca 1999 r. / Dz. U. Nr 43, poz. 430, z 1999 r. / dla klasy GP.

1.2. droga wojewódzka **DW** – przeznaczona dla wszystkich użytkowników dróg, charakteryzuje się tym, że posiada dwupasową jezdnię dwukierunkową, ma zapewnione połączenie z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność drogi jest ograniczona.

Dla istniejącego przebiegu drogi wojewódzkiej należy utrzymać istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla dróg klasy technicznej głównej (G), zgodnie z § 4 ust. 2. pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r., poz. 124). Zwiększa to wymogi dotyczące zjazdów, poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego i innych parametrów zgodnie z cytowanym rozporządzeniem. Zmiana granic pasa drogowego będzie następowała zgodnie z potrzebami rozbudowy drogi.

Dostępność terenu do drogi wojewódzkiej zapewnić wewnętrznymi układami komunikacyjnymi, połączonymi z tą drogą poprzez drogi niższej kategorii, a w przypadku ich braku bezpośrednio z dróg wojewódzkich, za pomocą istniejących lub projektowanych zjazdów z tych dróg. Dopuszcza się przebudowę włączeń do drogi wojewódzkiej (skrzyżowań i zjazdów) na warunkach określonych przez zarządcę drogi. Przy lokalizacji nowych, bezpośrednich włączeń (skrzyżowań i zjazdów publicznych) do drogi wojewódzkiej oraz przebudowie istniejących, należy uwzględnić rozwiązania techniczne, pozwalające zapewnić bezpieczeństwo wszystkim uczestnikom ruchu drogowego, takie jak np. rozbudowa drogi wojewódzkiej o dodatkowe pasy ruchu dla relacji skrętnych (lewoskręty czy pasy włączenia i wyłączenia pojazdów), zmiana lokalizacji zjazdów przy równoczesnej likwidacji zjazdów istniejących itp. WZDW zaleca by w opracowywanych mpzp wprowadzać rezerwację terenu przeznaczonego pod drogi wewnętrzne (KDW), równoległe do pasa drogowego drogi wojewódzkiej, o funkcji zbiorczo-rozprowadzającej ruch. Ze względu na funkcję dróg należy stosować dla nich normy jak dla dróg publicznych klasy dojazdowej (D).

Podział geodezyjny działek posiadających dostępność do drogi wojewódzkiej, nie może generować nowych, bezpośrednich zjazdów na drogę wojewódzką.

Obiekty budowlane na terenach przylegających do drogi wojewódzkiej należy lokalizować, zachowując odległość od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej, zgodnie z art. 42 i 43 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z

2016 r., poz. 1440 ze zm.), uwzględniając rezerwę terenu pod przyszłą budowę dróg, o której mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 4 ww. ustawy.

Lokalizacja obiektów budowlanych od strony drogi wojewódzkiej, w tym urządzeń reklamowych (tablice reklamowe, szyldy itp.) wymaga zachowania warunków odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi wojewódzkiej określonej w pkt. 4 oraz nie może powodować uciążliwości dla uczestnika ruchu drogowego, takich jak np.: utrudnienie czytelności informacji drogowskazowej, ograniczenie widoczności, olśnienie.

Obiekty budowlane, przeznaczone na pobyt ludzi, należy lokalizować poza zasięgiem uciążliwości drogi (jak: hałas, drgania i wibracja, zanieczyszczenie powietrza), określonym w Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r., poz. 519 ze zmianami) i przepisach szczególnych do tej ustawy (jak np. Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1422 ze zm.). W przypadku lokalizacji ww. obiektów w zasięgu ww. uciążliwości inwestor ma obowiązek stosowania w tych obiektach, środków technicznych zmniejszających uciążliwości do poziomu określonego w cytowanych powyżej przepisach. Zaznacza się, że nie uwzględnienie powyższych wymogów nie może powodować roszczeń do zarządcy drogi, z tytułu uciążliwości tej drogi.

Na drogach wojewódzkich dopuszczony jest ruch pojazdów, których nacisk pojedynczej osi nie może przekraczać 10 ton zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 13 maja 2015 r. w sprawie wykazu dróg krajowych oraz dróg wojewódzkich, po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 10 t oraz wykazu dróg krajowych po których mogą poruszać się pojazdy o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi do 8 t (Dz. U. z 2015 r., poz. 802).

W przypadku poruszania się pojazdów nienormatywnych konieczne jest uzyskanie zezwolenia, zgodnie z art. 64 i nast. Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U z 2012 r., poz. 1137 ze zm.) i przepisami wykonawczymi do tej ustawy.

Zagospodarowując działkę budowlaną, przylegającą do pasa drogowego drogi wojewódzkiej, należy urządzić, stosownie do jej przeznaczenia i zabudowy, miejsca postojowe dla samochodów osobowych użytkowników stałych i przebywających czasowo na terenie działki, w jej granicach, zgodnie z § 18 ust. 1 cytowanego w pkt. 6 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Mając powyższe na uwadze WZDW nie zezwala na lokalizację miejsc postojowych i parkingów w pasie drogowym drogi wojewódzkiej.

Lokalizację infrastruktury technicznej, nie związanej z funkcjonowaniem drogi wojewódzkiej (jak np.: kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa itp.), należy przewidzieć poza pasem drogowym. W szczególnych przypadkach dopuszcza się lokalizację infrastruktury w pasie drogowym, poza jezdnią, a w obrębie jezdni wyłącznie celem przejść poprzecznych na warunkach podanych przez zarzadcę drogi.

1.3. Drogi powiatowe **DP** – przeznaczone dla wszystkich użytkowników dróg, charakteryzujące się tym, że posiadają dwupasową jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Najmniejsza odległość obiektu budowlanego od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 8,0 m na terenie zabudowy wsi i 20 m poza terenem zabudowy, zgodnie z art. 43 Ustawy o drogach publicznych / t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zmianami /

Trasy infrastruktury technicznej należy projektować poza liniami rozgraniczającymi pasy drogowe dróg powiatowych.

1.4. Drogi gminne **DG** oraz drogi zaliczone do dróg gminnych na podstawie uchwał Rady Gminy Kazimierz Biskupi, przeznaczone dla wszystkich użytkowników dróg, charakteryzują się tym, że posiadają dwupasową jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Najmniejsza odległość obiektu budowlanego od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu wynosi 6,0 m na terenie zabudowy wsi i 15,0 m poza terenem zabudowy, zgodnie z art. 43 Ustawy o drogach publicznych / t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 ze zmianami /

1.5. Pozostałe drogi przeznaczone do wszystkich użytkowników dróg. Charakteryzują się tym, że posiadają dwukierunkową jezdnię, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Najmniejsza odległość obiektu od granicy pasa drogowego wynosi 5,0 m.

1.6. Ustala się minimalną szerokość drogi w liniach rozgraniczających

droga wojewódzka – w istniejących liniach rozgraniczających, ewentualne zmiany szerokości drogi zgodnie z potrzebami przebudowy i rozbudowy drogi,

droga powiatowa – 15 m,

droga gminna - 10 m na terenie zabudowanym,

- 15 m poza terenem zabudowanym lub przeznaczonym pod zabudowę.

W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych trudnymi warunkami terenowymi lub istniejącym zainwestowaniem, dopuszcza się przyjęcie mniejszej szerokości drogi, pod warunkiem spełnienia wymagań w przepisach szczególnych. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody właściwego zarządu drogi, dopuszcza się usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze, w odległości mniejszej niż wynika to z przepisów szczególnych po uzyskaniu zgody zarządcy drogi.

Odległości określone przy różnych kategoriach dróg nie obowiązują w przypadku remontu, nadbudowy, rozbudowy oraz innych prac budowlanych, związanych z obiektami budowlanymi istniejącymi, jeżeli nie powoduje to zmniejszenia odległości od zewnętrznej krawędzi pasa ruchu po uzyskaniu zgody zarządcy drogi.

Zaleca się wprowadzanie w planach miejscowych ograniczenia w projektowaniu nowych zjazdów na drogę wojewódzką. Obsługa komunikacyjna działek położonych przy tej drodze poprzez drogi równoległe, powiatowe i gminne. Zakaz realizacji, bez zgody zarządcy drogi, w pasie drogowym drogi wojewódzkiej, urządzeń infrastruktury technicznej za wyjątkiem infrastruktury związanej z tą drogą.

1.7. Ścieżki rowerowe.

Planowane jest wyznaczenie ścieżki rowerowej z Kazimierza Biskupiego do Konina, po wschodniej stronie drogi wojewódzkiej, następnie wzdłuż drogi do wsi Bielawy, dalej wzdłuż drogi Bielawy-Posada i w kierunku południowym do Konina.

Wzdłuż głównych dróg: wojewódzkiej. powiatowych i gminnych, należy rezerwować tereny dla realizacji dróg pieszo-rowerowych, pieszych szlaków turystycznych i tras rowerowych służących kulturze i kulturze fizycznej.

2. Zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej.

a) zaopatrzenie w wodę – należy zapewnić z rozbudowanej sieci wodociągowej.

b) odprowadzanie ścieków – poprzez sieci kanalizacji sanitarnej, kolektory grawitacyjne i rurociągi tłoczne do oczyszczalni ścieków.

Do czasu budowy kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do szczelnych , atestowanych zbiorników sanitarnych z zapewnieniem ich wywozu do zlewni ścieków przy oczyszczalni.

Przewiduje się budowę oczyszczalni przydomowych, szczególnie w miejscowościach nie objętych systemem kolektorów.

c) elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna :

zaopatrzenie w energię elektryczną będzie kontynuowane z istniejących lub uzupełnianych, w miarę potrzeb, sieci elektroenergetycznych / w miarę możliwości kablowych / oraz stacji transformatorowych istniejących lub nowo budowanych.

Przyłącza infrastruktury technicznej realizowane będą odpowiednio do potrzeb inwestorów, określonych we wniosku o pozwolenie na budowę.

Wzdłuż linii napowietrznych wprowadza się zakaz sadzenia drzew wyższych niż 2,5 m w pasie technologicznym tych linii.

Uwaga : przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować miejsce pod stacje transformatorowe 15/0,4 kV z uwzględnieniem również powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi. Dopuszcza się przebudowę sieci elektroenergetycznych z kolidującym planowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym. Sposób i warunki przebudowy sieci elektroenergetycznej określi właściciel sieci.

Infrastruktura techniczna może być realizowana w liniach rozgraniczających dróg na warunkach podanych przez zarządcę drogi.

W przypadku wąskich dojazdów do działek może wystąpić konieczność prowadzenia sieci infrastruktury technicznej przez teren sąsiadujący z tymi dojazdami.

Parametry techniczne sieci elektroenergetycznej oraz szczegółowe ich rozmieszczenie w liniach rozgraniczających dróg, należy określić w specjalistycznych opracowaniach branżowych, przygotowanych do wniosku o pozwolenie na budowę.

W przypadku realizacji inwestycji na terenie zmeliorowanym, inwestor zobowiązany jest do przebudowy urządzeń melioracyjnych poza teren inwestycji. W miejscowych planach należy ustalić konieczność zapewnienia dostępu do urządzeń melioracji podstawowych oraz w razie potrzeby ich modernizacji, przebudowy, odbudowy lub regulacji.

d) elektroenergetyczna sieć przesyłowa.

Aktualny plan inwestycyjny oraz plan rozwoju sieci przesyłowej krajowego systemu elektroenergetycznego ujmuje następujące zamierzenia :

- budowę na części terenu obecnych rozdzielni 110 kV i 220 kV nowej , wnętrzowej rozdzielni 400 kV (obecna rozdzielnia 110 kV zostanie przeniesiona jako rozdzielnia wnętrzowa na północny-wschód od obecnej rozdzielni 220 kV – całość nowej rozdzielni 110 kV znajdzie się na terenie m. Konina),
- kontynuację budowy nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Kromolice – Pątnów, po trasie istniejącej linii 220 kV relacji Konin – Plewiska, w okolicach El. Pątnów linia 2 x 400 kV przebiegać będzie po całkowicie nowej trasie,
- budowę fragmentu nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów –Sochaczew,
- budowę fragmentu nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów –Bełchatów.

Dla terenu gminy dopuszcza się :

- możliwość eksploatacji i modernizacji istniejących elektroenergetycznych linii przesyłowych o napięciu 220 kV,
- budowę nowej wnętrzowej rozdzielni 2 x 400 kV, relacji Kromolice-Pątnów, - budowę nowej linii o napięciu 2 x 400 kV, relacji Pątnów-Sochaczew,
- budowę nowej linii o napięciu 2 x 400 kV, relacji Pątnów-Bełchatów,
- budowę linii elektroenergetycznej 400 kV albo linii wielotorowej wielonapięciowej po trasie istniejącej linii. Obecnie istniejąca linia elektroenergetyczna zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przed realizacją nowej linii. Dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejącej linii ~~oraz linii , która w przyszłości zostanie ewentualnie wybudowana na jej miejscu.~~

Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych , naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczas miejscach.

3. Zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie dóbr kultury współczesnej.

1. Zalecenia konserwatorskie:

1.1. układ urbanistyczny Kazimierza Biskupiego :
Granice układu urbanistycznego wyznaczają :

od wschodu :
- zachodnia granica działek nr : 193/4, 193/3, 195/3,
- północno-wschodnia granica dz. nr 197/3,
- odcinek przecinający ul. Ogrodową (dz. nr 211/3), biegnący na przedłużeniu półn.-wsch. granicy dz. nr 197/3 do wschodniej granicy ul. Ogrodowej,
- wsch. granica ul. Ogrodowej (dz. nr 211/3) do skrzyżowania z ul. Warszawską (dz. nr 248/2),
- płd. granica ul. Warszawskiej oraz zachodnia granica drogi nr 323/1 do Strugi Biskupiej (dz. nr 388/1),
- odcinek przecinający Strugę Biskupią od punktu styku drogi nr 323/1 oraz dz. nr 322/4 do punktu styku dz. nr 320/1 i 327/1 ,
- wsch. brzeg Strugi Biskupiej, od narożnika dz. nr 327/1 z dz. nr 320/1 do narożnika dz. nr 341/1 z dz. nr 346/1,
- wzdłuż półn. granicy dz. nr 346/1 do ul. Cmentarnej (dz. nr 317),
- odcinek przecinający ul. Cmentarną od punktu styku dz. nr 346/1 do 321/10 do punktu styku dz. nr 303/6 i 303/2,
- wsch. granica ul. Cmentarnej (od dz. nr 303/6 do dz. nr 309/4),
- półn. granica cmentarza (dz. nr 809/1) do ul. Konińskiej (dz. nr 372/3),
- wschodnia granica dz. nr 464/1,

od południa :
- południowa granica drogi od punktu styku dz. nr 473/1 i 472/1 do punktu styku dz. nr 441/1 i 467/1,
- południowa granica drogi (dz. nr 444/1),

od zachodu:
- odcinek przecinający drogę nr 441/1 do punktu na wysokości styku dz. nr 505/1 i 506/1 do tego punktu,
- zachodnie granice dz. nr 506/1, 508/1, 498/2, 498/1, 497/1, 496/1, 495/1,494/1, 493/1, 492/1, 491/1,
- granica płd. i zach. drogi (dz. nr 549/30) od punktu styku działek nr 491/1 i 490/1 do północno-wsch. narożnika dz. nr 489/1,
- półn. granica dz. nr 489/1,
- odcinek przecinający ul. Klasztorną (dz. nr 551/2) od punktu styku dz. nr 489/1 i 477/9 do punktu styku dz. nr 1687 i 1692 (ul. Polna),
- zach. granica ul. Polnej do Strugi Biskupiej (dz. nr 1685),
- odcinek przecinający Strugę Biskupią od punktu styku Strugi Biskupiej z dz. nr 1694 do punktu styku dz. nr 2059 i 2005/3,

od północy :
- granica północna Strugi Biskupiej, od południowo-zachodniego narożnika dz. nr 2059 do narożnika połud.-wsch. z dz. nr 1677,
- zachodnia granica drogi (dz. nr 2005/1) do ul. Golińskiej (dz. nr 558/3),
- odcinek przecinający ul. Golińską od punktu styku działek nr 185/9 i 185/10 do punktu styku dz. nr 164/8 i 167/1,
- wzdłuż południowej i zachodniej, i północnej granicy dz. nr 164/8,
- wzdłuż północnych granic dz. nr 558/1 i dalej 558/1,
- wzdłuż południowej granicy dz. 1002/7 do punktu styku z dz. nr 193/4 i 1002/6.

Strefa „A" , ścisłej ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego obejmuje obszar wsi wpisany do rejestru zabytków (477/Wlkp/A, z dn. 16 marca 2007 r.). W obrębie strefy obowiązuje :

- zachowanie historycznego rozplanowania,
- zachowanie historycznej linii zabudowy,
- zachowanie historycznej parcelacji, z dopuszczeniem uzasadnionych zmian,
- zachowanie zabytkowej zabudowy, tj. obiektów wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków oraz ujętych w ewidencji zabytków,
- zachowanie zabytkowej zieleni,
- zharmonizowanie nowych obiektów z zabytkowym otoczeniem w zakresie lokalizacji, skali i formy architektonicznej,
- zharmonizowanie nawierzchni ulic, placów i chodników z zabytkowym sąsiedztwem,
- zharmonizowanie usytuowania, skali i formy wyposażenia ulic z elementami historycznymi,
- podporządkowanie usytuowania, skali i formy reklam artykulacji architektonicznej obiektów.

Inwestycje planowane na obszarze strefy „A", ścisłej ochrony konserwatorskiej, wymagają uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu, Kierownika Delegatury w Koninie. Dotyczy to w szczególności takich działań, jak:

- rozbiórka obiektu, z wyłączeniem obiektów indywidualnie wpisanych do rejestru zabytków, których rozbiórka wymaga uzyskania pozwolenia Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie,
- budowa nowych obiektów,
- przebudowa i remont obiektu,
- budowa ulic, placów i chodników,
- budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej z przyłączami,
- budowa wyposażenia ulic i placów,
- wycinki i nasadzenia ,
- montaż i demontaż reklam,
- kolorystyka elewacji zewnętrznych,
- podziały i scalenia nieruchomości,
- zmiany sposobu użytkowania.

1.2. założenia rezydencjalne i sakralne :

W obrębie stref ochrony konserwatorskiej obowiązuje :

a) historyczna parcelacja (zgodnie z zasadą niepodzielności zespołów),
b) zachowanie zabytkowej zabudowy,
c) zachowanie zabytkowej zieleni,
d) podporządkowanie nowych obiektów układowi zabytkowemu w zakresie : lokalizacji, skali i formy architektonicznej,
e) użytkowanie nie kolidujące z historyczną funkcją obiektu.

1.3. cmentarze

W granicach cmentarza obowiązuje zachowanie :

a) historycznej parcelacji,
b) historycznego rozplanowania,
c) zabytkowej sztuki sepulkralnej i ogrodzenia,
d) zabytkowej zieleni,

1.4. obiekty architektury, budownictwa, zabytki techniki:

Ochrona obejmuje obiekt wraz z jego najbliższym otoczeniem.

Wszelkie zmiany planowane w obiektach i na obszarach objętych ochroną konserwatorską oraz ich najbliższym otoczeniu (m.in. prace budowlane, pielęgnacja zieleni, prace ziemne, zmiany sposobu użytkowania, podziały geodezyjne) wymagają :

a) pozwolenia Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie, działającego z upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu - w odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
b) pozytywnej opinii Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie - w odniesieniu do pozostałych obiektów ujętych w spisie obiektów zabytkowych.

Wszystkie zewidencjonowane stanowiska archeologiczne oraz strefy ich występowania podlegają ochronie konserwatorskiej (zgodnie z art. 6 ust.1, pkt 3, Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami, z dnia 23 lipca 2003 r., Dz. U. nr 162, poz. 1568 ze zmianami).

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach występowania stanowisk archeologicznych oraz w strefie ich ochrony, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków - Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

Zespoły pałacowo – parkowe, układy urbanistyczne wpisane do rejestru zabytków lub podlegające ochronie konserwatorskiej oraz obiekty wpisane do rejestru zabytków.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach objętych ochroną konserwatorską lub w bliskim jej sąsiedztwie, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków- Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

Zadania inwestycyjne związane z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi (m.in. hale przemysłowe, drogi, kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż).

W przypadku podejmowania szerokopłaszczyznowych prac ziemnych, inwestor może przystąpić do inwestycji dopiero po uzyskaniu wytycznych konserwatorskich i określenia przez WWKZ niezbędnego zakresu badań archeologicznych.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego ustala się w obrębie szrokopłaszczyznowych zadań inwestycyjnych, obowiązek przeprowadzenia:

- rozpoznawczych badań powierzchniowo-sondażowych,
- ratowniczych badań wykopaliskowych wyprzedzających inwestycję na wytypowanych stanowiskach archeologicznych,
- badań archeologicznych na nowych obiektach archeologicznych,
- stałego nadzoru archeologicznego podczas odhumusowania terenu,

Wszystkie prace archeologiczne muszą być uzgodnione pozwoleniem WUOZ w Poznaniu – Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

4. Ustalenia dla terenów i obiektów podlegających ochronie ze względu na wymagania ochrony środowiska i zdrowia ludzi.

4.1. Linie elektroenergetyczne

4.1.1. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa:

~~Ustala się, że na terenie gminy realizowana będzie :~~
~~- dwutorowa linia elektroenergetyczna 400 kV Kromolice – Pątnów,~~

Na terenie gminy została zrealizowana dwutorowa napowietrzna linia elektroenergetyczna 400kV Kromolice – Pątnów w pasie ~~istniejącej~~ linii 220 kV Plewiska – Konin. Trasa linii przebiega przez wsie: Sokółki, Wola Łaszczowa i Wieruszew. Linia ta jest ważnym elementem sieci przesyłowej krajowego i międzynarodowego systemu energetycznego, umożliwiając przesył mocy z elektrowni Pątnów, poprawę zasilania aglomeracji poznańskiej i innych odbiorców Wielkopolski, poprzez sieć dystrybucyjną,
- nowa linia o napięciu 2 x 400 kV relacji Kromolice – Pątnów, w okolicach El. Pątnów,
- fragment nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów – Sochaczew,
- fragment nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów – Bełchatów.

4.1.2.Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna :

- kierunki zagospodarowania gminy muszą uwzględniać dostęp do sieci elektroenergetycznej i możliwość zasilania nowych odbiorców;
- przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy rezerwować miejsce pod stacje transformatorowe 15/0,4 kV z uwzględnieniem również powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi,
- w przypadku niemożności zachowań dopuszczalnych poziomów pól elektroenergetycznych dla projektowanych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności należy już na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jednoznacznie rozstrzygnąć kwestię przebudowy sieci elektroenergetycznej. Dopuszcza się przebudowę sieci elektroenergetycznych kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu i układem komunikacyjnym. Sposób i warunki przebudowy sieci określi właściciel linii .
- wszystkie istniejące na obszarze urządzenia elektroenergetyczne należy wkomponować w projektowane zagospodarowanie terenu, zachowując bezpieczne odległości zgodne z obowiązującymi normami i przepisami.

4.1.3. Ograniczenia w użytkowaniu terenów wzdłuż napowietrznych linii elektroenergetycznych :

Dla poszczególnych rodzajów linii obowiązują pasy terenu, dla których obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania . Szerokości pasów wynoszą :
- 400 kV i 220 kV – o szerokości 70 m (po 35 m od osi linii w obu kierunkach)
- 110 kV – 15 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 30 kV - 10 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 15 kV - 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 0,4 kV - 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,

W pasie technologicznym linii elektroenergetycznych :
- nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W indywidualnych przypadkach , odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii, na warunkach przez siebie określonych, jeżeli nie spowoduje to przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.
- należy uzgadniać warunki lokalizacji wszelkich obiektów z właścicielem linii,

Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową lub zagrodową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela linii,

Wszelkie zmiany w kwalifikacji terenu w obrębie pasa technologicznego linii i w jego najbliższym sąsiedztwie powinny być zaopiniowane przez właściciela linii,

Zalesienia terenów rolnych w pasie technologicznym linii mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew i krzewów,

Lokalizacja budowli zawierających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w bezpośrednim sąsiedztwie pasów technologicznych wymaga uzgodnień z właścicielem linii.

4.2. Sieci gazowe

Lokalizacja obiektów budowlanych względem istniejących sieci gazowniczych średniego ciśnienia i budowanych gazociągów wysokiego ciśnienia powinna być zgodna z wymaganiami zawartymi w przepisach , wg których sieć ta została wybudowana.
Standardowa szerokość stref kontrolowanych , których linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, powinna wynosić dla nowo projektowanych gazociągów :
- wysokiego ciśnienia do DN 150 włącznie - 4 metry (po 2 m z każdej strony od osi gazociągu)
- wysokiego ciśnienia powyżej DN 150 do 300 włącznie - 6 metrów (po 3 m z każdej strony od osi gazociągu),
- średniego ciśnienia 1 metr (po 0,5 m z każdej strony od osi gazociągu).

5. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów o różnym sposobie użytkowania.

5.1. tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych (administracja, ochrona zdrowia, pomoc społeczna, edukacja publiczna, kultura i kultura fizyczna) :

Zasady zabudowy i zagospodarowaniu terenu :

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie planowanego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem zasad projektowania obiektów oświaty, zdrowia lub sportu oraz warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- wokół ogrodzenia działki należy zastosować pas zieleni izolacyjnej,
- obowiązek zabezpieczenia na działce miejsc parkingowych dla pracowników i interesantów z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

5.2. zasady zabudowy i zagospodarowania terenów zabudowy mieszkaniowej , mieszkaniowo-usługowej i zagrodowej :

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie planowanego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- funkcje usługowe mogą być realizowane w obiektach wolnostojących lub innych pomieszczeniach w budynku niemieszkalnym mieszkalnym,
- gabaryty i charakter nowych obiektów muszą stanowić kontynuacje formy architektonicznej i charakteru zabudowy w odniesieniu do obiektów zrealizowanych bądź realizowanych w sąsiedztwie,

Zalecane parametry zabudowy :

- wysokość budynków mieszkalnych do dwóch kondygnacji nadziemnych + piwnica,
- wysokość budynków związanych z produkcją rolną i usługowych – jedna kondygnacja, + użytkowe poddasze,

- poziom podłogi parteru nie więcej niż 0,5 m od poziomu terenu w budynkach nie podpiwniczonych oraz nie więcej niż 1,5m w budynkach podpiwniczonych
- w budynkach mieszkalnych dachy wielospadowe, o nachyleniu połaci 25 - 45° dopuszcza się inne nachylenie połaci dachowych w celu dostosowania do zabudowy istniejącej lub zabudowy sąsiadującej,
- powierzchnia zabudowy nie powinna przekraczać 40 % powierzchni działki,
- co najmniej 30 % pow. działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- powierzchnia usług wbudowanych nie powinna przekraczać 30 % powierzchni użytkowej,
- działki budowlane przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 800 m2, a pod zabudowę mieszkaniowo-usługową – nie mniejszą niż 1000 m2,
- zalecana szerokość działki nie powinna być mniejsza niż 22 m,
- zapewnienie dostępu do drogi publicznej,
- funkcje usługowe mogą być realizowane w obiektach wolnostojących lub pomieszczeniach w budynku mieszkalnym.

5.3. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów rekreacji :

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie planowanego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków jakim winny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- zakaz budowy wolnostojących budynków gospodarczych.

Zalecane parametry zabudowy :

- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 10 % powierzchni działki,
- minimum 80 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- wysokość budynków – jedna kondygnacja plus użytkowe poddasze,
- poziom podłogi parteru nie więcej niż 0,5 m od poziomu terenu,
- w budynkach mieszkalnych dachy dwuspadowe lub czterospadowe o nachyleniu połaci 30 – 45 °,
- działki budowlane przeznaczone pod zabudowę letniskową powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 1000 m2,
- duże działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu działki o szerokości minimum 22 m i zapewnienia dostępu do drogi publicznej.

5.4. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów usług :

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie planowanego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- obowiązek zabezpieczenia miejsc parkingowych dla interesantów, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

Zalecane parametry zabudowy :

- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 40 % powierzchni działki,
- minimum 30 % pow. działki należy pozostawić jako powierzchnie biologicznie czynną,
- wysokość budynków do dwóch kondygnacji nadziemnych,
- poziom podłogi parteru nie więcej niż 0,5 m od poziomu terenu dla budynków nie podpiwniczonych oraz nie więcej niż 1,5 m dla budynków podpiwniczonych,
- dachy dwuspadowe lub czterospadowe o nachyleniu połaci 30-45°,
- zakaz stosowania dachów pulpitowych i schodkowych zwieńczeń ścian,

- powierzchnia działki powinna być dostosowana do rodzaju prowadzonych usług i wynosić nie mniej niż 2000 m2,
- duże działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem :
zachowania frontu działki o szerokości minimum 22 m,
zapewnienia dostępu do drogi publicznej.

5.5. Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu dla zabudowy techniczno-produkcyjnej:

- zabudowa działki obiektami realizowanymi w zakresie planowanego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- obowiązek zabezpieczenia miejsc parkingowych dla interesantów, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych,
- wszelkie oddziaływanie związane z prowadzoną działalnością nie mogą powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny lub granic terenu przeznaczonego na ten cel w planie.

Zalecane parametry zabudowy :

- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 50 % powierzchni działki,
- minimum 30 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,
- wysokość budynków do 15 m,
- powierzchnia działki powinna być dostosowana do rodzaju prowadzonych usług i wynosić nie mniej niż 2000 m2,
- duże działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem :
zachowania frontu działki o szerokości minimum 22 m,
zapewnienia dostępu do drogi publicznej.

5.6. Budownictwo mieszkaniowe, usługowe i produkcyjne:

a) obszary wyłączone z zabudowy :

wyłączonymi z zabudowy są :
- tereny leśne z wyłączeniem już zabudowanych,
- korytarze technologiczne infrastruktury technicznej i dróg ,
- tereny łąk tworzących przestrzenie otwarte o znaczących walorach krajobrazowych,
- tereny objęte działalnością górniczą.

Uwaga : dla terenów oznaczonych na rysunku zmiany studium jako lasy i zadrzewienia obowiązuje faktyczny, zgodny z ewidencją gruntów ,sposób użytkowania.

b) obszary przeznaczone pod zabudowę:

Istniejące i projektowane obszary przeznaczone pod zabudowę wielofunkcyjną, usługową i produkcyjną, oznaczono na rysunku zmiany studium symbolami : **M, U/M** i **P,U.**
Na terenach tych jest możliwość budowy nowych obiektów, wymiany starej substancji , modernizacji, przebudowy lub rozbudowy istniejących obiektów oraz możliwość zmian sposobu użytkowania tych obiektów pod warunkiem zachowania przeznaczenia terenów określonych w zmianie studium.
Na terenach przeznaczonych na cele budownictwa mieszkaniowego dopuszcza się jako funkcję uzupełniającą: handel i usługi.

Wskazane w zmianie studium tereny pod zabudowę stanowią kontynuację istniejącego zainwestowania.
Istnieje możliwość przekształcania lub uzupełniania zabudowy siedliskowej o funkcję agroturystyki.
Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wskazać tereny podlegające ochronie akustycznej. W przypadku stwierdzenia możliwości występowania przekroczeń akustycznych standardów jakości środowiska na terenach objętych ochroną akustyczną, należy zaproponować skuteczne środki techniczne, technologiczne i organizacyjne, zmniejszające poziom hałasu do wartości co najmniej dopuszczalnych na granicy terenu objętego ochrona akustyczną.

5.6.1. Mieszkalnictwo:

Na terenach wyznaczonych rysunkiem zmiany studium pod mieszkalnictwo, przewiduje się przede wszystkim zabudowę jednorodzinną i zagrodową o różnym stopniu intensywności i różnych formach organizacyjnych oraz zabudowę wielorodzinną, np. mieszkania socjalne.
W odniesieniu do zabudowy jednorodzinnej zaleca się minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne dla poszczególnych jednostek osiedleńczych. Tereny zabudowy mieszkaniowej wymagają niskiej intensywności zabudowy . Pod zabudowę należy przeznaczać, jeżeli MPZP nie ustali inaczej, pas wzdłuż dróg o szerokości 50 - 60 m (jeden szereg zabudowy) za wyjątkiem miejscowości Kazimierz Biskupi, Sokółki i Posada. Formy budynków należy harmonijnie wkomponować w krajobraz oraz otoczenie, także poprzez wysoki wskaźnik nasycenia terenów zielenią. Zaleca się dla budynków mieszkalnych stosowanie dachów stromych. Należy ujednolicić w skali poszczególnych jednostek osiedleńczych wysokość zabudowy, typ oraz kierunki nachylenia dachów, rodzaje i kolorystykę pokrycia dachowego. Na terenach o dominującej funkcji mieszkaniowej, nie wyklucza się możliwości wprowadzania usług i działalności gospodarczej, których oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wskazać tereny podlegające ochronie akustycznej. W przypadku stwierdzenia możliwości występowania przekroczeń akustycznych standardów jakości środowiska na terenach objętych ochrona akustyczną, należy zaproponować skuteczne środki techniczne, technologiczne i organizacyjne, zmniejszające poziom hałasu do wartości co najmniej dopuszczalnych na granicy terenu objętego ochroną akustyczną.

5.6.2. Usługi :

Rozwój przestrzenny usług przewiduje się poprzez :
- przygotowanie różnorodnej oferty dla usług gminnych i ponadgminnych, mając na uwadze możliwość wykorzystania terenów wolnych lub nadających się do przekształceń w strefie zainwestowania oraz uwzględniającej nowe tereny rozwojowe,
- przekształcanie jakościowe dotychczasowych obiektów i placówek usługowych drogą modernizacji i remontów.

5.6.3. Przemysł i działalność gospodarcza :

Na rysunku zmiany studium, tereny przeznaczone pod zabudowę przemysłową i usługową oznaczono symbolem **P,U.** Tereny te wyznaczone zostały dla średniego i małego biznesu. Przy lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko powinny być zachowane procesy podejmowania decyzji

administracyjnych z udziałem społeczeństwa. Natomiast na terenach działalności gospodarczej przewiduje się łączenie funkcji gospodarczej z funkcją mieszkaniową pod warunkiem stosowania rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach mieszkaniowych.
Wszelkie oddziaływanie związane z prowadzona działalnością nie może spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Zgodnie z wnioskiem Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin na rysunku zmiany studium, w obrębie geodezyjnych Kamienica, symbolem **P,U1** oznaczono tereny planowanej budowy dwóch bloków energetycznych o mocy 500 MW każdy wraz z logistyką paliwową.

5.7. Turystyka :

Istniejący kompleks leśny w południowej części gminy utrzymano w dotychczasowym użytkowaniu, z wiodącą funkcją gospodarki leśnej nastawionej na konserwację i odtwarzanie walorów przyrodniczych. Funkcją dodatkową dla tego obszaru jest wypoczynek i rekreacja prowadzone w oparciu o bazę gospodarstw agroturystycznych.
Dla części lasów, znajdujących się na zwałowiskach zewnętrznych, utrzymuje się wprowadzanie usług związanych ze sportem, wypoczynkiem i rekreacją. Mogą to być sporty : narciarstwo, lotniarstwo, kolarstwo górskie, saneczkarstwo. Dopuszcza się lokalizację takich urządzeń jak : wieże widokowe, wieże do skoków, wyciągi.
Zmiany w ukształtowaniu powierzchni, wynikające z działalności górniczej, m.in. zwałowiska zewnętrzne i wewnętrzne, zmiana koryt rzecznych, rekultywacja terenów zdegradowanych – mogą być atrakcją dla określonej grupy turystów.
Rekultywowane w kierunku wodnym tereny pogórnicze, obejmujące wyrobiska końcowe - mogą być wykorzystane na cele turystyczno-wypoczynkowe / Kozarzewek / lub dla uprawiania wędkarstwa / Komorowo /.
Bliskość Konina oraz rozwój gospodarczy terenów w gm. Stare Miasto sprzyja tworzeniu bazy noclegowo-wypoczynkowej dla ludzi biznesu.
Turystyka biznesowa stanowi trwały element o regularnej częstotliwości, niezależny od sezonowości, wolnego czasu czy kosztów.
We wsi Sokółki istniej możliwość wydzielania enklaw pod ekskluzywne zespoły mieszkaniowe o wysokim standardzie zagospodarowania.

Strategia rozwoju gminy uwzględnia przekształcanie dotychczasowej wiodącej funkcji, przemysłowo-rolniczej, na rzecz tworzenia dobrych warunków życia, obejmujących wykorzystanie :
* dziedzictwa historycznego,
* położenia geograficznego i bogactwa natury,
* możliwości wsi i rolnictwa,
* zaplecza sportowo-rekracyjnego i oświatowo-kulturalnego,

m.in. poprzez :

1. odtworzenie miejsc związanych z kultem św. Pięciu Braci Męczenników,
2. tworzenie nowych obiektów związanych z kultem św. Pięciu Braci Męczenników,
3. korzystanie z przykładów i doświadczeń miejscowości znanych z kultu religijnego i współpracę z nimi.

4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY KRAJOBRAZU , W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK.

Do niniejszego opracowania przyjęto ustalone w studium z 2003 r. obszary oraz zasady ochrony, tj. :

- Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu wraz z rezerwatami przyrody : „Mielno", „Bieniszew", „Pustelnik" i „Sokółki" – jako element europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000, pod nazwą Puszcza Bieniszewska. Mimo, że obszar chronionego krajobrazu stanowi tę formę ochrony przyrody, która niesie ze sobą stosunkowo małe ograniczenia w działalności gospodarczej, to jednak obowiązują tutaj określone zakazy, które dotyczą również innych terenów chronionych przyrodniczo.

- ochronę płaskich powierzchni wysoczyznowych (Wysoczyzna Gnieźnieńska, Równina Kleczewska) , stanowiących naturalna bazę żywieniową gminy, przed zmianą użytkowania,

- ochronę pomników przyrody i parków podworskich,
- ochronę obniżeń dolinnych (Struga Biskupia, Struga Kleczewska),
- ochronę zadrzewień i zarośli na glebach pochodzenia organicznego (torfowiska, tereny podmokłe),
- ochronę wód powierzchniowych i podziemnych (zachowanie rowów melioracyjnych, zakaz zrzutu ścieków gospodarczo-bytowych do cieków wodnych,
- realizację ustalonego programu rekultywacji terenów pogórniczych.

W odniesieniu do wymienionych obszarów i obiektów istnieją prawne formy ochrony mające na celu zabezpieczenie poprawnego funkcjonowania istniejących powiązań ekologicznych, pojedynczych stanowisk rodzimej flory i fauny oraz konserwację walorów przyrodniczych.

W rejonach nie objętych żadną formą ochrony, stanowiących przeważnie tereny przekształcone przez górnictwo odkrywkowe, sposoby użytkowania istniejących zasobów przyrodniczych są różne i nie typowe.

Odtworzenie zniszczonych wartości przyrodniczych oraz poprawa ich stanu jest procesem trudnym i długotrwałym. Poza fizycznym zajmowaniem gruntów i zmianami warunków wodnych występują skutki pośrednie, związane z funkcjonowaniem kompleksu paliwowo-energetycznego, takie jak : oddziaływanie linii energetycznych wysokich napięć o dużym zagęszczeniu oraz przemysłowych obiektów kubaturowych.

Z dotychczasowej praktyki w zakresie rekultywacji terenów pogórniczych wynika, że czas trwanie rekultywacji 1 ha o kierunku rolnym wynosi 1 ~2 lata i obejmuje: rekultywację techniczną, rekultywację biologiczną, uprawy agrotechniczne, nawożenie mineralne, obsiew mieszanką traw i roślin motylkowych oraz odkamienianie i koszenie.

Czas trwania rekultywacji 1 ha o kierunku leśnym wynosi 3 ~ 4 lata i obejmuje: rekultywację techniczną i biologiczną, sadzenie drzew i krzewów, nawożenie mineralne, niszczenie traw i chwastów oraz sadzenia uzupełniające.

Natomiast czas trwania rekultywacji 1 ha o kierunku wodnym uzależniony jest od okresu zalewania zbiornika wodą.

Najważniejsze kierunki działań, mających na celu ochronę przyrody oraz krajobrazu kulturowego, sprowadzają się do :

- Prowadzenia gospodarki leśnej, wodnej i rolnej na obszarze chronionego krajobrazu zgodnie z zasadami ekologicznymi, w tym wzbogacanie zadrzewień wzdłuż cieków, rowów i dróg, wyposażenie terenów przeznaczonych pod zabudowę w infrastrukturę techniczną oraz określenie wymaganej powierzchni terenów biologicznie czynnych na działkach zabudowy mieszkaniowej i usługowej.

- Wskazany jest rozwój ekstensywnych form rekreacji , w tym : turystyki pieszej po wyznaczonych szlakach, turystyki rowerowej po wyznaczonych drogach rowerowych, jazdy konnej po wyznaczonych trasach oraz w ośrodkach jeździeckich.
- Zachowania i ochrony większych kompleksów gleb o wysokich klasach bonitacyjnych, ochrony trwałych użytków zielonych, polegającej na zachowaniu ich powierzchni oraz ochrony bagien i torfowisk zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
- Realizacji ustalonego programu rekultywacji , w tym: zbiornika retencyjnego w Kozarzewku, rekultywacji zbiornika pokopalnianego pełniącego funkcję mokrego składowiska popiołów z elektrowni oraz zbiornika będącego odparowalnikiem wód z tego składowiska.

Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, a także ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

Nadmiar mas ziemnych powstałych w trakcie realizacji przedsięwzięć będzie zagospodarowany na działce pod warunkiem, że ich zastosowanie nie spowoduje przekroczenia wymaganych standardów jakości gleby i ziemi, o których mowa w przepisach odrębnych lub będzie wywożony na miejsce wskazane przez gminę.

5. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.

1. Archeologia :

Obszar gminy Kazimierz Biskupi został rozpoznany archeologicznie w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski / AZP/, w latach 1978-1997 .

Zewidencjonowane stanowiska archeologiczne skupiają się przeważnie wzdłuż cieków oraz zbiorników wodnych. Przedstawione na rysunku zmiany studium zasięgi stanowisk archeologicznych zostały wyznaczone na podstawie badań powierzchniowych. Należy je traktować orientacyjnie, może okazać się, że obiekty archeologiczne zalegają także w sąsiedztwie wyznaczonego zasięgu.

Wszystkie zewidencjonowane stanowiska archeologiczne oraz strefy ich występowania podlegają ochronie konserwatorskiej.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach występowania stanowisk archeologicznych oraz w strefie ich ochrony, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

2. Zespoły pałacowo-parkowe, układy urbanistyczne wpisane do rejestru zabytków lub podlegające ochronie konserwatorskiej oraz obiekty wpisane do rejestru zabytków:

Dla ochrony archeologicznej dziedzictwa kulturowego, na obszarach objętych ochroną konserwatorską lub w bliskim jej sąsiedztwie, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

3. Zadania inwestycyjne związane z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi / m.in. hale przemysłowe, drogi, kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż /:

W przypadku podejmowania szerokopłaszczyznowych prac ziemnych , inwestor może przystąpić do inwestycji dopiero po uzyskaniu wytycznych konserwatorskich i określenia przez WWKZ niezbędnego zakresu badań archeologicznych.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego ustala się w obrębie szerokopłaszczyznowych zadań inwestycyjnych, obowiązek przeprowadzenia:

- rozpoznawczych badań powierzchniowo- sondażowych,
- ratowniczych badań wykopaliskowych wyprzedzających inwestycję na wytypowanych stanowiskach archeologicznych,
- badań archeologicznych na nowych obiektach archeologicznych,
- stałego nadzoru archeologicznego podczas odhumusowania terenu.

Wszystkie prace archeologiczne muszą być uzgodnione pozwoleniem WUOZ w Poznaniu – Delegatura w Koninie, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

4. Cmentarze

Ochrona obowiązuje w granicach cmentarza oraz w jego najbliższym otoczeniu. Dla cmentarzy czynnych szerokość zewnętrznej strefy ochronnej równa jest szerokości strefy ochrony sanitarnej. Dla nieczynnych cmentarzy ewangelickich postuluje się przyjęcie zewnętrznej strefy ochronnej o szerokości ok. 10 m wokół granic.

W granicach cmentarza obowiązuje zachowanie :

- historycznego rozplanowania,
- zabytkowej sztuki sepulkralnej i ogrodzenia,
- zabytkowej zieleni.

Postuluje się wyłączenie spod zabudowy najbliższego otoczenia cmentarzy.

5. Pojedyncze obiekty budowlane / użyteczności publicznej, mieszkalne, gospodarcze, przemysłowe i kapliczki /:

Ochrona obejmuje obiekt wraz z jego najbliższym otoczeniem. Postuluje się zachowanie zabytkowej formy architektonicznej oraz podporządkowanie niezbędnych zmian budynkowi istniejącemu w zakresie skali i formy. Sposób użytkowania i przeznaczenia obiektu wymaga uzgodnienia z Kierownikiem Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie.

6. Wszelkie zmiany w obiektach i na obszarach objętych ochroną konserwatorską oraz w ich najbliższym otoczeniu / m.in. prace budowlane, pielęgnacja zieleni, prace ziemne, zmiany sposobu użytkowania, podziały geodezyjne / wymagają :

- pozwolenia Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie, działającego z upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu – w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków,
- opinii Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie – w odniesieniu do pozostałych obiektów i obszarów.

7. Dla ochrony i promocji krajobrazu kulturowego, cennego z uwagi na zachowane dziedzictwo kulturowe a równocześnie atrakcyjnego pod względem walorów przyrodniczych proponuje się utworzenie na terenie gminy parku kulturowego, wchodzącego w skład Powidzko-Bieniszewskiego Paku Kulturowego proponowanego w projekcie zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego

6. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.

6.1. komunikacja drogowa

Utrzymuje się dotychczasowy układ sieci drogowej z możliwością modernizacji uwzględniającej potrzeby wzrastającego ruchu samochodowego.

W odniesieniu do dróg – nowe obiekty budowlane oraz tereny podlegające ochronie akustycznej należy lokalizować w odległości zgodnej z obowiązującymi przepisami (w tym ustawie – Prawo ochrony środowiska prawem budowlanym , rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Polskimi Normami /, poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania dróg: hałas, drgania, wibracje, zanieczyszczenia powietrza) z uwzględnieniem warunków dla drogi wojewódzkiej nr 264 wprowadzonych w rozd. 3.1.2. Uwarunkowań .

Przy lokalizacji obiektów budowlanych i terenów podlegających ochronie akustycznej w sąsiedztwie drogi krajowej i wojewódzkiej , należy uwzględnić oddziaływanie tej drogi dla stałych użytkowników przylegających obszarów, zagrożenie upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska przyrodniczego.

W opracowywanych planach miejscowych należy zapewniać pas terenu, poza granicą pasa drogi, na prowadzenie infrastruktury nie związanej z funkcjonowaniem drogi.

Istniejąca droga wojewódzka nr 264 przechodząc przez tereny leśne stanowi barierę ekologiczną dla zwierząt. W okolicach jeziora Mielno tereny leśne są podmokłe, a droga nr 264 stanowi barierę dla migracji płazów. Przy podjęciu prac remontowych przy tej drodze należałoby przewidzieć budowę przejść podziemnych dla płazów i drobnej zwierzyny w uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony środowiska i administracją lasów państwowych.

Przy realizacji zamierzeń inwestycyjnych związanych z infrastrukturą drogową należy przestrzegać ustaleń wynikających z §4 „Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lutego 2004 r. w sprawie warunków i sposobu przygotowania i wykorzystania transportu na potrzeby obronne państwa, a także jego ochrony w czasie wojny oraz właściwości organów w tych sprawach" i wydanego na jego podstawie „Zarządzenia nr 11 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie wdrażania wymagań techniczno-obronnych w zakresie przygotowania infrastruktury drogowej na potrzeby obronne państwa.

6.2. komunikacja kolejowa

Istniejąca w okresie eksploatacji węgla linia kolejowa jest demontowana, a teren rekultywowany.

6.3. komunikacja lotnicza

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego ustala dla lotniska sportowego w Kazimierzu Biskupim możliwość przystosowania do celów transportowych.

6.4. ścieżki rowerowe

Planowana jest budowa ścieżki rowerowej z Kazimierza Biskupiego do Konina: wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 264, drogi gruntowej przez tereny leśne do Bielaw, wzdłuż drogi gminnej Bielawy-Posada i w kierunku południowym do Konina.

6.5. sieć wodociągowa i kanalizacyjna

a) zaopatrzenie w wodę :

Istniejące ujęcia wody w zadowalającym stopniu pokrywają potrzeby mieszkańców.

b) kanalizacja sanitarna:

Adaptuje się istniejącą oczyszczalnię ścieków z możliwością modernizacji i rozbudowy.

Do czasu budowy kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do bezodpływowych zbiorników wybieralnych z zapewnieniem ich systematycznego wywozu przez koncesjonowanego przewoźnika do zlewni ścieków przy oczyszczalni. Przewiduje się budowę oczyszczalni przydomowych, szczególnie w miejscowościach , których nie będzie obejmował system zbiorczej kanalizacji sanitarnej.

6.6. gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami komunalnymi prowadzona będzie w ramach wdrażania międzygminnego systemu gospodarki odpadami, realizowanego przez międzygminny Związek Komunalny, zrzeszający gminy powiatu konińskiego. W ramach tego programu gmina Kazimierz Biskupi wprowadza selektywną zbiórkę odpadów komunalnych uwzględniającą segregację i wstępne przetwarzanie odpadów w punkcie segregacji tworzonym na terenie gminnej oczyszczalni ścieków. W punkcie segregacji, posortowane odpady z selektywne zbiórki będą prasowane, pakowane i wywożone do odbiorców , do wykorzystania.

Docelowo wszystkie odpady z gmin należących do związku wywożone będą do Miejskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej w Koninie, posiadającego niezbędne wyposażenie do unieszkodliwiania i przetwarzania odpadów, w tym sortownię i składowisko.

Gospodarka odpadami innymi niż komunalne powinna być prowadzona zgodnie z przepisami o odpadach.

6.7. elektroenergetyka

a) elektroenergetyczna sieć przesyłowa:

Dla terenu gminy dopuszcza się:

- możliwość dalszej eksploatacji i modernizacji istniejących elektroenergetycznych linii przesyłowych o napięciu 220 kV
- budowę nowej ~~wnętrzowej~~ rozdzielni 400 kV
- kontynuację budowę nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Kromolice-Pątnów
- budowę nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów-Sochaczew
- budowę nowej linii o napięciu 2 x 400 kV relacji Pątnów-Bełchatów
- budowę linii elektroenergetycznej 400 kV albo linii wielotorowej, wielonapięciowej po trasie istniejącej linii. Obecnie istniejąca linia elektroenergetyczna zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przed budową nowej linii. Dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejącej linii oraz linii, która w przyszłości zostanie ewentualnie wybudowana na jej miejscu. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach. Szerokości pasów technologicznych nowych linii zostaną określone na etapie przystąpienia do ich budowy i wprowadzone do dokumentów planistycznych gminy

Trasy przebiegu napowietrznych linii elektroenergetycznych przesyłowych wskazane na rysunku studium mają charakter orientacyjny, a ich przebieg na etapie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego może zostać zmieniony ze względów technicznych i własnościowych.

b) elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna:

zaopatrzenie w energię będzie kontynuowane z istniejących lub uzupełnianych, w miarę możliwości, sieci elektroenergetycznych oraz stacji transformatorowych, istniejących bądź nowo budowanych.

Na etapie opracowywania planów miejscowych uzasadnione jest określenie, dla potrzeb planów energetycznych, przewidywanego zapotrzebowania na moc elektryczną i terminów realizacji przedsięwzięć oraz wyznaczenia miejsc pod stacje transformatorowe 15/0,4 kV, z uwzględnieniem powiązań z istniejącymi liniami elektroenergetycznymi.

Na obszarze gminy dopuszcza się budowę stacji transformatorowo-rozdzielczych 110/15kV wraz z nowymi liniami WN 110 kV i SN 15 kV. Lokalizację stacji należy przewidzieć optymalnie do kierunków zagospodarowania terenów gminy oraz zapotrzebowania na moc i energie elektryczną.

Trasy przebiegu napowietrznych linii elektroenergetycznych dystrybucyjnych wskazane na rysunku studium mają charakter orientacyjny, a ich przebieg na etapie opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego może zostać zmieniony ze względów technicznych i własnościowych.

6.8. energetyka gazowa

Zgodnie z wnioskiem Wielkopolskiej Spółki Gazownictwa O/Kalisz, na terenie gminy adaptuje się istniejącą sieć gazową średniego ciśnienia oraz uwzględnia się budowę gazociągu wysokiego ciśnienia DN 200.

Zaopatrzenie w gaz ziemny ustala się z sieci gazociągów wysokiego i średniego ciśnienia zgodnie z obowiązującym Prawie Energetycznym / Dz. U. 03.153.1504 z późn. zm./, po każdorazowym uzgodnieniu z operatorem systemu dystrybucyjnego i będzie zależało od szczegółowych warunków technicznych i ekonomicznych, uzasadniających rozbudowę sieci gazowej.

Należy uwzględniać rezerwację pasów terenu pod lokalizację sieci gazowej. Dopuszcza się możliwość stawiania stacji gazowych i wydzielania terenu dla potrzeb ich budowy bez konieczności zmian planów.

Dla gazociągów układanych w ziemi lub nad ziemią wymagane jest zachowanie tzw. *strefy kontrolowanej* zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe, obowiązującym w dniu wydania pozwolenia na budowę gazociągu zgodnie z przepisami Prawa budowlanego, na których występują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu. Jest to obszar wyznaczony po obu stronach osi gazociągu, w którym operator sieci gazowej podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłową eksploatację gazociągu.

Zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami, w strefie kontrolowanej gazociągu, wybudowanego po 12 grudnia 2001 r., ustanowiony jest zakaz wznoszenia budynków, urządzania stałych składów i magazynów, zakaz sadzenia drzew oraz zakaz podejmowania działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji. Zbliżone zakazy ustanowione są również dla gazociągów wybudowanych przed tą datą na mocy wcześniej obowiązujących przepisów.

Obowiązuje konieczność zachowania odległości podstawowych projektowanych obiektów terenowych od istniejących i projektowanych gazociągów zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe, obowiązującym w dniu wydania pozwolenia na budowę gazociągu zgodnie z przepisami Prawa budowlanego, na których występują ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu.

W przypadku rozbudowy sieci gazowej oraz istniejących sieci gazowych istnieje ograniczenie praw własności właścicieli gruntów nad gazociągami tj. w pasie nad gazociągiem (w strefie kontrolowanej) – związane z zagwarantowaniem dostępności do gazociągu służb eksploatacyjnych Operatora sieci gazowych.

6.9. energetyka cieplna

Stopniowa likwidacja kotłowni węglowych na rzecz stosowania w źródłach wytwarzania energii w celach grzewczych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi oraz wykorzystania alternatywnych źródeł energii.

6.10. energetyka odnawialna

Zakłada się lokalizacje na terenie gminy urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej służących do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych, w tym m.in. energii wiatru, energii z biomasy, produkcji biogazu, wód geotermalnych, słońca.

Na rysunku zmiany studium wskazuje się tereny lokalizacji farmy elektrowni wiatrowych. Maksymalna wysokość całkowita ,wraz ze śmigłem w pozycji pionowej 200 m.

Dopuszcza się na terenie całej gminy, z wyłączeniem obszaru NATURA 2000, lokalizację elektrowni wiatrowych o maksymalnej wysokości całkowitej nie przekraczającej 30,0 m, w miejscach korzystnych dla tej inwestycji , w takiej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej, która zapewni zachowanie standardów jakości środowiska dla tych terenów.

Lokalizacje elektrowni wiatrowych ustalane będą zgodnie z obowiązującymi przepisami.

6.11. Łączność

W rozwoju systemów telekomunikacji i przesyłu danych należy dążyć do osiągnięcia europejskich standardów poprzez:

- wspieranie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej i zwiększenie dostępu i wykorzystania Internetu oraz innych technik informatycznych;
- wspieranie realizacji nowoczesnych sieci telekomunikacyjnych;
- bardziej efektywne, wspólne wykorzystywanie przez różnych operatorów już wzniesionych obiektów budowlanych;

Inwestycje z zakresu łączności publicznej dopuszcza się na terenie całej gminy , jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym przeznaczeniem terenu i nie narusza zakazów i ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych.

Na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszcza się lokalizowanie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Uwaga :
W odniesieniu do :

a) budowy lub modernizacji napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu 110 kV i więcej,
b) budowy elektrowni wiatrowych, których łączna wysokość masztu + połowa średnicy wirnika / łopaty / osiągnie lub przekroczy 50 m npt,
c) budowy lub modernizacji masztów telefonii komórkowej / lub innych /

których wysokość osiągnie lub przekroczy 50 m npt, jako prawdopodobnych przeszkód lotniczych, ich lokalizacja lub miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego uwzględniające w/w inwestycje, winny być uzgadniane z odpowiednim organem wojskowym – obecnie Szefostwem Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP.

Ze względu na istnienie na terenie gminy lotniska sportowego, przy lokalizacji elektrowni wiatrowych, linii elektroenergetycznych lub innych budowli wysokich należy uwzględniać Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003 r. w sprawie warunków, jakie powinny spełniać obiekty budowlane oraz naturalne w otoczeniu lotniska (Dz.U. z 2003 r. Nr. 130, poz. 1192).

7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.

Do zadań służących realizacji lokalnych celów publicznych zaliczono poniższe przedsięwzięcia :

- modernizacja i budowa dróg,
- budowa ścieżek pieszo-rowerowych związanych z utwardzonymi drogami publicznymi, po trasach o znaczeniu lokalnym
- rehabilitacja zdegradowanych obszarów i obiektów zabytkowych oraz objętych ochroną konserwatorską.
- zagospodarowanie zbiornika wodnego pokopalnianego wraz z terenem przybrzeżnym w miejscowości Kazimierz Biskupi na cele kultury fizycznej dla mieszkańców gminy.

8. OBSZARY , NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO I USTALENIAMI PROGRAMÓW ZAWIERAJĄCYCH ZADANIA RZĄDOWE, SŁUŻĄCE REALIZACJI INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU KRAJOWYM.

Wg zapisu w/w planu gmina Kazimierz Biskupi nie jest objęta programem zadań rządowych.

Do zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych zaliczono :

- dostosowanie do klasy drogi głównej / G / drogi wojewódzkiej nr 264, Konin - Kleczew,
- budowa po nowej trasie drogi krajowej nr 25 (mały odcinek)
- przystosowanie lotniska w Kazimierzu Biskupim do celów transportowych,
- kontynuacja budowy linii elektroenergetycznej 400 kV Kromolice – Pątnów,
- budowę sieci gazowej wysokiego ciśnienia, z gminy Golina do gminy Kleczew,
- utworzenie na terenie gminy parku kulturowego, wchodzącego w skład Powidzko-Bieniszewskiego Parku Kulturowego proponowanego w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego
- szczególna ochrona rezerwatów przyrodniczych : „Bieniszew", „Mielno", „Pustelnik" i „Sokółki" oraz Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.
- szczególna ochrona Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk PLH300011 Puszcza Bieniszewska – NATURA 2000 Dyrektywa Siedliskowa

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

1. opracowania planistyczne obowiązkowe :
   miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego należy opracować dla:
   - terenów powierzchniowej eksploatacji surowców, wymagających rekultywacji,

2. opracowania planistyczne wskazane do wykonania:
   - mpzp terenów przeznaczonych pod zalesienia,
   - mpzp nowych terenów inwestycyjnych.

W granicach gminy nie wyznacza się obszarów przestrzeni publicznej

Uzupełnienia zabudowy mieszkaniowej i siedliskowej są możliwe w trybie wydawania decyzji o warunkach zabudowy.

10. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE.

Samorząd gminy planuje przystąpienie do opracowania mpzp dla następujących terenów :

- w miejscowości Wieruszew tereny przeznaczone pod zabudowę produkcyjną, magazynową, składową i zabudowę usługową oraz tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną;
- w miejscowości Kazimierz Biskupi tereny położone po obu stronach drogi powiatowej przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i tereny przeznaczone pod zabudowę produkcyjną, magazynową, składową i zabudowę usługową;
- w miejscowości Bochlewo tereny poeksploatacyjne przeznaczone na realizację inwestycji z zakresu sportu w tym celu publicznego oraz teren przeznaczony pod zabudowę rekreacyjną – wioska agroturystyczna.

11. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.

Udział rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej w ogólnej powierzchni gminy będzie się sukcesywnie zmieniał z uwagi na przekazywanie przez kopalnię zrekultywowanych terenów pogórniczych.

Na etapie oceny dotychczasowego układu funkcjonalno-przestrzennego wskazano, że ok. 30 % powierzchni gminy położone jest w granicach Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W jego zasięgu, w większym lub mniejszym stopniu, płożonych jest 11 sołectw. Gospodarowanie na obszarze chronionego krajobrazu podporządkowane jest zasadom zapewniającym ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych przez niszczeniem.

Zasady zagospodarowania obszarów chronionego krajobrazu zawarte w załączniku do Uchwały Nr 53 WRN w Koninie / dot. ustalenia obszarów /, obejmują, m.in. :

- zakaz lokalizowania nowych i rozbudowy starych obiektów powodujących zanieczyszczenie powietrza, wody, i gleby lub też uciążliwych dla otoczenia jako źródła hałasu i wydzielania odrażających woni,
- zakaz lokalizowania przemysłowych ferm zwierząt – bezściółkowych i produkujących gnojowicę,
- przy przygotowywaniu i wykonywaniu robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne – jednostki organizacyjne i osoby fizyczne są obowiązane stosować środki zapewniające utrzymanie w glebie stosunków wodnych niezbędnych do zachowania równowagi przyrodniczej,
- dążenie do zwiększenia powierzchni leśnej i do wyrównywania granic kompleksów leśnych poprzez zalesianie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej,
- prowadzenie prac zadrzewieniowych w sposób kompleksowy z uwzględnieniem przede wszystkim ich funkcji biologicznych, estetycznych i społecznych.

Dla terenów pogórniczych, przywracanych rolnictwu / m.in. w sołectwach: Kamienica, Nieświastów, Komorowo, Bochlewo /, utrzymuje się ustalenia wcześniejszego studium, zgodnie z którymi obok wprowadzania rolnictwa, w tym rolnictwa ekologicznego, można lokalizować obiekty sportu i rekreacji, w tym: kąpieliska, boiska, pola golfowe, itp.

Dla pozostałych terenów rolniczych, położonych pomiędzy w/w zespołami / m.in. w sołectwach: Dobrosołowo, Anielewo /, utrzymuje się dotychczasowe zasady użytkowania z uwzględnieniem kształtowania tzw. „pasów buforowych", tj. łączników pomiędzy obszarami cennymi przyrodniczo i terenami zdegradowanymi. Sprzyjać temu może , np. zamiana części gruntów ornych położonych w dolinach cieków na użytki zielone oraz zadrzewianie śródpolne tworzące ciągi ekologiczne. Dobór gatunków drzew jak i krzewów do nasadzeń śródpolnych zależy od typu siedliska i celu jakie zadrzewienia mają spełniać. Wskazane są gatunki rodzime, takie jak: lipy, klony, jesiony, kasztanowce.

Zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej zawartej w planie zagospodarowania przestrzennego woj. wielkopolskiego, na terenach rolniczych, oprócz rolnictwa wskazane jest wprowadzanie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, w dostosowaniu do istniejącego zainwestowania oraz lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego.

Zmiany w rolnictwie wpływać będą na rolę wsi w lokalnej gospodarce. Wprowadzanie pozarolniczej działalności produkcyjno-usługowej wpływać będzie na aktywizowanie społeczności wiejskiej i lepsze wykorzystanie istniejącego zainwestowania poprzez modernizację, rozbudowę, a także wprowadzanie

niekolizyjnego, uzupełniającego zainwestowania, nawiązującego do otoczenia oraz powiązań komunikacyjnych.

Istniejący, zwarty kompleks leśny, został adaptowany wraz z proponowanymi zalesieniami, w tym również terenami objętymi leśną rekultywację terenów pogórniczych.

W zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej należy :

1. dążyć do zwiększania powierzchni leśnej i do wyrównywania granic kompleksów leśnych poprzez zalesianie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej, wskazanych na rysunku zmiany studium oraz innych , spełniających wymogi przepisów szczególnych, w tym :
   a) są gruntami kl. VI lub V,
   b) są gruntami położonymi na stokach o średnim nachyleniu powyżej 15 %,
   c) są gruntami okresowo zalewanymi,
   d) są gruntami zdegradowanymi w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych.
2. prowadzić prace zadrzewieniowe w sposób kompleksowy, z uwzględnieniem przede wszystkim funkcji biologicznych i społecznych.
3. w granicach obszaru chronionego krajobrazu, dostosować skład gatunkowy nasadzeń do lokalnych warunków siedliskowych i hydrologicznych.

Zalecane w projekcie zmiany studium tereny do zalesień i zadrzewień na terenie Powidzko-Bieniszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obejmują wyłącznie tereny oznaczone symbolem R/ZL. Nie zaleca się zalesień łąk ani pastwisk. Tereny zalecane do zalesień nie figurują w Programie Ochrony Środowiska na lata 2008-2011 Gminy Kazimierz Biskupi jako tereny siedlisk i żerowania innej zwierzyny.

Uwaga : na rysunku zmiany studium granice lasów i zadrzewień maja charakter orientacyjny. Każdorazowo decydować będzie faktyczny, zgodny z ewidencją gruntów, stan użytkowania działki.

12. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.

Na terenie gminy Kazimierz Biskupi nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu ustawy prawo wodne.

Tereny poeksploatacyjne zrekultywowane, jako antropogeniczna forma ukształtowania terenu, podlega przez długi czas aktywnym przemianą w tym osiadaniu. Tereny te są wyłączone z zabudowy obiektami przeznaczonymi na pobyt ludzi. Przy projektowaniu innych budowli należy uwzględniać specyficzne warunki geotechniczne w tym stopniowy powrót poziomu wód gruntowych, obniżony w okresie eksploatacji węgla brunatnego.

13. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.

Nie ma potrzeby wyznaczania w złożu kopaliny filarów ochronnych.

14. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY.

W czasie II wojny światowej Kazimierz Biskupi był świadkiem eksterminacji ludności pochodzenia żydowskiego. W pobliskim lesie Wygoda odbywały się masowe egzekucje ludności cywilnej pochodzenia żydowskiego. O skali problemu świadczą dane statystyczne m.in. w 1941 roku Niemczy wymordowali ok. 8000 Żydów.

W miejscu zagłady znajduje się obecnie pomnik.

15. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI , REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

Obszarami wymagającymi przekształceń są przede wszystkim tereny pogórnicze. W odniesieniu do tych terenów jak również całej gospodarki przestrzennej, strategia rozwoju gminy ustaliła :" *przetworzenie negatywnych elementów przestrzeni związanych z przemysłem wydobywczym na atrakcyjne i zróżnicowane przyrodniczo otoczenie terenów mieszkaniowych, rekreacyjnych i aktywizacji gospodarczej*".

Dla potrzeb realizacji w/w celu przedstawiono cele szczegółowe i działania w zakresie mającym bezpośredni wpływ na gospodarkę przestrzenną.

Zgodnie z ustalonymi celami :

1. realizowane są kierunki rekultywacji terenów pogórniczych, które uwzględniają zróżnicowany sposób użytkowania, tj. : rolniczą przestrzeń produkcyjną, zalesienia, obiekty sportowe i rekreacyjne, zbiorniki wodne,
2. przywracana jest sieć hydrograficzna oraz monitorowane są warunki wodne w celu przeciwdziałania nieporządanym zjawiskom,
3. opracowane są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla terenów turystycznych wokół sztucznego zbiornika wodnego w Kozarzewku i terenów pogórniczych w Kazimierzu Biskupim oraz dla terenów mieszkaniowych w Posadzie i Sokółkach.

16. OBSZARY ZDEGRADOWANE

Na terenie gminy nie występują obszary zdegradowane.

17. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH.

Przez tereny zamknięte rozumie się tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

W granicach gminy nie występują tereny zamknięte.

~~17. INNE OBSZARY PROBLEMOWE, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE.~~

~~Do obszarów problemowych wynikających z istniejącego zagospodarowania , można zaliczyć :~~

- ~~składowanie odpadów paleniskowych w O/Gosławice, / granica z m. Konin /. Na składowisku następuje proces sedymentacji cząstek stałych, a nadosadowa woda charakteryzuje się silnym odczynem alkalicznym / pH ok. 12,7 / .~~
- ~~nieczynne, suche składowisko popiołu z elektrowni „Pątnów"/- odparowalnik Linowiec /,~~
- ~~zmiany termiczne i hydrologiczne w jez. Gosławskim / granica z m. Konin /,~~
- ~~stan wód w jez. Głodowskim oraz obniżanie się poziomu wody / granica z gm. Golina /,~~
- ~~pasy technologiczne elektroenergetycznej sieci przesyłowej z elektrowni „Pątnów", dla których obowiązują ograniczenia zagospodarowania i użytkowania,~~
- ~~zagospodarowanie terenu byłego kombinatu ogrodniczego w Wieruszowie.~~

18. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE.

Na terenie gminy nie wyznacza się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym

19. STREFY POLITYKI PRZESTRZENNEJ I GŁÓWNE KIERUNKI ROZWOJU.

Dla określenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy i zasad rozwoju wprowadzono umowny podział przestrzeni na strefy polityki przestrzennej, wskazano niezbędne działania związane z utrzymaniem i wzrostem kondycji tych obszarów oraz wskazano nowe kierunki rozwoju przestrzennego.

Podstawowymi kryteriami wydzielania stref polityki przestrzennej były :

- obecny stan zainwestowania i charakter zagospodarowania,
- jakość środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem terenów podlegających ochronie,
- stan środowiska kulturowego i charakter krajobrazu,
- stopień urbanizacji,
- możliwości rozwojowe.

W granicach gminy wydzielono niżej wymienione strefy polityki przestrzennej:

W1 - strefa rozwoju wielofunkcyjnego,
W2 - strefa rozwoju wielofunkcyjnego,
W3 - strefa rozwoju wielofunkcyjnego,
W4 - strefa rozwoju wielofunkcyjnego,
LP1 - strefa leśno – przyrodnicza,
LP2 - strefa leśno – przyrodnicza,
R - strefa intensywnego rozwoju gospodarki rolnej,

1.Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W1 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie obiektami produkcyjnymi, składami , magazynami i budynkami usługowymi oraz zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowość Kazimierz Biskupi . Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.
Dynamika przemian aktywizujących strefę to kierunek oczekiwany.

Przewiduje się zagospodarowania terenów pod zabudowę mieszkaniowo-usługową, zabudowę produkcyjną, magazynową i składową oraz zabudowę usługową. Wymagane jest strefowanie funkcji z wyraźnym rozgraniczeniem terenów wyznaczonych dla usług, terenów mieszkaniowych i funkcji mieszanych.
Dla zabudowy produkcyjnej, składów , magazynów i zabudowy usługowej zaleca się : maksymalny współczynnik intensywności zabudowy wynoszący 2, maksymalną wysokość zabudowy 15 m, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na działkach budowlanych wynoszącą 10 %.
Dla zabudowy mieszkaniowej zaleca się współczynnik intensywności zabudowy od 0,25 do 0,5 . Zabudowa mieszkaniowa powinna być zaprojektowana z dachami stromymi o wysokości maksymalnej 9,5 m .
Należy komponować zabudowę w sposób celowy, w nawiązaniu do istniejącego krajobrazu, istniejącej zabudowy dla osiągnięcia ładu przestrzennego.
Przewiduje się także dopuszczenie zachowania części istniejących siedlisk rolniczych w części podstrefy, oraz dopuszcza się zalesienie terenu gleb słabszych. W zabudowie mieszanej, siedliskowo – mieszkaniowej, zalecana dopuszczalna maksymalna intensywność zabudowy 0,25

Obsługa komunikacyjna terenów z dróg powiatowych, dróg gminnych lub dróg wewnętrznych.

Kolejność opracowywania planów i stworzenie możliwości zagospodarowania terenów uwarunkowana jest możliwością zapewnienia podłączenia terenów do sieci infrastruktury technicznej, przede wszystkim do kanalizacji sanitarnej.
Decyzje dotyczące tej kolejności podejmie Rada Gminy.

Ustala się konieczność podłączenia terenów do zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków lub indywidualnych systemów oczyszczania ścieków realizowanych w ramach inwestycji gospodarczych, zgodnie z przepisami szczególnymi.

2. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W2 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowości Posada, Sokółki, Włodzimirów, Wieruszew i Wola Łaszczowa. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.
Dynamika przemian aktywizujących strefę to kierunek oczekiwany.

Przewiduje się zagospodarowania terenów pod zabudowę mieszkaniową i zagrodową z usługami i działalnością gospodarczą, których oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Wymagane jest strefowanie funkcji z wyraźnym rozgraniczeniem terenów wyznaczonych dla usług, terenów mieszkaniowych i funkcji mieszanych.

Dla zabudowy produkcyjnej, składów , magazynów i zabudowy usługowej zaleca się : maksymalny współczynnik intensywności zabudowy wynoszący 2, maksymalną wysokość zabudowy 15 m, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na działkach budowlanych wynoszącą 10 %.
Dla zabudowy mieszkaniowej zaleca się współczynnik intensywności zabudowy od 0,25 do 0,5 . Zabudowa mieszkaniowa powinna być zaprojektowana z dachami stromymi o wysokości maksymalnej 9,5 m .
Należy komponować zabudowę w sposób celowy, w nawiązaniu do istniejącego krajobrazu, istniejącej zabudowy dla osiągnięcia ładu przestrzennego.
Przewiduje się także dopuszczenie zachowania części istniejących siedlisk rolniczych w części podstrefy, oraz dopuszcza się zalesienie terenu gleb słabszych. W zabudowie mieszanej, siedliskowo – mieszkaniowej, zalecana dopuszczalna maksymalna intensywność zabudowy 0,25

Obsługa komunikacyjna terenów z dróg powiatowych, dróg gminnych lub dróg wewnętrznych.

Kolejność opracowywania planów i stworzenie możliwości zagospodarowania terenów uwarunkowana jest możliwością zapewnienia podłączenia terenów do sieci infrastruktury technicznej, przede wszystkim do kanalizacji sanitarnej.
Decyzje dotyczące tej kolejności podejmie Rada Gminy.

Ustala się konieczność podłączenia terenów do zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków, lub indywidualnych systemów oczyszczania ścieków realizowanych w ramach inwestycji gospodarczych, zgodnie z przepisami szczególnymi.

3. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W3 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowości Dobrosołowo oraz częściowo Cząstków i Tokarki. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.
Dynamika przemian aktywizujących strefę to kierunek oczekiwany.

Przewiduje się zagospodarowania terenów pod zabudowę mieszkaniową i zagrodową z usługami i działalnością gospodarczą, których oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Wymagane jest strefowanie funkcji z wyraźnym rozgraniczeniem terenów wyznaczonych dla usług, terenów mieszkaniowych i funkcji mieszanych.

Dla zabudowy produkcyjnej, składów , magazynów i zabudowy usługowej zaleca się : maksymalny współczynnik intensywności zabudowy wynoszący 2, maksymalną wysokość zabudowy 15 m, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na działkach budowlanych wynoszącą 10 %.
Dla zabudowy mieszkaniowej zaleca się współczynnik intensywności zabudowy od 0,25 do 0,5 . Zabudowa mieszkaniowa powinna być zaprojektowana z dachami stromymi o wysokości maksymalnej 9,5 m .
Należy komponować zabudowę w sposób celowy, w nawiązaniu do istniejącego krajobrazu, istniejącej zabudowy dla osiągnięcia ładu przestrzennego.
Przewiduje się także dopuszczenie zachowania części istniejących siedlisk rolniczych w części podstrefy, oraz dopuszcza się zalesienie terenu gleb słabszych. W zabudowie mieszanej, siedliskowo – mieszkaniowej, dopuszczalna maksymalna intensywność zabudowy 0,25

Obsługa komunikacyjna terenów z dróg powiatowych, dróg gminnych lub dróg wewnętrznych.

Kolejność opracowywania planów i stworzenie możliwości zagospodarowania terenów uwarunkowana jest możliwością zapewnienia podłączenia terenów do sieci infrastruktury technicznej, przede wszystkim do kanalizacji sanitarnej.
Decyzje dotyczące tej kolejności podejmie Rada Gminy.

Ustala się konieczność podłączenia terenów do zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków, lub indywidualnych systemów oczyszczania ścieków realizowanych w ramach inwestycji gospodarczych, zgodnie z przepisami szczególnymi.

4. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W4 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową zagrodowa, mieszkaniową z usługami oraz zabudowę produkcyjną obejmująca miejscowość Kamienica. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.

W strefie tej zlokalizowana jest elektrownia Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin. Studium wyznacza teren pod rozbudowę elektrowni – budowa dwóch bloków energetycznych o mocy 500 MW każdy wraz z logistyką paliw.
Dynamika przemian aktywizujących strefę to kierunek oczekiwany.

Przewiduje się zagospodarowania terenów pod zabudowę mieszkaniową i zagrodową z usługami i działalnością gospodarczą, których oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska, określonych przepisami odrębnymi, poza terenem do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Wymagane jest strefowanie funkcji z wyraźnym rozgraniczeniem terenów wyznaczonych dla usług, terenów mieszkaniowych i funkcji mieszanych.

Dla zabudowy produkcyjnej, składów , magazynów i zabudowy usługowej zaleca się : maksymalny współczynnik intensywności zabudowy wynoszący 2, maksymalną wysokość zabudowy 15 m, minimalną powierzchnię biologicznie czynną na działkach budowlanych wynoszącą 10 %.
Dla zabudowy mieszkaniowej zaleca się współczynnik intensywności zabudowy od 0,25 do 0,5 . Zabudowa mieszkaniowa powinna być zaprojektowana z dachami stromymi o wysokości maksymalnej 9,5 m .
Należy komponować zabudowę w sposób celowy, w nawiązaniu do istniejącego krajobrazu, istniejącej zabudowy dla osiągnięcia ładu przestrzennego.
Przewiduje się także dopuszczenie zachowania części istniejących siedlisk rolniczych w części podstrefy, oraz dopuszcza się zalesienie terenu gleb słabszych. W zabudowie mieszanej, siedliskowo – mieszkaniowej, dopuszczalna maksymalna intensywność zabudowy 0,25

Obsługa komunikacyjna terenów z dróg powiatowych, dróg gminnych lub dróg wewnętrznych.

Kolejność opracowywania planów i stworzenie możliwości zagospodarowania terenów uwarunkowana jest możliwością zapewnienia podłączenia terenów do sieci infrastruktury technicznej, przede wszystkim do kanalizacji sanitarnej.
Decyzje dotyczące tej kolejności podejmie Rada Gminy.

Ustala się konieczność podłączenia terenów do zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków, lub indywidualnych systemów oczyszczania ścieków realizowanych w ramach inwestycji gospodarczych, zgodnie z przepisami szczególnymi.

5. Strefa leśno – przyrodnicza LP1 .

Strefa obejmuje tereny wyróżniające się dużą ilością lasów i terenów poekspolatacyjnych zrekultywowanych w kierunku leśnym.
W granicach tej strefy zlokalizowane są między innymi tereny objęte następującymi formami ochrony przyrody:
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH300011 Puszcza Bieniszewska – NATURA 2000 Dyrektywa Siedliskowa
- Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu
- Rezerwat przyrody Bieniszew
- Rezerwat przyrody Mielno
- Rezerwat przyrody Pustelnik
- Rezerwat przyrody Sokółki

Istniejące powiązania funkcjonalne powinny podlegać pozytywnym przekształceniom w kierunku zachowania równowagi ekologicznej w strefie.

Ustala się obowiązek utrzymania i uzupełniania zadrzewień śródpolnych oraz przydrożnych. Dopuszcza się scalanie i wymianę gruntów, nie ustanawia się obowiązku przeprowadzania scaleń. Przy scalaniach zakazuje się likwidacji zieleni, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych.

6. Strefa leśno – przyrodnicza LP2 .

Strefa obejmuje tereny wyróżniające się dużą ilością lasów i terenów przeznaczonych do zalesienia.

Istniejące powiązania funkcjonalne powinny podlegać pozytywnym przekształceniom w kierunku zachowania równowagi ekologicznej w strefie.

Ustala się obowiązek utrzymania i uzupełniania zadrzewień śródpolnych oraz przydrożnych. Dopuszcza się scalanie i wymianę gruntów, nie ustanawia się obowiązku przeprowadzania scaleń. Przy scalaniach zakazuje się likwidacji zieleni, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych.

7. Strefa intensywnego rozwoju gospodarki rolnej - R.

Strefa obejmująca pozostałe tereny gminy w tym terenu poeksploatacyjne zrekultywowane w kierunku rolnym, wodnym, leśnym i rekreacyjnym. Ukształtowana przestrzeń przewidziana do zachowania. Zakłada się możliwość poprawy standardu zamieszkania poprzez wymianę substancji i uzupełnienia w obszarze istniejącego zainwestowania osiedleńczego. Nie przewiduje się znacznego rozwoju przestrzennego wsi. Przewiduje się zachowanie istniejących powiązań funkcji produkcji rolnej ze środowiskiem przyrodniczym.

Obejmuje obszary nie wchodzące w skład innych stref polityki przestrzennej.

Istniejące powiązania funkcjonalne powinny podlegać pozytywnym przekształceniom w kierunku zachowania równowagi ekologicznej w strefie.

Ustala się obowiązek utrzymania i uzupełniania zadrzewień śródpolnych oraz przydrożnych. Dopuszcza się scalanie i wymianę gruntów, nie ustanawia się obowiązku przeprowadzania scaleń. Przy scalaniach zakazuje się likwidacji zieleni, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych.

Przewiduje się obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów wyznaczonych pod zabudowę na gruntach gleb III klasy.

IV. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.

Realizacja postanowień ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przedstawiona w niniejszym tekście zmiany studium, obejmuje :

1.charakterystykę dotychczasowego przeznaczenia zagospodarowania i uzbrojenia terenu oraz stanu środowiska przyrodniczego.

2. określenie kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w szczególności: zmian w strukturze przestrzennej, zasad ochrony środowiska przyrodniczego, obszarów na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym oraz wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów, w tym obszarów wyłączonych z zabudowy.

Aktualną strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy, w ogólnym zarysie, tworzą strefy :

1. leśna - prawnie chroniona jako element Powidzko – Bieniaszewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, powiększona o tereny pogórnicze zrekultywowane w kierunku leśnym.

Tereny leśne zajmują ok. 31 % powierzchni gminy, tworząc zwarty kompleks w jej południowej części. Ponadto występują tutaj 4 rezerwaty przyrody, 2 szlaki turystyczne (czarny i zielony) oraz pomniki przyrody.

2. rolnicza - obejmująca tereny, które zawsze były rolnicze oraz tereny, które na czas eksploatacji węgla brunatnego zostały wyłączone z rolniczego użytkowania i po jej zakończeniu ponownie przywracane do pierwotnej funkcji.

3. mieszkaniowa - którą tworzą tereny w Kazimierzu Biskupim oraz w rejonie wsi: Posada, Sokółki, Wieruszew.

Rozwój mieszkalnictwa w wybranych miejscowościach wynika z atrakcyjności terenów pod względem przyrodniczym i dobrej dostępności komunikacyjnej do pracy oraz usług w strefie Konina.

Sieć osadniczą tworzy 18 sołectw, z których największym pod względem liczby ludności, jest Kazimierz Biskupi, skupiający ok. 50 % mieszkańców gminy.

Wszystkie miejscowości są zwodociągowane, a siecią kanalizacyjną objęte są wsie: Kazimierz Biskupi, Włodzimirów, Wieruszew, Posada, Kozarzew, Kozarzewek, Wola Łaszczowa, Nieświastów, Dębówka i Radwaniec.

Odpady komunalne wywożone są poza granice gminy.

Sieć usług na terenie gminy z zakresu oświaty, kultury, handlu i drobnego rzemiosła jest zadowalająca.

Występujące na terenie gminy podmioty gospodarcze świadczą usługi głównie na rzecz rynku lokalnego.

Przestrzenne zagospodarowanie gminy podporządkowane zostało górnictwu węgla brunatnego, które od ok. 40 lat jest wiodącą funkcją gospodarczą. Obszar górniczy ustanowiony dla złoża „Pątnów III", położonego w granicach gminy, wynosił ok. 85 km2 (pow. gminy = 108 km2).

Rolnictwo przestało być funkcją wiodącą, a podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców stało się górnictwo i prace w zakładach przemysłowych Konina.

Ład przestrzenny kształtowany był na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, których ustalenia każdorazowo uzgadniane były z Okręgowym Urzędem Górniczym.

Sytuacja społeczno-gospodarcza gminy oraz możliwości jej rozwoju zostały przedstawione w „strategii rozwoju gminy", sporządzonej w 2000 r.

W wymienionym opracowaniu szczególną uwagę zwraca się na potrzebę wykorzystania walorów środowiska przyrodniczego i zasobów kultury dla celów turystycznych, w połączeniu z sąsiadującymi gminami.

W zmianie planu wojewódzkiego (2010 r.) gmina Kazimierz Biskupi została również włączona do Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego, w odniesieniu do powiatu konińskiego zapisano, że „jest to rejon charakteryzujący się najwyższym wskaźnikiem bezrobocia, wynoszącym ok. 18%, a jego gospodarka bazuje głównie na przemyśle wydobywczym i energetycznym. Wyczerpywanie się zasobów węgla brunatnego i równocześnie brak sprecyzowanej polityki energetycznej państwa uniemożliwiają wypracowanie koncepcji rozwoju przestrzennego przygranicznych stref konińskiego okręgu przemysłowego".

Geograficzne i przyrodnicze położenie gminy sprawia, że jej rozwój przestrzenny jest zdeterminowany przez naturalne bariery związane z ochroną wartości ekologicznych i problem opłacalności ekonomicznej.

Uwzględniając aktualne uwarunkowania, w niniejszym opracowaniu określone zostały tereny rozwojowe dla mieszkalnictwa, działalności gospodarczej, usług i rekreacji. Część ustaleń zmiany studium pokrywa się z ustaleniami studium uchwalonego w 2003 r., pozostałe tereny przewidziane do rozwoju – uwzględniają potrzeby projektowanego użytkowania oraz wymogi lokalizacyjne dot. zagospodarowania i funkcjonowania terenów i obiektów.

Generalnym założeniem, przyjętym w zmianie studium, jest wzrost wykorzystania terenów zabudowanych w ramach istniejącego zainwestowania.

W odniesieniu do istniejącej zabudowy wskazana jest poprawa stanu jakościowego, głównie w zakresie kanalizacji oraz wymiany kotłowni węglowych na rzecz paliw niskoemisyjnych.

Rola wsi i rolnictwa w lokalnej gospodarce będzie się zmieniać w kierunku kształtowania wsi wielofunkcyjnej. Oznacza to, że prócz rolnictwa możliwe będzie wprowadzanie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, w dostosowaniu do istniejącego zainwestowania oraz lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego.

Tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniowa, usługową i produkcyjną pokazano na rysunku zmiany studium jako tereny zainwestowane i przeznaczone do zainwestowania, zróżnicowane kolorystycznie, w zależności od funkcji. Na tych terenach jest możliwość budowy nowych obiektów, wymiany starej substancji, modernizacji, przebudowy lub rozbudowy istniejących obiektów oraz możliwość zmian sposobu użytkowania tych obiektów pod warunkiem zachowania przeznaczenia terenów określonych w zmianie studium.

Na terenach przeznaczonych na cele budownictwa mieszkaniowego dopuszcza się, jako funkcję uzupełniającą : handel, usługi i rzemiosło nieuciążliwe dla otoczenia. Ponadto istnieje możliwość przekształcania lub uzupełniania zabudowy siedliskowej do funkcji agroturystycznej.

Na terenach istniejącej, rozproszonej, zabudowy jest możliwość jej uzupełniania z dopuszczeniem lokalizacji usług nieuciążliwych, z wyjątkiem terenów obligatoryjnie wyłączonych z zabudowy.

W odniesieniu do zabudowy jednorodzinnej ustalono zalecane minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne.

Dotychczasowa rola kopalni węgla brunatnego jako wiodącego elementu rozwoju gospodarczego gminy, będzie się sukcesywnie zmniejszać.

Dla określenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy wprowadzono umowny podział na strefy polityki przestrzennej, w ramach którego wskazano niezbędne działania związane z utrzymaniem i wzrostem kondycji obszarów oraz wskazano kierunki rozwoju.

1.Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W1 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie obiektami produkcyjnymi, składami , magazynami i budynkami usługowymi oraz zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowość Kazimierz Biskupi .

2. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W2 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowości Posada, Sokółki, Włodzimirów, Wieruszew i Wola Łaszczowa. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.

3. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W3 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowości Dobrosołowo oraz częściowo Cząstków i Tokarki. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej.

4. Strefa rozwoju wielofunkcyjnego W4 .

Strefa wyznaczona terenami zainwestowanymi i projektowanymi pod zainwestowanie zabudową zagrodową, mieszkaniową z usługami obejmująca miejscowości Kamienica. Przewiduje się systematyczny rozwój zabudowy mieszkaniowej oraz rozwój zróżnicowanej działalności gospodarczej. W strefie tej zlokalizowana jest elektrownia Zespołu Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin. Studium wyznacza teren pod rozbudowę elektrowni – budowa dwóch bloków energetycznych o mocy 500 MW każdy wraz z logistyką paliw.

5. Strefa leśno – przyrodnicza LP1 .

Strefa obejmuje tereny wyróżniające się dużą ilością lasów i terenów poekspolatacyjnych zrekultywowanych w kierunku leśnym.
W granicach tej strefy zlokalizowane są między innymi tereny objęte różnymi formami ochrony przyrody.

6. Strefa leśno – przyrodnicza LP2 .

Strefa obejmuje tereny wyróżniające się dużą ilością lasów i terenów przeznaczonych do zalesienia.

7.Strefa intensywnego rozwoju gospodarki rolnej - R.

Strefa obejmująca pozostałe tereny gminy, w tym tereny poeksploatacyjne zrekultywowane w kierunku rolnym, wodnym, leśnym i rekreacyjnym. Ukształtowana przestrzeń przewidziana do zachowania.